

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้
Role Perception of Carving Fruits and Vegetables Preservation

ศักรินทร์

หงส์รัตนาวรกิจ

สมปรารถนา

สุขสละ

สุกัญญา

จันทกุล

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิจัย	การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้
ชื่อ นามสกุล	ศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ สมปรารถนา สุขสละ และสุกัญญา จันทกุล
ชื่อคณะ	เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัย	เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ กับตัวแปรส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี ประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้ ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้ และการเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 249 คน โดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน

ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้อยู่ในระดับมาก เจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้ การเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

คำสำคัญ : การรับรู้ บทบาท การอนุรักษ์ งานแกะสลักผักผลไม้

research Role Perception of conservation Fruits and Vegetables Carving
Author Sakarin Honglattanaworakit, Somprastana Suksala,
Sukunya Chantakul
Faculty Home Economics Technology
University Rajamangala University of Technology Phra Nakorn
Academic Year 2020

ABSTRACT

The objective of this research is to study and find the relationship between Role Perception of conservation Fruits and Vegetable Carving with individual variables including gender, educational level and experiences of fruits and vegetable carving, Contributing factor including knowledge of fruit and vegetable carving, Opinion towards fruit and vegetable carving and participating in fruit and vegetable carvings conservation activities. The research sample were randomly selected 249 of Bachelor's degree students of Home Economics Technology Faculty from Rajamangala University of Technology Phra Nakorn, Rajamangala University of Technology Krungthep and Rajamangala University of Technology Thanyaburi. The research methods were questionnaires and collected data were analyzed by using descriptive and inferential statistics.

The study found that The Role Perception of conservation Fruits and Vegetable Carving is at high level, The opinion towards fruit and vegetable carving and participating in fruit and vegetable carvings conservation activities is in relation to The Role Perception of conservation Fruits and Vegetable Carving, The Statistically significant were at a level of 0.05. The knowledge of fruit and vegetable carving was not related to The Role Perception of conservation Fruits and Vegetable Carving.

Keywords : Role, Perception, Conservation, Fruits and Vegetables Carving

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยเรื่องการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยได้รับการอุปการคุณจากบุคคลหลายๆ ฝ่าย ดังต่อไปนี้

ขอขอบคุณคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่สนับสนุนเงินงบประมาณรายได้คณะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

ขอขอบใจนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขา คือ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณคณะผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร รวมถึงผู้ช่วยนักวิจัย ที่ให้ความช่วยเหลือในการทำโครงการวิจัยนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คณะผู้วิจัย

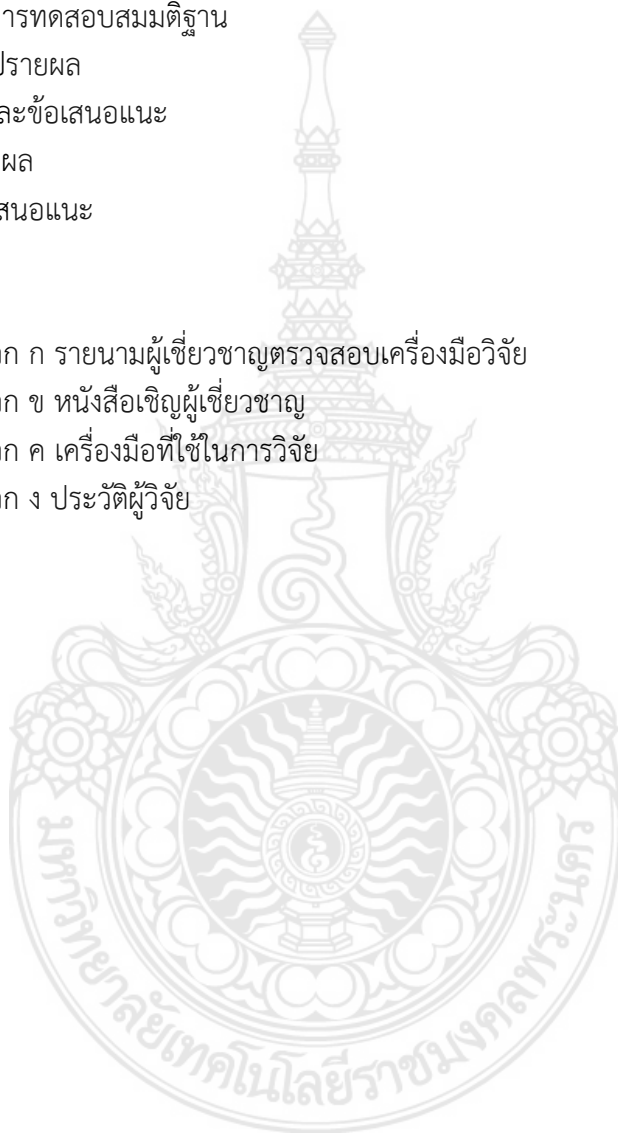

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	ก
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่ทำวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.5 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์	4
1.7 คำสำคัญ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการรับ	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท	10
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์	11
2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้	14
2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา	25
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
3.4 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	44
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	44
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	46
4.1 ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามและแบบทดสอบทุกข้อ โดยใช้เกณฑ์ตามที่กำหนดไว้	47
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	47
4.3 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรอิสระ กับปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่อการอนุรักษ์ งานแกะสลักผักและผลไม้ การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลัก ผักและผลไม้	49

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.4 ผลวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้บทบาทในการ อนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง	54
4.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน	55
4.6 อภิปรายผล	131
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	135
5.1 สรุปผล	137
5.2 ข้อเสนอแนะ	140
เอกสารอ้างอิง	141
ภาคผนวก	145
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	146
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ	148
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	153
ภาคผนวก ง ประวัติผู้วิจัย	163

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ที่ศึกษาในปีการศึกษา 2562 จำนวนตามชั้นปีที่กำลังศึกษา	38
4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ	47
4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านชั้นปีที่ศึกษา	48
4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้	48
4.4 อัตราร้อยละของผู้ที่ตอบตามระดับของความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ ของกลุ่มตัวอย่าง	49
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการอนุรักษ์ งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านความคิด	50
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผัก และผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้สึก	51
4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผัก และผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม	52
4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง	53
4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์ งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง	54
4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ	56
4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์ งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ เป็นรายชื่อ	58
4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ชั้นปีที่ศึกษา	73
4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ชั้นปีที่ศึกษาเป็นรายชื่อ	75
4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ประสบการณ์ ในการแกะสลัก	105

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์ งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์ในการแกะสลักเป็นรายข้อ	106
4.16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์ งานแกะสลักผักและผลไม้กับความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้	121
4.17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลัก ผักและผลไม้กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความคิด	123
4.18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลัก ผักและผลไม้กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความรู้สึก	125
4.19 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลัก ผักและผลไม้กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านพฤติกรรม	127
4.20 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลัก ผักและผลไม้กับปัจจัยด้านการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	129

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่ทำวิจัย

กระทรวงวัฒนธรรมได้กำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไทย 20 ปี ในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับประเทศสู่ประเทศไทย 4.0 และกรอบทิศทางตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) โดยมีเป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางศิลปะ วัฒนธรรมในระดับนานาชาติ มีภาพลักษณ์สัมพันธที่ดี และได้รับการยอมรับในเวทีทางวัฒนธรรมระดับสากลโดยกรอบทิศทางดังกล่าวเกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ซึ่งการแกะสลักผักและผลไม้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าของไทย ที่มีมาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย จัดเป็นวิชาการชั้นสูงของกุลสตรีในราชสำนักหรือในวัง สำหรับการแกะสลักผักและผลไม้เป็นวัฒนธรรม ภูมิปัญญาที่มีการสืบทอดอยู่คู่กับสังคมไทยมาช้านาน หากค่านิยมของคนในสังคมได้ละเลย ให้ความสำคัญกับการแกะสลักผักและผลไม้ไม่เพียงพอ ซึ่งส่งผลให้เกิดการสูญหายของวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ทางกระทรวงวัฒนธรรมได้เล็งเห็นความสำคัญของการปกป้องคุ้มครองการสูญเสียดังกล่าว จึงมีการขึ้นทะเบียนการแกะสลักผักและผลไม้ของไทย เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ เมื่อปี พ.ศ. 2557 โดยมีแนวคิดที่ว่า “วัฒนธรรมสร้างคนดี สังคมดี สร้างรายได้ สร้างภาพลักษณ์ และ เกียรติภูมิของประเทศไทยในเวทีโลก” สำหรับการแกะสลักผักและผลไม้ของไทย มีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากชนชาติอื่นอย่างชัดเจน (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม, 2559)

การแกะสลักผักและผลไม้ดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ไทยและคุณค่าในการสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ภูษิษย์ (2555) กล่าวว่า การแกะสลักผักและผลไม้ เป็นวิชาที่มีการสืบทอดกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ฉะนั้นจึงมีแบบแผน วิธีการปฏิบัติแบบวิชาช่างศิลป์วัฒนธรรมดั้งเดิมแบบไทย การเรียนภาคปฏิบัติงานแกะสลักผักและผลไม้ จะเริ่มจากพื้นฐานจนถึงระดับสูงเนื่องจากในสถานประกอบการ เช่น โรงแรม ภัตตาคาร จะต้องสามารถปฏิบัติงานได้จริง สามารถแกะสลักได้ ไม่ใช่แค่การปกคว้านหรือแกะสลักเล็กๆ น้อยๆ เท่านั้น จอมขวัญ (2547) กล่าวว่า การจัดตกแต่งอาหารด้วยงานแกะสลักเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้บริการพอใจ ซึ่งความพอใจของผู้มารับบริการเป็นหัวใจสำคัญ เพราะจะทำให้ผู้มารับบริการกลับมาใช้บริการใหม่ การนำศิลปะการจัดตกแต่งอาหารมาใช้ เพื่อให้การจัดตกแต่งให้เกิดความสวยงาม เกิดความภูมิใจ ชวนรับประทาน นอกจากนี้งานวิจัยของ แสงอรุณ (2541) ได้กล่าวว่า ผู้ที่จบการศึกษาเกี่ยวกับการแกะสลักสามารถหางานทำได้ง่าย เพราะว่างานด้านแกะสลักเป็นงานฝีมือเป็นศิลปะของไทยที่สวยงาม ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องมีการแกะสลักในงานต่างๆ ดังนั้นงานด้านการโรงแรมมีความต้องการมากเพราะการแกะสลักช่วยเป็นการเรียกลูกค้าต่างชาติที่สนใจงานด้านนี้เป็นอย่างดี เพราะว่าสังคมปัจจุบันต้องการอนุรักษ์วัฒนธรรมของไทย

ปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้สังคมได้รับผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ รวมถึงการผสมผสานวัฒนธรรมกับชาติอื่น ส่งผลให้เยาวชนซึมซับวัฒนธรรมข้ามชาติตามกระแสนิยม

ของสังคม และเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมชาติไทยน้อยลง ดังนั้น ครอบครัว สังคม สื่อมวลชน ควรปลูกกระแสให้เยาวชนหันมาใส่ใจเล็งเห็นคุณค่า และรวมมืออนุรักษ์และพัฒนาการแกะสลักผัก และผลไม้ของไทยให้คงอยู่สืบไป ปัญญา (2548) ได้กล่าวไว้ว่า การอนุรักษ์ เป็นหน้าที่ของทุกคน ที่จะต้องรักษาศิลปะอันเป็นมรดกของชาติไว้ เพื่อให้เกิดความตระหนัก ห่วงแหน เพราะเป็นมรดก สำคัญที่ช่วยเชิดชูเอกลักษณ์ของชาติ และยิ่งกล่าวว่าปัจจุบันมีแนวโน้มที่คนไทยหันมาสนนอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมไทยกันมากขึ้น ทั้งนี้เกิดจากความพยายามของหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ที่ให้การ สนับสนุน งบประมาณ การจัดหน่วยงานดูแลรับผิดชอบ รวมถึงการจัดนิทรรศการเผยแพร่วัฒนธรรม อย่างเป็นทางการอนุรักษ์เป็นเรื่องละเอียดอ่อน แม้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนแต่ก็จำเป็นต้อง ส่งเสริมความรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การอนุรักษ์เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และยั่งยืน นอกจากนี้ สุนามิการ์ (2551) ได้กล่าวถึง การอนุรักษ์และส่งเสริมอารยธรรมไทย มีความจำเป็นต่อชาติไทยอย่าง ยิ่ง หากไม่มีการอนุรักษ์และส่งเสริมอารยธรรมไทยไว้ คนไทยในปัจจุบันคงไม่สามารถรับทราบว่ามีชาติ ไทยเป็นชาติเก่าแก่ชาติหนึ่ง ที่มีการสั่งสมความเจริญรุ่งเรืองมาเป็นระยะเวลาช้านาน จนกลายเป็นอารย ธรรมและความเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งาน แกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ที่มีการเรียนในรายวิชาการ แกะสลักผักและผลไม้ ในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 3 แห่ง เพราะบุคคลดังกล่าวมีบทบาทและเป็นกำลังที่สำคัญต่อการร่วมกันอนุรักษ์งานแกะสลักผัก และผลไม้โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่สังคม การเผยแพร่การสาธิตในโอกาสต่างๆการ ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการจัดการ เรียนการสอน และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีทัศนคติในการอนุรักษ์ และสามารถแสดงบทบาทและ ศักยภาพด้านการแกะสลักผักผลไม้รวมถึงความสามารถในการประกอบอาชีพแกะสลักผักและผลไม้ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติให้คงอยู่สืบไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษา คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและ ผลไม้ กับตัวแปรส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี ประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้ และปัจจัย สนับสนุน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้ และ การเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 658 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขา คือ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ ซึ่งได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Finite Population) ตามวิธีของทาโร ยามาเน (ยูทส, 2545 อ้างจาก Taro Yamane, 1973) โดยยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มร้อยละ 5 แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบสัดส่วนตามสูตร (สิทธิ์, 2550) ดังนี้

1.3.2.1 สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1	จำนวน	37 คน
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2	จำนวน	44 คน
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3	จำนวน	73 คน
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4	จำนวน	44 คน

1.3.2.2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1	จำนวน	78 คน
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2	จำนวน	83 คน
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3	จำนวน	85 คน
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4	จำนวน	84 คน

1.3.2.3 สาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1	จำนวน	16 คน
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2	จำนวน	32 คน
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3	จำนวน	45 คน
ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4	จำนวน	37 คน

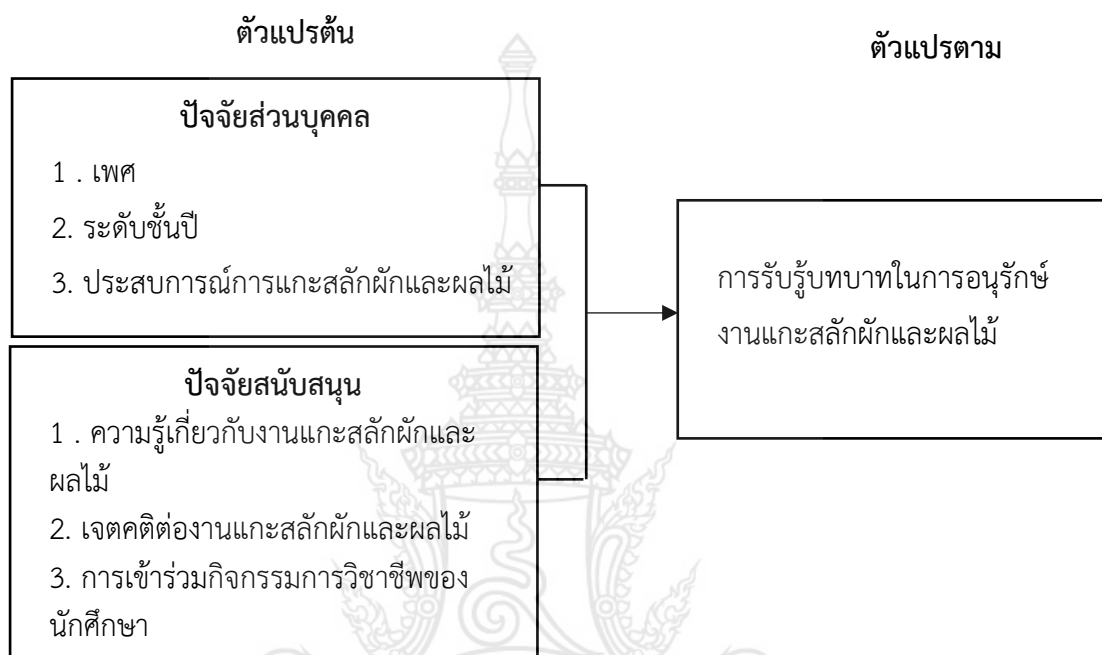
จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับฉลาก

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

1.4.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี และประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

1.4.2 ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้ และการเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

1.5 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

1.5.1 เพื่อสะท้อนบทบาทของงานแกะสลักผักและผลไม้ในสังคมปัจจุบัน ตระหนักถึงความสำคัญของงานแกะสลักผักและผลไม้

1.5.2 ใช้เป็นแนวทางพัฒนาหลักสูตรรายวิชา และการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาให้มีเจตคติที่ดีต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

1.5.3 เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีบทบาทที่ดีต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

1.5.4 เป็นข้อมูลเบื้องต้นให้แก่ผู้ที่สนใจจะศึกษาการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 การรับรู้ หมายถึง การแปลความหรือการตีความในสิ่งที่เห็นหรือที่ได้ยินจากการได้ข้อมูลข่าวสาร เนื้อหางานแกะสลักผักและผลไม้ โดยผ่านอวัยวะรับสัมผัสต่างๆ เช่น การมองเห็น การได้ยิน การสัมผัส จากสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

1.6.2 บทบาท หมายถึง พฤติกรรมที่ควรเป็นไปตามความคาดหวังของกลุ่มคนหรือสังคมที่อยู่อาศัยอยู่เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ต่อกัน

1.6.3 การอนุรักษ์ หมายถึง รักษา หรือดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์การแกะสลักผักและผลไม้ ตามหลักและแบบแผนที่ถูกต้องตามงานช่างฝีมือดั้งเดิม มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ คือ

จำแนกออกเป็น 2 กลุ่มตามลักษณะใช้งาน คือ การแกะสลักผักและผลไม้เพื่อรับประทาน และการแกะสลักผักและผลไม้ประดับตกแต่ง

1.6.4 งานแกะสลักผักและผลไม้ หมายถึง การนำผัก ผลไม้ มาประดิษฐ์เป็นลวดลายสวยงามตามต้องการด้วยการตัดแต่ง กลายเป็นรูปทรง กริด เซาะ จัก เนื้อของผักหรือผลไม้ส่วนที่ไม่ต้องการให้หลุดออกโดยการ ใช้มีดเล็กๆ หรือเครื่องมือขนาดเล็กคล้ายสิ่ว

1.6.5 ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ หมายถึง ความสามารถทางสติปัญญาในการรับรู้และจดจำ เข้าใจ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งอาจเกิดจากการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญเกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้

1.6.6 เจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้ หมายถึง ความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่มีต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

1.6.7 การเข้าร่วมกิจกรรมการวิชาชีพของนักศึกษา หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับวิชาชีพงานแกะสลักผักและผลไม้

1.6.8 เพศ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพที่แสดงความแตกต่างของบุคคล ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

1.6.9 ระดับชั้นปี หมายถึง ระดับชั้นปีที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษานั้นๆ ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

1.6.10 ประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการแกะสลักผักและผลไม้

1.7 คำสำคัญ

การรับรู้ บทบาท การอนุรักษ์ งานแกะสลักผักและผลไม้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมารวบรวมและเรียบเรียงเป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์
- 2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้
- 2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการรับ

2.1.1 ความหมายของการรับรู้

อรุณ (2543) กล่าวว่า การรับรู้คือ กระบวนการในการตีความหมายสิ่งที่เห็น ได้ยิน และสิ่งที่รู้สึกด้วยประสาทสัมผัส เพื่อให้รู้ว่าคืออะไร สิ่งที่รับรู้มีทั้งที่เป็นวัตถุนุษย์ด้วยกันและเป็นไปภายในจิตใจ การรับรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยองค์ประกอบ 2 ประการ คือ อวัยวะรับความรู้สึก เช่น หู ตา จมูก ลิ้น ร่างกาย และการแปรความหมาย การกำหนดการรับรู้โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์ที่มีอยู่ในตัวบุคคลและจากสภาวะแวดล้อมรอบตัวมนุษย์

สิริอร (2544) กล่าวว่า การรับรู้ คือ การตีความว่าสิ่งที่รู้สึกคืออะไร การรับรู้เป็นกระบวนการทางความคิดที่สลับซับซ้อนซึ่งสามารถทำให้บุคคลเห็นภาพที่ปรากฏต่อตน บางครั้งตรงกับความเป็นจริงและบางครั้งอาจแตกต่างไปจากความเป็นจริง การรู้ว่าโลกของการรับรู้ของบุคคลในองค์กรจะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในองค์กรเป็นอย่างดี และสามารถหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด

ปราณี (2553) การรับรู้ สามารถอธิบายได้อย่างสั้นๆ คือ วิธีการที่บุคคลมองโลกที่อยู่รอบๆตัวของบุคคล ฉะนั้นบุคคล 2 คนอาจมีความคิดต่อตัวกระตุ้นอย่างเดียวกันภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน แต่บุคคลทั้ง 2 อาจมีวิธีการยอมรับถึงตัวกระตุ้น การเลือกสรร การประมวล และการตีความเกี่ยวกับตัวกระตุ้นดังกล่าวไม่เหมือนกัน อย่างไรก็ตามยังขึ้นอยู่กับพื้นฐานของกระบวนการของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับความต้องการ ค่านิยม การคาดหวัง และปัจจัยอื่นๆ

สรุปล การรับรู้ หมายถึงกระบวนการในการตีความหมายสิ่งที่เห็น ได้ยิน และสิ่งที่รู้สึกด้วยประสาทสัมผัส เพื่อให้รู้ว่าคืออะไรซึ่งเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนซึ่งสามารถทำให้บุคคลเห็นภาพที่ปรากฏต่อตน บางครั้งตรงกับความเป็นจริงและบางครั้งอาจแตกต่างไปจากความเป็นจริง

2.1.2 กระบวนการรับรู้

กึ่งแก้ว (2553) ได้แบ่งกระบวนการรับรู้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเลือก เป็นกระบวนการแรกของการรับรู้ มนุษย์ไม่สามารถรับรู้สิ่งเร้าทุกอย่างรอบตัวได้ในเวลาเดียวกันไม่ว่าจะเป็นการรับภาพ การได้ยินการรับรส หรือความรู้สึกอื่นเช่นและเจ็บปวด มนุษย์จำต้องเลือกแปลความหมายเฉพาะสิ่งเร้าที่ตนเองสนใจหรือใส่ใจจะรับรู้เท่านั้น

2. การจัดระเบียบ พื้นฐานของการจัดระเบียบ มีดังนี้

2.1 ประเภทหรือจำพวกสิ่งเร้า นักจิตวิทยาากลุ่มเกสตัลท์ได้เสนอไว้ว่ามนุษย์จะรับรู้สิ่งต่างๆโดยการจัดระเบียบให้เป็นกลุ่มใหญ่ หรือส่วนรวมมากกว่าจะรับรู้ส่วนย่อยๆ หรือรายละเอียดโดยเฉพาะการรับรู้ทางสายตา ปัจจัยที่ทำให้เกิดการรับรู้เป็นภาพรวม ได้แก่ ความใกล้ชิด ความคล้ายคลึง ความเรียงง่าย ภาพเกือบสมบูรณ์ ความต่อเนื่อง ทิศทาง

2.2 ตำแหน่งของสิ่งเร้า การรับรู้ภาพและสิ่งเร้าภายนอกต่างๆ มนุษย์ไม่ได้รับรู้เฉพาะความกว้างและความยาว ของสิ่งเร้าเท่านั้น หากมนุษย์สามารถรับรู้ความลึกของสิ่งเร้าได้ด้วยพื้นฐาน 2 ประการคือ การรับรู้ความลึกโดยอาศัยดวงตาทั้งสอง การรับรู้โดยใช้ตาข้างเดียว

2.3 ความคงที่ของสิ่งเร้า เป็นการรับรู้สิ่งเร้าต่างๆในลักษณะคงที่ โดยไม่คำนึงภาพที่ปรากฏในเรตินาที่บุคคลรับสัมผัสได้ การรับรู้ความคงที่ของสิ่งเร้า แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ ความคงที่ด้านขนาด ความคงที่ด้านรูปร่าง ความคงที่ด้านสี และความคงที่ด้านตำแหน่ง

3. การแปลความหมายและการรับรู้ เป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายของการรับรู้ องค์ประกอบที่มีผลต่อการแปลความหมายในการรับรู้ มีได้หลายประการ

นอกจากนั้นปราณี (2553) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วกระบวนการรับรู้เริ่มจากการที่บุคคลได้รับตัวกระตุ้น ซึ่งก็คือ สิ่งที่เราเห็น ได้ยิน หรือรู้สึกผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า แล้วส่งข้อมูลนั้นๆผ่านกระบวนการของการรับรู้จนถึงขั้นตอนการตัดสินใจ การตัดสินใจจะเหมือนกับตัวกระตุ้นหรือสิ่งที่เราเห็นหรือได้ยินก็ต่อเมื่อการรับรู้ที่เที่ยงตรง การตัดสินใจและพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพมักจะขึ้นอยู่กับความเที่ยงตรงของการรับรู้ อย่างไรก็ตามก่อนที่เราจะไปถึงขั้นตอนการตัดสินใจ ข้อมูลเหล่านั้นจะต้องผ่านขั้นตอน อีก 4 ขั้นตอนในกระบวนการของการรับรู้ ซึ่งประกอบด้วย ความสนใจ การจัดระเบียบ การตีความ และการเรียกคืนข้อมูล

ขั้นตอนความสนใจ ข้อมูลทั้งหมดได้ถูกกลั่นกรองโดยส่วนใหญ่จะเหลือข้อมูลเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ถูกส่งต่อไปยังขั้นตอนต่อไป กล่าวคือ ในขั้นตอนนี้ผู้ที่ได้รับข้อมูลจะตัดสินใจว่าข้อมูลไหนที่ควรละเลย ถึงแม้ว่าจะมีกระบวนการในการกลั่นกรองข้อมูล ความซับซ้อนของข้อมูลที่ได้รับก็ยังมีมาก ซึ่งมันจะถูกกระทำให้ง่ายขึ้น ในขั้นตอนต่อไปของกระบวนการรับรู้ คือ ขั้นตอนของการจัดระเบียบข้อมูลในขั้นตอนนี้ข้อมูลต่างๆจะถูกเรียบเรียงและจัดเป็นกลุ่มที่มีความหมายมากขึ้น ในขั้นตอนที่สามผู้รับรู้จะให้ความหมายแก่ข้อมูลและพยายามที่จะหานัยของข้อมูลเหล่านั้น ในขั้นตอนการเรียกคืนข้อมูล ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สี่ในกระบวนการรับรู้ข้อมูลจะถูกเรียกจากหน่วยความจำ บางครั้งระยะเวลาในการเรียกคืนข้อมูลกลับระยะเวลาในการรับรู้ข้อมูลต่างกันมาก ซึ่งอาจเป็นผลให้ข้อมูลส่วนใหญ่สูญหายไป ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการรับรู้คือ การตัดสินใจ ข้อมูลอะไรก็ตามที่ถูกเรียกคืนมาได้จากความจำจะถูกนำไปใช้ในการตัดสินใจ

สรุปกระบวนการรับรู้กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วกระบวนการรับรู้เริ่มจากการที่บุคคลได้รับตัวกระตุ้น ซึ่งก็คือ สิ่งที่เราเห็น ได้ยิน หรือรู้สึกผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า แล้วส่งข้อมูลนั้นๆผ่านกระบวนการของการรับรู้จนถึงขั้นตอนการตัดสินใจแบ่งกระบวนการรับรู้เป็น 3 ขั้นตอน คือการเลือก การจัดระเบียบ จัดระเบียบ การแปลความหมายและการรับรู้

2.1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการรับรู้

กันยา (2542) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความแตกต่างในการรับรู้ของแต่ละบุคคลซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. ตัวผู้รับรู้ ประสบการณ์ที่ผ่านมาของบุคคล ความต้องการหรือแรงจูงใจ บุคลิกภาพ ค่านิยมและทัศนคติ ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อกระบวนการรับรู้ของบุคคล เช่น ผู้ที่มีทัศนคติทางลบต่อสภาพแรงงานอาจมองว่าการที่สภาพแรงงานมาเยี่ยมเยียนตามวาระปกติเป็นการก่อให้เกิดความขัดแย้ง เป็นต้น

2. สิ่งแวดล้อม คือ สภาพทางกายภาพ สังคม และบริบทขององค์กรสามารถมีอิทธิพลต่อกระบวนการรับรู้ได้

3. สิ่งที่ได้รับรู้ คือ คุณลักษณะที่รับรู้ บุคคล วัตถุ เหตุการณ์ เช่น การตัดกันของความเข้มสี การแยกกันของภาพและพื้น ขนาด การเคลื่อนไหว การทำซ้ำๆ และความแปลกใหม่ในเรื่องของความเข้ม อาจกล่าวถึงในเชิงของความสว่าง สี ความลึก เสียง เป็นต้น เช่น รถสปอร์ตสีแดงเพลิงที่จอดในกลุ่มรถเก๋งสีเทา

นอกจากนั้น ญูร์ท (2551) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ของบุคคล

1. ค่านิยมและทัศนคติ (Values and Attitudes) มีผลต่อการรับรู้ การสร้างภาพและการแปลความหมายต่อสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัว รวมทั้งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ค่านิยมและทัศนคติ ทำให้แต่ละบุคคลมีการรับรู้ที่ต่างกันในปรากฏการณ์เดียวกัน

2. บุคลิกภาพ (Personality) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล เพราะบุคคลมีแนวโน้มที่จะรับรู้ในสิ่งแวดล้อม หรือปรากฏการณ์ที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตน

3. การจูงใจ (Motivation) จะเกิดขึ้นจากภายในตัวของบุคคล ซึ่งเป็นผลจากการกระตุ้นจากภายนอก การจูงใจจะมีอิทธิพลต่อการแสดงออกและการรับรู้ของบุคคล

4. ความสนใจ (Attention) บุคคลจะมีความสนใจในเรื่องต่างๆไม่เหมือนกัน โดยเฉพาะในเรื่องใกล้ตัว เช่น แพทย์จะให้ความสนใจกับสุขภาพ วิศวกรจะให้ความสนใจกับเทคโนโลยี เป็นต้น

5. ประสบการณ์ (Experience) จะมีอิทธิพลต่อการรับรู้และแปลความเรื่องต่างๆตลอดจนช่วยให้บุคคลสามารถรับรู้ได้รวดเร็ว ถ้าเขามีประสบการณ์ในเรื่องที่เกิดขึ้นมาแล้ว

6. ความคาดหวัง (Expectation) มีผลต่อการรับรู้ของบุคคล โดยเฉพาะเมื่อบุคคลมีความคาดหวังล่วงหน้าในเรื่องต่างๆ

สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการรับรู้ประกอบด้วย ตัวผู้รับรู้ สิ่งแวดล้อม สิ่งที่ได้รับรู้ หรืออาจประกอบด้วยค่านิยมและทัศนคติ บุคลิกภาพ การจูงใจ ความสนใจ ประสบการณ์ และความคาดหวัง

2.1.4 อิทธิพลของสิ่งเร้าต่อการรับรู้

ปริยาพร (2546) กล่าวถึง อิทธิพลของสิ่งที่มีต่อการรับรู้ คือ สิ่งเร้าภายนอกและสิ่งเร้าภายใน

1. สิ่งเร้าภายนอก คุณสมบัติของสิ่งเร้าภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ คือ สามารถดึงดูดความสนใจของคนไปยังสิ่งเร้านั้นๆ ขึ้นอยู่กับลักษณะดังต่อไปนี้

1.1 การเปลี่ยนแปลงของสิ่งเร้า ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอย่อมดึงดูดความสนใจและเอาใจใส่ของคนไปยังสิ่งเร้านั้น

1.2 ความเคลื่อนไหวของสิ่งเร้า ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะความเคลื่อนไหวของวัตถุและแสงที่เข้ามาเร้าได้ไปเปลี่ยนที่เรตินาในนัยน์ตาทำให้เกิดพลังงานประสาทในสมองขึ้น

1.3 ขนาดของสิ่งเร้า โดยทั่วไปวัตถุที่มีขนาดใหญ่มากหรือเล็กมาก มักจะดึงดูดความสนใจของคนได้มากกว่าวัตถุที่มีขนาดปกติธรรมดา

1.4 การเกิดซ้ำซากของสิ่งเร้า ถ้าสิ่งเร้าเกิดขึ้นบ่อยย่อมเรียกร้องให้คนใส่ใจในสิ่งนั้นๆ คบอันมาก แต่ในบางครั้งการเกิดซ้ำซากบ่อยครั้งอาจทำให้คนขาดความสนใจ และไม่สนใจต่อสิ่งเร้าได้เหมือนกัน

1.5 ความเข้มหรือความหนักเบาของสิ่งเร้า สิ่งเร้าที่มีความเข้มข้นสูงกว่าปกติย่อมทำให้เกิดความใส่ใจได้ เสียงคนพูดดังๆ ในห้องใกล้เคียงมักทำให้คนตั้งใจฟังมากกว่าเสียงพูดตามปกติ

1.6 ปัจจัยอื่นๆ ของสิ่งเร้า เช่น สี ความถี่ของเสียง สิ่งแปลกใหม่ ก็เป็นสิ่งเร้าที่ควรใส่ใจได้เช่นเดียวกัน

2. สิ่งเร้าภายใน คุณสมบัติของสิ่งเร้าภายในที่มีอิทธิพล สามารถดึงดูดความใส่ใจของบุคคลไปยังสิ่งนั้นๆ ขึ้นอยู่กับลักษณะดังนี้

2.1 ความต้องการหรือแรงขับ เมื่อร่างกายเกิดความต้องการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น อาหาร น้ำ ก็จะกลายเป็นจุดเน้นของการรับรู้ ถ้าแรงขับนั้นยังไม่ได้รับการตอบสนอง ก็ยังคงมีอำนาจเหนือพฤติกรรม และมีอิทธิพลต่อการรับรู้ในเรื่องนั้น

2.2 ความสนใจและคุณค่า ถ้าบุคคลเอาใจใส่สิ่งต่างๆ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่แวดล้อมตัวเขา โดยสิ่งนั้นเกี่ยวข้องกับความสนใจที่เขามีอยู่ บางครั้งก็เกิดความต้องการและความหวังที่จะรับรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยเฉพาะเมื่อสิ่งนั้นเป็นที่สนใจ

สรุปอิทธิพลของสิ่งเร้าต่อการรับรู้ คือ สิ่งเร้าภายนอกและสิ่งเร้าภายในซึ่งสิ่งเร้าภายนอก คือการเปลี่ยนแปลงของสิ่งเร้า ความเคลื่อนไหวของสิ่งเร้า ขนาดของสิ่งเร้า การเกิดซ้ำซากของสิ่งเร้า ความเข้มหรือความหนักเบาของสิ่งเร้า และปัจจัยอื่นๆ ของสิ่งเร้า ส่วนสิ่งเร้าภายในคือ ความต้องการหรือแรงขับและความสนใจและคุณค่า

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท

2.2.1 ความหมายของบทบาท

ทวิชคิต์ (2551) ได้อธิบายความหมายว่า มนุษย์แต่ละคนจะมีบทบาทหลายบทบาท แต่ละบทบาทต้องมีความสมบูรณ์หรือสมดุลพันพอสสมควร หากยิ่งสังคมมีความซับซ้อนมากเท่าไร บทบาทก็ยิ่งแตกต่างกันไปมากขึ้นเท่านั้น เพราะบางบทบาทต้องอาศัยความชำนาญ ซึ่งมีคนไม่มากนักที่สามารถทำได้ เพราะผลงานที่ปรากฏแก่ผู้คนที่ผ่านไปนั้นจะต้องเต็มไปด้วยประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงจะเป็นที่ยอมรับของสังคม

สุวิไล (2553) กล่าวว่า ทฤษฎีบทบาทสามารถใช้อธิบายพฤติกรรมสังคมได้ดีในหลายๆด้าน และสามารถใช้อธิบายได้ดีเพราะเป็นทฤษฎีมีลักษณะเป็นทางการน้อยกว่าและมีโครงสร้างที่กว้างกว่า ทฤษฎีบทบาทไม่สนใจเรื่องปัจเจกบุคคล แต่จะอธิบายพฤติกรรมของบุคคลในแง่ของบทบาทที่มีอยู่ บทบาทตามความหวัง ทักษะในบทบาทของตน และอิทธิพลของกลุ่มอ้างอิงที่มีผลต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม กล่าวคือ แต่ละบุคคลแสดงออกมีทั้งเวลาเดียวกัน อาจเป็นทั้งพ่อ ลูก ลูกเขย ลูกน้อง ลูกหนี้ สามเณร เป็นต้น บทบาทที่บุคคลแสดงออกมีทั้งที่เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกและบุคคล

ราชบัณฑิตยสถาน (2556) ได้อธิบายความหมายว่า การทำตามหน้าที่ที่กำหนดไว้
นภสร (2557) ได้อธิบายความหมายว่า สิ่งที่คุณคนในสังคมต้องการกระทำตามที่สังคมกำหนดหรือคาดหวังให้คุณคนทำตามหน้าที่เมื่อตนดำรงตำแหน่งนั้นๆ โดยจะต้องมีความสัมพันธ์หรือสอดคล้องกับโครงสร้างของสังคม

สรุปความหมายของบทบาท สิ่งที่คุณคนในสังคมทำตามหน้าที่ที่กำหนดไว้บทบาทที่บุคคลแสดงออกมีทั้งที่เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกและบุคคล

2.2.2 ประเภทของบทบาท

จำนงค์ และคณะ (2552) ได้จำแนกบทบาทออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. บทบาทในอุดมคติ (Ideal Role) บทบาทที่กำหนดไว้เป็นกฎหมาย (Laws) หรือเป็นบทบาทตามความคาดหวังของคุณคนทั้งไปในสังคม (Expected Role) เป็นแบบฉบับของบทบาทที่สมบูรณ์ซึ่งผู้ที่มีสถานะภาพหนึ่งๆควรกระทำแต่บางครั้งอาจไม่มีใครทำตามนั้นก็ได

2. บทบาทที่คุณคนเข้าใจหรือรับรู้ (Perceived Role) เป็นบทบาทที่ขึ้นอยู่กับการรับรู้ หรือความคิดความเข้าใจของคุณคนว่าควรเป็นอย่างไร ทั้งนี้ย่อมเกี่ยวข้องกับทัศนคติ (Attitude) ค่านิยม (Value) หรือบุคลิกภาพ (Personality) และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

3. บทบาทที่แสดงออกจริงหรือเป็นจริง (Actual or Enacted Role) เป็นบทบาทหรือการกระทำที่คุณคนปฏิบัติจริง ซึ่งย่อมขึ้นอยู่กับสถานการณ์เฉพาะหน้าในขณะนั้นด้วย สถานการณ์ต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการแสดงบทบาท อาจเป็นสภาพแวดล้อมธรรมชาติและสภาวะแวดล้อมทางสังคม อาทิ แรงกดดันของกลุ่มต่างๆ ดังนั้น บทบาทที่กระทำจริงๆจึงอาจสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับบทบาทในอุดมคติ

สรุปความประเภทของบทบาท สามารถแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ บทบาทในอุดมคติ บทบาทที่คุณคนเข้าใจหรือรับรู้ และบทบาทที่แสดงออกจริงหรือเป็นจริง

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์

2.3.1 ความหมายของการอนุรักษ์มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556) ให้ความหมายของการอนุรักษ์ว่า รักษาให้คงเดิม

ประนอม (2559) ให้ความหมายการอนุรักษ์ว่า การกระทำทุกชนิดเพื่อดูแลรักษาสิ่งมีคุณค่าทั้งที่เคลื่อนย้ายได้ และเคลื่อนย้ายไม่ได้

อัครพล (2556) ให้ความหมายการอนุรักษ์ว่า การใช้ การรักษาไว้ เพื่อให้คงอยู่ตลอดไป หรือรักษาไว้ให้คงอยู่นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้คงคุณค่าไว้ ซึ่งรวมถึงการป้องกัน การสงวน การรักษา การปฏิสังขรณ์ และการบูรณะ

สรุปความหมายของการอนุรักษ์ หมายถึง การกระทำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษา สืบทอดให้คงเดิม ทั้งที่เคลื่อนย้ายได้ และเคลื่อนย้ายไม่ได้ให้คงอยู่นานที่สุดรวมถึงการป้องกัน การสงวน การรักษา การปฏิสังขรณ์ และการบูรณะไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสูญหาย

2.3.2 ความสำคัญของการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

ถวัลย์ (2546) ได้กล่าวถึงการอนุรักษ์และการพัฒนาภูมิปัญญาไทย คือ สิ่งสำคัญที่จะทำให้ภูมิปัญญาดำรงอยู่ในการรับรู้ของคนไทยอย่างถาวร คือ การศึกษาค้นคว้า วิจัย จัดกิจกรรม คิดค้นรูปแบบพัฒนาภูมิปัญญา การถ่ายทอดองค์ความรู้เข้าสู่ระบบการศึกษา เพื่อให้ภูมิปัญญาไทยมีความเจริญก้าวหน้าพร้อมการพัฒนาความรู้ให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยมีการริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อเป็นคุณประโยชน์ต่อวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยทำให้อนุชนได้ศึกษาถึงรากเหง้าภูมิปัญญา เพื่อเป็นการปลูกจิตสำนึกให้เกิดความรัก ความหวงแหน ความเข้าใจ และรวมทั้งบ่มเพาะความภาคภูมิใจให้อยู่ภายในสายเลือดของคนไทยสืบไป

สุมานิการ์ (2551) ได้กล่าวถึง การอนุรักษ์และส่งเสริมอารยธรรมไทย ว่ามีความจำเป็นต่อชาติไทยอย่างยิ่ง หากไม่มีการอนุรักษ์และส่งเสริมอารยธรรมไทยไว้ คนไทยในปัจจุบันคงไม่สามารถรับทราบที่ชาติไทยเป็นชาติเก่าแก่ชาติหนึ่ง ที่มีการสั่งสมความเจริญรุ่งเรืองมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน จนกลายเป็นอารยธรรมและความเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย นอกจากนั้นการอนุรักษ์และส่งเสริม อารยธรรมไทยคงอยู่คู่สังคมไทย ส่งผลให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นชาติไทยแก่คนไทย

อัครพล (2556) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย เป็นสิ่งที่ทุกคนในประเทศต้องตระหนักถึงความสำคัญร่วมกัน เพราะบรรพบุรุษของเราทรงเพียรพยายามสร้างสรรค์และสั่งสมศิลปวัฒนธรรมไว้ให้เป็นเอกลักษณ์ทุกยุคทุกสมัย การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมประกอบด้วยการทำความเข้าใจกับประชาชนในเหตุผลของการอนุรักษ์ การมองเห็นอุปสรรคและอันตรายต่อมรดกทางวัฒนธรรม การสืบทอดวัฒนธรรมจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเจริญเติบโตจะให้ได้ถึงแม้เราไม่สามารถอนุรักษ์ไว้ได้ทั้งหมด ในบางกรณีการอนุรักษ์อาจกระทำได้แต่เพียงการอนุรักษ์สิ่งที่เป็นสัญลักษณ์การบันทึกเป็นหลักฐาน เพื่อสำหรับความรู้ของคนรุ่นหลัง แต่การเปลี่ยนแปลงนั้นต้องเป็นไปในทางบวกหรือเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นให้คงดีและงดงามเหมือนที่เคยเป็นมา

นอกจากนั้น ดำรงค์ศักดิ์ (2545) ได้กล่าวถึงปัญหาในการอนุรักษ์ศิลปะการแกะสลักวัสดุเนื้ออ่อน กล่าวว่าจะต้องอาศัยฝีมือและหลักทางศิลปะ รวมทั้งการเลือกวัสดุต้องเลือกใช้ถูกกับสิ่งที่เรา

เจตนาจะสลักด้วย นอกจากนั้นยังต้องอาศัยความรวดเร็วทั้งนี้ เพราะว่าวัสดุที่นำมาแกะสลักเป็นของสด การแกะสลักของสดต้องรีบทำให้เสร็จแล้วต้องรีบนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ เพราะงานแกะสลักมีอายุการใช้งานสั้นถ้าอุณหภูมิความร้อนก็จะเหี่ยวหรือเปลี่ยนสีไปจึงเป็นผลงานที่ไม่ถาวร และในปัจจุบันคนไทยนิยมใช้ดอกไม้สดประดับในงานต่างๆแทนการแกะสลักวัสดุเนื้ออ่อน รวมทั้งงานพิธีที่จะใช้วัสดุเนื้ออ่อนแกะสลักมีน้อยลง จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่า ศิลปะการแกะสลักวัสดุเนื้ออ่อนอาจจะสูญหายไปได้ ถ้าไม่มีการอนุรักษ์ไว้เพราะปัจจุบันความนิยมได้ลดน้อยลงไปอย่างมาก

วรุฑ และคณะ (2549) ได้กล่าวถึงการรักษา การส่งเสริม และการพัฒนาวัฒนธรรมมาเป็นแนวทางกว้าง ๆ ไว้ดังนี้

1. การสร้างสรรค์วัฒนธรรม คือ การจัดกิจกรรมหรือดำเนินการให้มีความคิดสร้างสรรค์ การประดิษฐ์คิดค้น การวิจัย และพัฒนาทางวัฒนธรรม
2. การส่งเสริมและสนับสนุน คือ การจัดกิจกรรมหรือดำเนินการใดๆ ที่ช่วยให้นักบริหาร นักวิชาการ ผู้ประกอบการ หรือหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน สามารถดำเนินงานวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดงบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ เป็นต้น
3. การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ คือ การจัดกิจกรรมหรือการดำเนินการเพื่อนำวัฒนธรรมไปสู่ประชาชนโดยทางสื่อมวลชนทุกรูปแบบ เช่น การจัดพิมพ์เอกสาร การใช้สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ให้ความรู้ข้อมูลแก่ประชาชน
4. การจัดบริการทางวัฒนธรรมหรือดำเนินการเพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสสัมผัสวัฒนธรรม ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ความซาบซึ้ง หวังเห็นในวัฒนธรรม เช่น การจัดแสดงนิทรรศการ การสาธิต และการจัดมหกรรมวัฒนธรรม เป็นต้น
5. การอนุรักษ์ทำนุบำรุงฟื้นฟูวัฒนธรรม คือ การจัดกิจกรรมหรือดำเนินการเพื่อพิทักษ์รักษา มรดกทางวัฒนธรรมที่ได้สั่งสมสืบทอดต่อการมาจากอดีต
6. การจัดการศึกษาเพื่อวัฒนธรรม คือ การจัดกิจกรรมหรือดำเนินการเพื่อพัฒนาให้ประชาชนได้รับบริการอย่างทั่วถึง หรือการจัดการเนื้อหาทางวัฒนธรรมในหลักสูตรการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม
7. การเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ คือ การจัดกิจกรรมหรือดำเนินการให้ประชาชน มีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ มีความรู้ ความเข้าใจ ลักษณะดีเด่นของหมู่คณะ และสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
8. การธำรงไว้ซึ่งคุณภาพ และมาตรฐานของวัฒนธรรม คือ การจัดกิจกรรมหรือการดำเนินการให้ประชาชนรักษาไว้ซึ่งคุณภาพ และมาตรฐานของความดีงามทางวัฒนธรรม โดยการจัดประกวดการแข่งขันต่าง ๆ และกิจกรรมอื่น ๆ
9. การเสริมสร้างความสัมพันธ์ ทางวัฒนธรรมระหว่างชาติ คือ การจัดกิจกรรมหรือดำเนินการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับนานาชาติ โดยหวังผลสำคัญในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่มีคุณค่าให้สังคมไทย และช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างชาติ

สรุปความสำคัญของการอนุรักษ์วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ทุกคนในประเทศต้องตระหนักถึงความสำคัญร่วมกัน การจะทำภูมิปัญญาดำรงอยู่ในการรับรู้ของคนไทยอย่างถาวร คือ การศึกษา

ค้นคว้า วิจัย จัดกิจกรรม คิดค้นรูปแบบพัฒนาภูมิปัญญา การถ่ายทอดองค์ความรู้เข้าสู่ระบบ การศึกษา เพื่อให้ภูมิปัญญาไทยมีความเจริญก้าวหน้าพร้อมการพัฒนาความรู้ให้สอดคล้องกับยุคสมัย ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

2.3.3 การจัดการศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการแกะสลักผักผลไม้ของหลักสูตร คหกรรมศาสตร์

2.3.3.1 การจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ สถาบันการศึกษาแต่ละแห่งจัดการศึกษาแขนงวิชาคหกรรมศาสตร์ที่แตกต่างกัน เช่น บางแห่งเปิดสอนแบบกว้างให้เรียนทุกแขนงวิชาเรียกว่า คหกรรมศาสตร์ทั่วไป และแบบเรียนเฉพาะแขนงใดแขนงหนึ่ง เช่น พัฒนาการ และครอบครัวเด็ก อาหารและโภชนาการ สิ่งทอและเครื่องแต่งกาย และศิลปประดิษฐ์ ซึ่งวิชาศิลปประดิษฐ์ในปัจจุบันมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจแลครอบครัวอย่างยิ่ง การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่ตนชำนาญ เช่น เครื่องใช้ เครื่องประดับ ของขวัญ ของฝาก ของที่ระลึก สามารถเป็นอาชีพหลักอาชีพรอง ซึ่งการจำแนกประเภทศิลปประดิษฐ์ในสถาบันการศึกษาของประเทศไทยแบ่งเป็น 7 กลุ่ม ดังนี้ (คหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์, 2547)

กลุ่มที่ 1 งานประดิษฐ์ดอกไม้สด - ใบตองแบบประณีตศิลป์

กลุ่มที่ 2 การจัดดอกไม้สดแบบประยุกต์ศิลป์

กลุ่มที่ 3 การจัดดอกไม้แบบธรรมชาติ

กลุ่มที่ 4 งานประดิษฐ์ดอกไม้เทียม

กลุ่มที่ 5 งานประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง

กลุ่มที่ 6 งานแกะสลักผัก - ผลไม้ (แกะเครื่องสด)

กลุ่มที่ 7 งานหัตถกรรมท้องถิ่น (ศิลปหัตถกรรม)

สรุป การจัดการสอนในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิชาการแกะสลักผักและผลไม้ จัดอยู่ในประเภทงานศิลปประดิษฐ์ กลุ่มที่ 6 งานแกะสลักผัก - ผลไม้ (แกะเครื่องสด)

2.2.3.2 การจัดการศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักผักและผลไม้

คณิงนิจ (2554) ได้กล่าวถึงการศึกษาเกี่ยวกับงานแกะสลักผักผลไม้ พบว่า วิชาการแกะสลักผักและผลไม้มีการวางระบบการศึกษาไว้ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ดังนี้

1. การศึกษาในระบบ (Formal Education) เป็นการศึกษาที่มีรูปแบบและระบบแบบแผนชัดเจน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ หลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน การวัดผล และการประเมินที่แน่นอน วิชาแกะสลักผักผลไม้ได้ถูกบรรจุให้เปิดสอนในหลายระดับตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานถึงระดับอุดมศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยราชวมงคล มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นต้น

2. การศึกษานอกระบบ (Non-formal Education) เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลายรูปแบบ ไม่มีข้อจำกัดเรื่องอายุและสถานที่ โดยมุ่งหมายให้เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพมนุษย์ มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีการเรียนการสอน สื่อ การวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งอาจแบ่งได้ 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ ประเภทความรู้พื้นฐานสายสามัญประเภทความรู้และทักษะอาชีพ และประเภทข้อมูลความรู้ทั่วไป

วิชาแกะสลักผักผลไม้เป็นวิชาหนึ่งที่เปิดสอนสำหรับผู้สนใจหลักสูตรระยะสั้น และพบว่าผู้สนใจ เนื่องจากยังคงมีการเปิดสอนอยู่ทั่วไปตามสถาบันการศึกษาต่างๆ

3. การศึกษาตามอัธยาศัย (Informal Education) เป็นการศึกษาที่เกิดขึ้นตามวิถีชีวิตเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ การทำงาน หรือการเรียนรู้จากบุคคล ครอบครัว สภาพแวดล้อม สื่อ ผู้เรียนเรียนรู้ได้ทั้งตั้งใจและไม่ตั้งใจ เป็นการจัดการศึกษาที่ไม่มีหลักสูตรชัดเจน ไม่มีระบบและรูปแบบของการจัดการศึกษาที่แน่นอนหรือไม่มีรูปแบบเลย หากแต่กิจกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะ มีเจตคติเช่นเดียวกับการศึกษาอื่นๆ ช่วงที่ชำนาญงานแกะสลักผักผลไม้หลายคนไม่จำเป็นต้องเรียนและได้รับการถ่ายทอดทักษะความรู้มาจากบรรพบุรุษเป็นศาสตร์ที่เกิดขึ้นในครอบครัว บางครั้งอาจมีวิธีและเทคนิคการแกะสลักต่างจากผู้อื่น แต่ยังคงสามารถสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้

2.4.1 ประวัติความเป็นมาของงานแกะสลักผักและผลไม้

การแกะสลักผักและผลไม้เป็นงานฝีมือที่ต้องใช้ความประณีต และต้องฝึกฝนเรียนรู้จนเกิดความชำนาญ นับเป็นมรดกอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษของไทยได้สืบทอดกันมา โดยมีประวัติดังนี้

สมัยกรุงสุโขทัย จากการศึกษา ชรณี (2536) และ อาภา (2550) ได้กล่าวว่า ในสมัยกรุงสุโขทัยเรื่องของนางนพมาศในงานพระราชพิธีจองเปรียง ในวันเพ็ญเดือน 12 เป็นนักขัตฤกษ์ลอยโคม นางนพมาศหรือท้าวศรีจุฬาลักษณ์ได้คิดตกแต่งโคมลอย ให้งามประหลาดกว่าโคมของพระสนมทั้งปวง ได้เลือกผักเกสรสีต่าง ๆ ประดับเป็นรูปดอกไม้ซ้อนสีสลับให้เป็นลวดลาย แล้วเอาผลพฤษชาติมาแกะสลัก เป็นรูปมยุระคณานกวิหคหงส์ให้จับจิกเกสรบุปผาชาติอยู่ตามกลีบดอกโกมุทเป็นระเบียบเรียบร้อย วิจิตรไปด้วยสีอันสอด ควรจะถ่ายทอดทัศนียภาพนี้ด้วยหลักฐานอันนี้แสดงว่าบรรพบุรุษของเรามีศิลปะการแกะสลักเริ่มปรากฏในวังมาก่อน

สมัยกรุงศรีอยุธยา ภัทรารุช (มปป.) และคณิงนิจ (2554) ได้กล่าวว่า เป็นยุคที่มีการเริ่มฟื้นฟูบ้านเมือง การหาช่างฝีมือต่างๆ จึงได้เริ่มขึ้นและได้เริ่มก่อตั้งกรมช่างสิบหมู่ ซึ่งไม่ได้มีความหมายว่ามีเพียง 10 ประเภท แต่เป็นการจัดช่างรวมเข้าด้วยกันให้ได้ 10 หมู่ ซึ่งประกอบด้วย หมู่ช่างเขียน หมู่ช่างแกะ หมู่หุ่น หมู่ช่างปั้น หมู่ช่างปูน หมู่ช่างรัก หมู่ช่างบุ หมู่ช่างกลึง หมู่ช่างสลัก และหมู่ช่างหล่อ ซึ่งการแกะสลักผักและผลไม้ได้จัดอยู่ในหมู่ช่างสลักซึ่งประกอบไปด้วยช่างเครื่องสด ช่างกระดาด สาเหตุประการหนึ่งที่ช่างเครื่องสดนั้นน่าจะเป็นการเลือกใช้วัสดุที่นำมาสร้างสรรค์ประดิษฐ์ชิ้นงานเป็นวัสดุของสดทั้งหมด เช่น งานมาลัย งานจัดพาน งานร้อยเครื่องแขวนดอกไม้สด งานเย็บใบตอง งานแกะสลักผักและผลไม้ งานแทงหยวก เป็นต้น นอกจากนี้ แสงอรุณ (2541) ยังกล่าวว่า สตรีชั้นสูงในราชสำนักมีโอกาสได้รับการศึกษาอบรมทั้งวิชาการ และวิชาอื่นๆมากกว่าสตรีสามัญ นอกจากในราชสำนักแล้วยังมีบ้านขุนนางหรือเจ้านาย บิดามารดานิยมนำไปฝากให้ศึกษาวิชาการต่าง โดยอบรมกริยามารยาทและวิชาสตรีที่พึงเรียน

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ภูษิษฐ์ (2549) และ สายบังอร (2556) ได้จำแนกงานแกะสลักตามช่วงเวลาตั้งแต่สมัยรัชการที่ 1 ถึงรัชการปัจจุบันตามลำดับ ดังนี้

สมัยราชกาลที่ 1 พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ถือเป็นสมัยแห่งการสืบทอดความรุ่งเรืองของกรุงศรีอยุธยา และความเจริญก้าวหน้าที่มีลักษณะเฉพาะตัวเป็นระยะที่มีการรื้อฟื้นความเป็นราชอาณาจักรอันยาวนานในสมัยกรุงศรีอยุธยา พระองค์ทรงมีพระราชประสงค์จะทรงสถาปนากรุงเทพฯ ให้มีความเจริญรุ่งเรืองสมเป็นราชธานีทรงฟื้นฟูช่างฝีมือสาขาต่าง ๆ โดยจัดตั้งกรมช่างสิบหมู่

งานแกะสลัก เป็นงานช่างฝีมือประเภทหนึ่งในจำพวกช่างสิบหมู่ ด้วยการสร้างสรรค์รูปลักษณ์และลวดลาย หรือรูปภาพให้ปรากฏ ด้วยวิธีการ แกะ ซึ่งเป็นวิธีการทำของช่างแกะสลัก หมายถึง การสร้างลวดลายหรือทำให้เกิดลวดลายขนาดเล็กที่ต้องการความละเอียดประณีตมาก และมีลักษณะศิลปะภัณฑ์ ที่ใช้วัสดุต่าง ๆ เช่น ไม้ หิน งาช้างรวมถึงผักและผลไม้เช่น มัน เผือก ฟักทอง เป็นต้น งานแกะสลักผักและผลไม้ ในสมัยสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ปรากฏพบหลักฐานในพระราชนิพนธ์เห่เรือ 3 บทซึ่งสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมหลวงอิศรสุนทร (ฉิม) ทรงชมฝีมือพระหัตถ์สมเด็จพระสุริเยนทรามาตย์พระอัครมเหสี ดังนี้

หมากปรางนางปอกแล้ว	ใส่ไถแก้วแพรวพรายแสง
ยามขึ้นรีนโรยแรง	ปรางอ้อมอบซาบนาสา
พลับจิ้นจักด้วยมีด	ทำประณีตน้ำตาลกวน
คิดโษษฐ์อ่อนยิ้มยวน	ยลยิ่งพลับยัยัยัพรหม
น้อยหน่านำเมล็ดออก	ปลี่ยนเปลือกปอกเป็นอัศจรรย์
มือใครไหนจักทัน	เทียบเทียบที่ฝีมือนาง
ผลเงาะไม่งามแฉะ	มลอนเมล็ดแมละเหลือปัญญา
หวนเห็นเช่นรจนา	จำเจ้าเงาะเพราะเห็นงาม

จากบทพระราชนิพนธ์กาพย์เห่เรือ จะเห็นว่างานแกะสลักผักและผลไม้ใช้การจัดสำหรับอาหารหวานในวัง ดังเช่นมะปรางรีวเป็นลวดลายต่าง ๆ โดยใช้ฝีมือในการปอก ส่วนลูกพลับจิ้น ใช้วิธีการแกะสลักแล้วนำไปเชื่อม สำหรับน้อยหน่า ใช้ฝีมือการปลอกเปลือกเป็นแผ่นออกก่อนแล้วใช้มีดค่อย ๆ คว้านเมล็ดออกจากเนื้อจนหมด จากนั้นนำเปลือกมาประกอบให้เป็นลูกเหมือนเดิม ในขณะที่เงาะ ใช้มีดคว้านเมล็ดออกจากเนื้อ เป็นต้น

สมัยรัชกาลที่ 2 พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย บ้านเมืองมีความสงบสุขมากขึ้น งานศิลปะมีการขยายตัวและเจริญก้าวหน้า ซึ่งพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงสนับสนุนและทรงเป็นศิลปินด้วยพระองค์เอง เช่น ทรงสลักบานประตูวิหารของวัดสุทัศน์เทพวราราม นอกจากนี้งานแกะสลักผักและผลไม้ ได้ปรากฏให้เห็นในบทพระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยเรื่องสังข์ทอง ตอนนางจันทร์เทวีแกะขึ้นฟักเป็นเรื่องราวของนางกับพระสังข์ ตอนหนึ่งว่า

เมื่อนั้น	นางจันทร์ขึ้นชมสมหมาย
อุตสาห์สู้เหน้อยยากฝากกาย	ให้วิเสททั้งหลายเขาเมตตา
นางตัมแกงแต่งเครื่องเวลาไร	ขอบพระทัยลูกรักนักรหนา
สมหวังดังจิตที่คิดมา	ก็ลยาจะแกล้งแกงฟัก
จึงหยิบยกมาตั้งนั่งผ่าน	เอาวางไว้ในจานแล้วเจียนจัก

แกะเป็นรูปขององค์นงลักษณ์	เมื่ออยู่กับผัวรักที่ในวัง
ชั้นหนึ่งทรงครุฑกัลยา	คลอดลูกออกมาเป็นหอยสังข์
ชั้นสองต้องขับเที่ยวเซซัง	อุ้มลูกไปยังพนาลัย
ชั้นสามเมื่ออยู่ด้วยยายตา	ลูกยาออกช่วยขับไก่
ชั้นสี่กลายมาแต่ไกล	ทุบสังข์ป่นไปกับนอกชาน
ชั้นห้าปีตรงค์ทรงศักดิ์	ให้จับตัวลูกรักมาจากบ้าน
ชั้นหกจงจำทำประจาน	ให้ประหารฆ่าฟันให้บรรลัย
ชั้นเจ็ดเพชฌฆาตเอาลูกยา	ให้ถ่วงลงคองคาน้ำไหล
เป็นเจ็ดชั้นสิ้นเรื่องอรไท	ใครใครไม่ทันจะสงกา

จากพระราชนิพนธ์จึงสันนิษฐานได้ว่าการแกะสลักผักและผลไม้ให้มีลวดลายต่างๆ เช่น คนและสัตว์ ได้เกิดขึ้นตั้งแต่ต้นรัตนโกสินทร์แล้ว โดยมีการแกะสลักเพื่อบริโภคริโภคโดยว่าน่าจะเริ่มจากห้องเครื่องในพระราชวังก่อนแล้วจึงถ่ายทอดไปสู่ชาวบ้าน ดังที่พบว่ามีการสลักเครื่องสด เพื่อใช้ประกอบพิธีทางศาสนา ในวรรณกรรมเรื่องขุนช้างขุนแผน ซึ่งเป็นนิยายรักดั้งเดิมมีมาแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ความสามารถในการแกะสลักมาจากตอนพรายแก้วบวชเณร นางพิมมีการเตรียมเครื่องประจักษ์เทศน์โดยให้พวกบ่าวช่วยกันแกะสลักมะละกอเป็นรูปปราสาท รูปพระพรหม รูปพระอินทร์ ถือแก้ว รูปนารายณ์ทรงครุฑ จัดพานเป็นภูเขาและเอารูปแกะสลักเหล่านั้นเสียบประดับและยังพบว่างานแกะสลักผักและผลไม้ มิได้อยู่เพียงพระบรมหาราชวัง แต่ได้รับการถ่ายทอดไปยังชาวบ้านธรรมดา เพื่อใช้ตกแต่งในพิธีทางศาสนา จะเห็นได้ว่าการประกวดประชันฝีมือ ในหมู่ราษฎรนอกจากนี้ จะเห็นอิทธิพลจากศาสนาพราหมณ์ เข้ามามีบทบาทต่อรูปศิลปะ โดยแกะสลักเป็นเทพเจ้าในศาสนาพราหมณ์ อีกด้วย

สมัยรัชกาลที่ 3 พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชนิยมแบบอย่างจีน อิทธิพลของศิลปกรรมจีนเข้ามามีบทบาทมากขึ้นดังจะเห็นได้จาก การสร้างโบสถ์วิหาร สร้างคล้ายแบบจีน คือ ยกเอาช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ออกเสีย งานด้านจำหลักอันเป็นส่วนประดับอาคารลดน้อยลงไปด้วย สำหรับการแกะสลักผักและผลไม้ปรากฏพบหลักฐานในกลอนรำพันพิลาป แต่งโดยสุนทรภู่ เมื่อ พ.ศ. 2385 ซึ่งท่านได้ครองเพศเป็นสมณะจำพรรษาอยู่วัดเทพธิดาราม ซึ่งกล่าวถึงความ เป็นอยู่ของชาวบ้านที่ท่าของมาถวายพระ ดังนี้

ระดูร้อนก่อนเก่าทำข้าวแช่	นำชมแต่เครื่องสำรับฉัน
ช่างทำเป็นเช่นดอกจอกเป็นดอกจันทร์	งามจนชั้นกระชายทำเหมือนจำปา
มะม่วงดิบหีบคูดึงรู้จัก	ทำนารักรูปสัตว์เหมือนมัจฉา
จะแลกลับกลีบกลายสุดสายตา	เคยไปมามีได้เห็นจะเว้นวาย

งานแกะสลักผักและผลไม้ เพื่อใช้ในการจัดสำรับกับข้าว ของชาวบ้านโดยเฉพาะ สำรับที่จัดถวายพระ ยังดำเนินต่อเนื่องมาจนถึงรัชกาลที่ 3 โดยพบว่า ผักที่จัดเป็นเครื่องเคียงจะถูกแกะสลักเป็นรูปดอกไม้หรือสัตว์ต่าง ๆ เช่น แกะสลักเป็นดอกจอก ดอกจันทร์ ดอกจำปาจากกระชาย และรูปปลาจากมะม่วง ภูษิษย์ (2549) ได้กล่าวว่างานแกะสลักผักและผลไม้แบ่งเป็น 2 วัตถุประสงค์ของการใช้งาน คือ การแกะสลักเพื่อสะดวกต่อการบริโภค เช่น การปอกเปลือก การคว้านเมล็ด และการแกะสลักเพื่อใช้ประดับตกแต่ง เช่น แกะสลักเป็นรูปเทวดา สัตว์ต่างๆ ดอกไม้ และอื่นๆ

นอกจากนั้นสายบังอร (2556) ได้กล่าวว่าชนชั้นนำยุคแรกที่รับความศิวิไลซ์จาก ตะวันตกช่วงครึ่งหลังพุทธศตวรรษที่ 24 (หรือคริสต์ศตวรรษที่ 19) ตรงกับสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 ชนชั้นนำไทยตระหนักถึงศักยภาพด้านเทคโนโลยีและอิทธิพลทางการเมืองที่ชาวตะวันตกต่อรัฐข้างเคียงและมหาอำนาจอย่างจีน ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และเลือกรับสิ่งที่เป็นประโยชน์จากต่างแดนทั้งวิทยาการแขนงต่าง ๆ รวมทั้งวัฒนธรรม การจัดเลี้ยง หรือการเลี้ยงโต๊ะ สำหรับติดต่อสัมพันธ์กับชนต่างชาติและแสดงถึงการเข้าสู่ความเป็นสากลของสยาม ท่ามกลางการหลั่งไหลของกระแสวัฒนธรรมตะวันตก สยามยังให้ความสนใจต่อ วัฒนธรรมการกินและการสมาคมในแบบตะวันตกโดยเฉพาะการนำของกลุ่มสกุล “ขุนนาค”

สมัยราชกาลที่ 4 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเห็นความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมและสังคม ให้มีความทันสมัยตามแบบตะวันตกและอยู่บนพื้นฐานของความเป็นเอกลักษณ์ไทย และมีการจัดการศึกษางานช่างฝีมือ และวิชาสามัญสำหรับบุคคลชั้นสูงและขยายตัวออกไปยังบุคคลทั่วไปด้วย ส่วนงานด้านสถาปัตยกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม มีลักษณะ ศิลปะยุโรปมากขึ้น ลวดลายประดับปูนปั้นและงานไม้จำหลักก็มีลักษณะของแบบยุโรป เช่น ลายดอกไม้ ลายเครือเถา ลายบัวหัวเสา เป็นต้น นอกจากนี้การแกะสลักผักและผลไม้ที่ปรากฏในโคลง พระราชพิธีทวาทศมาส พระนิพนธ์ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ามหามาลา กรมพระยาบำราบปรปักษ์ ซึ่งพรรณนาถึงแบบแผนการปฏิบัติ พระราชพิธีตลอดจนวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม ประเพณีของราชฎารทั่วไปในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ โดยเฉพาะในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งได้กล่าวไว้ ดังนี้

เกณฑ์ให้คิดกลั่นแกล้ง	ทำไถ
ผลฟักทองเหลืองโตโต	แกะแก้ว
เป็นรูปต่างตามโว	หารยัก ย้ายนา
จำหลักลายเลิศแท้	ดอกซ้อนสุดงาม
แซมสอดดอกไม้สด	นานา
หอมกลิ่นเสริมศรัทธา	ยิ่งล้น
กษิรสรระย้า	คู่แต่ง เต็มแฮ
ถวายพระฉันวันต้น	แรกนั้นขุนนาง
วันกลางนั้นก็ให้	ทำผจง
พระบรมวงศานุวงศ์	ฝ่ายหน้า
วันสุดเหล่าพระองค์	เจ้าฝ่าย ในเอย
ต่างประกวดอวดอ้า	ออกสู่มือ

จากโคลงข้างต้นจะเห็นว่ามี การนำฟักทองขนาดใหญ่มาแกะสลักเพื่อใช้เป็นภาชนะใส่อาหารที่สวยงามประณีต ช่างฝีมือ คือ ช่างในพระบรมวงศานุวงศ์ ข้าหลวงพระราชวังฝ่ายใน ช่างในหมู่ขุนนาง

นอกจากนั้นในพระราชพิธีจองเปรียงลอยพระประทีป จากโคลงพระราชพิธีทวาทศมาสได้มีการกล่าวถึงการแกะสลักและการแทงหยวก ซึ่งได้กล่าวไว้ ดังนี้

กระจิ่งกระจ่างล้วน	ผลปัก เหลืองเฮย
ซ็อนเสียดสอดสี่จำหลัก	เพริศแพรว
นนานอเนกปัก	เทียนภาพ สลับเฮย
ลึงยักซ์ต่อยุทแกล้ว	จับถ้ำจรดแทง
ฉลักฉลุปรุกาบตัน	กัทลี
ลายเลิศมุงสอดสี่	ชาตพิน
แต่งประกอบแพมี	ปลาเต่า มากมี
ชลท่อมเฉลี่ยต้นต้น	รอบซึ้งรองกระทง

ซึ่งจะเห็นว่าเป็นการประกวดการทำกระทง ด้วยเครื่องสด และวัสดุอื่น ๆ เช่น การแกะสลักปักทอง เป็นลายกระจิ่ง (โดยมีวัสดุอื่นมาสลักสี) การแกะสลักเป็นรูปปลิง ยักซ์ ต่อสู้กัน การแทงหยวกและสอดสี่ ตกแต่งด้วยรูปปลา เต่า นอกจากนี้ยังพบว่างานแกะสลักผักและผลไม้และเครื่องสดที่ใช้ประดับกระทงยังพบว่าบันทึกไว้ในพระราชพงศาวดาร รัชการที่ 3 ฉบับเจ้าพระยาทิพากรวงศ์ (ชำ บุญนาถ) กล่าวถึงงานแกะสลักผักและผลไม้และเครื่องสดใช้ในพิธีจองเปรียง ลอยกระทงซึ่งเป็นกระทงขนาดใหญ่และยังโปรดให้เกณฑ์ ช่างที่เป็นพระบรมวงศานุวงศ์ พระ และสามัญชน มาประดิษฐ์กระทง ซึ่งมีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย ทำกระทงดอกไม้สดและแกะสลักผักและผลไม้เป็นรูปนกและดอกไม้แล้วย้อมสีต่าง ๆ ในตำรับทำวศริจุฬาลักษณ์ หรือนางนพมาศ

สมัยรัชกาลที่ 5 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเล็งเห็นความสำคัญในแนวทางการพัฒนาด้านศิลปะ โดยรับแนวทางด้านตะวันตกเข้ามามีเปลี่ยนแปลงจากศิลปะแบบประเพณี สู่ศิลปะแบบร่วมสมัยของไทยจากบันทึกของหม่อมเจ้าหญิงดวงจิตร์ จิตรพงศ์ พระธิดาในสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงเล่าว่า

“เสด็จพ่อโปรดการช่าง แม้ก็ประดิษฐ์ของที่ประกอบด้วยฝีมือช่างอันประณีตบรรจงถวายทุกโอกาส เช่น จะทรงเลี้ยงอาหารชาวต่างประเทศซึ่งเป็นที่นักโบราณคดีมาจากต่างประเทศอินโดจีน แม้ก็เอามันเทศมาแกะสลักเป็นรูปปราสาทที่มียอดเป็นหน้าสี่หน้าเหมือนปราสาทบายอน ของเขมร เป็นเครื่องตั้งกลางโต๊ะอาหารหรืองานเลี้ยงประจำปี แม้ก็ประดิษฐ์ของแปลกๆ ด้วยการจัดอาหารและแกะสลักผักผลไม้เป็นรูปสัตว์และสิ่งอื่นๆ บ้าง”

จากบันทึกดังกล่าวพบการนำงานแกะสลักผักและผลไม้มาจัดโต๊ะอาหารเพื่อต้อนรับแขกต่างประเทศ สายบังอร (2556) ได้กล่าวว่าการติดต่อสัมพันธ์กับชาติตะวันตกทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมหลายด้าน หนึ่งในนั้นได้แก่วัฒนธรรมการกินเลี้ยง หรือเรียกว่า เลี้ยงโต๊ะเป็นการจัดเลี้ยงในวาระต่าง ๆ ตามแบบแผนจากยุโรป ซึ่งชนชั้นนำสยามได้พยายามปรับตัวให้สอดคล้องกับกระแสวัฒนธรรมรูปแบบใหม่ ขณะเดียวกันธรรมเนียมการสมาคมที่รับมานี้ ยังมีความหมายมากกว่าการสร้างความสัมพันธ์กับต่างชาติ เพราะถูกใช้เป็นเครื่องมือร้อยรัดความมั่นคงทางการเมืองภายในกลุ่มชนชั้นนำและแม้จะเปิดรับวัฒนธรรมด้านนี้ แต่สิ่งที่พบกลับเป็นภาวะของความ ไม่กลืนกลาย ต่อวิถีปฏิบัติตามแบบอารยประเทศ

นอกจากนั้นยังมีการนำแกะสลักผักผลไม้ไปประกอบตกแต่งพระเมรุมาศพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นงานพระบรมศพและพระเมรุมาศแบบโบราณ มีการแกะสลักผักและผลไม้ในงานพระบรมศพและพระเมรุมาศครั้งนี้ ใช้ผักและผลไม้จำนวนมาก จิตกาธานและเชิงตะกอนเป็นที่สำหรับตั้งพระบรมศพเพื่อถวายพระเพลิง ในการประดับจิตกาธานและเชิงตะกอนใช้กาบกล้วยเป็นส่วนใหญ่ โดยสลักกาบกล้วยเป็นลวดลายพินปลาและพินสาม หรือกระจังรวนหรือลายอื่นๆก็ได้ เรียกว่าการแทงหยวก จากนั้นประกอบเข้าเป็นแผง ตกแต่งดอกไม้แกะสลักจากมันเทศ ฟักทอง มะละกอหรืออื่นๆ

สมัยรัชกาลที่ 6 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เสร็จขึ้นครองราชย์สมบัติต่อจากพระราชบิดาใน ปี พ.ศ. 2453 พระองค์ได้ดำเนินการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ เพื่อนำความเจริญก้าวหน้ามาสู่ประเทศ ทรงได้รับอิทธิพลตะวันตกในด้านการสร้างเอกลักษณ์ของชาติและพึ่งตนเอง โดยการสนับสนุนศิลปะปรับปรุงวิชาความรู้เดิมที่มีอยู่และวัตถุที่กำลังเจริญขึ้นแต่ยังคงเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

งานศิลปหัตถกรรมสำหรับสตรียังคงสืบสานโดย สมเด็จพระนางเจ้าเสาวภา ฝั่งศรีพระบรมราชินีนาถ ภายหลัง การเสร็จสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงได้ขึ้นเป็นสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนี พันปีหลวง ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว งานช่างสตรียังปรากฏหลักฐาน ซึ่งบันทึกโดยหมอสุมิต ในหนังสือ ราชสำนักสยามในทรงระคะของ หมอสุมิต ตอนหนึ่งว่า

“เสร็จจากเครื่องคาวก็จะถึงผลไม้ตามฤดูกาล ซึ่งจัดเตรียมมาอย่างประณีตไม่ว่าจะเป็นปอกเปลือก คว้านเมล็ด หรือเอาเม็ดเล็กๆออกโดยใช้มีดทองเหลืองที่ทำขึ้นสำหรับงานประเภทนี้โดยเฉพาะเนื้อโลหะไม่ทำให้รสชาติของผลไม้เปลี่ยนไปและมีดที่ใช้จะต้องมีความคมพอ ลักษณะของมีดแต่ละชนิดจะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้งาน มีดที่ใช้เตรียมเครื่องเสวยสำหรับสมเด็จพระพันปีหลวงและชาวสยามที่มีฐานะร่ำรวยมักจะทำด้วยโลหะผสมระหว่างทองกับทองแดงที่เรียกว่า นาก

ผู้หญิงสยามมีความเชี่ยวชาญในการจัดตกแต่งผลไม้ขึ้นโต๊ะได้ อย่างสวยงาม เป็นต้นว่า อนุจะคว้านเอาเมล็ดข้างในออกแล้วคงสภาพเป็นพวงไว้ตามเดิม ส่วนน้อยหน้าก็จะใช้ตะขอลวดเกี่ยวคว้านเมล็ดและดึงใยออกเวลารับประทานจิ้มกับเกลือแทนน้ำตาล”

ซึ่งผู้หญิงชาววังมีความชำนาญในการจัดตกแต่งผลไม้ การคว้านเมล็ดตองุ่น การคว้านเมล็ดและดึงใยน้อยหน้า โดยใช้มีดทองเหลืองและไม่ทำให้รสชาติผลไม้เปลี่ยนแปลง

สมัยรัชกาลที่ 7 เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำไปทั่วโลก ไทยก็ประสบปัญหาดังกล่าวด้วยงานศิลปะจึงหยุดชะงักลงด้วยปัญหาปากท้อง ซึ่งเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องแก้ไขก่อน หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองใน พ.ศ. 2475 สถานการณ์ของบ้านเมือง ยังต้องประสบปัญหาความไม่มีเสถียรภาพของรัฐบาล ความต่อเนื่องเริ่มได้ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม สมัยนั้นพยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมให้เป็นไปตามสากลนิยม ต่อมาเมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลงรัฐบาลจึงตั้งกระทรวงวัฒนธรรม ขึ้นในปี พ.ศ. 2495 และเลิกไปในปี พ.ศ. 2501 เมื่อจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ทำ

การปฏิบัติ การวางรากฐานด้านการศึกษางานศิลปหัตถกรรม ได้มีการตั้งโรงเรียนแห่งแรกขึ้นที่วังกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ต่อมาโรงเรียนการช่างสตรี ได้ขยายเพิ่มขึ้นมีโรงเรียนเอกชนโด่งดังแห่งหนึ่งคือ โรงเรียนกาญจนาภิเษก ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2478 อยู่ภายใต้การอำนวยการสอนของ อาจารย์เยื้อนกาญจนาภิเษก ผู้เชี่ยวชาญศิลปหัตถกรรมสำหรับสตรีในสาขาต่าง ๆ ดำเนินการสอนมาเรื่อยๆจนกระทั่งเลิกกิจการไปในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2

โรงเรียนการช่างสตรีในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้มีการก่อตั้งเพิ่มมากขึ้นทั้งนี้เนื่องจากนโยบายสร้างชาติทางวัฒนธรรมที่ต้องการอนุรักษ์ และส่งเสริมวัฒนธรรมอันแสดงว่าไทยมีความรุ่งเรืองมานานแล้ว จึงตั้งโรงเรียนการช่างสตรีขึ้นดังนี้

พ.ศ. 2482 โรงเรียนการช่างสตรีพระนครใต้

พ.ศ. 2485 โรงเรียนการช่างสตรีโชติเวช

พ.ศ. 2486 โรงเรียนเสาวภา

พ.ศ. 2490 โรงเรียนเอี่ยมลออ

พ.ศ. 2498 ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงโรงเรียนการช่างสตรีธนบุรี

พ.ศ. 2500 จัดตั้งโรงเรียนการช่างสตรีทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค 72 แห่ง

สมัยรัชกาลที่ 8 เป็นสมัยแห่งการฟื้นฟูวัฒนธรรม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล รัฐบาลได้พยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรูปแบบของวัฒนธรรมให้เป็นที่นิยมมีคำสั่งและระเบียบออกมาในนามของนายกรัฐมนตรีหลายฉบับ โดยภาพรวมของศิลปหัตถกรรมจะมีลักษณะคล้ายคลึงกับสมัยรัชกาลที่ 6 ในด้านการส่งเสริมงานทางศิลปหัตถกรรมในฐานะที่เป็นการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม เป็นการสร้างงานแก่ประชาชน และพัฒนาเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรม

สมัยรัชกาลรัชกาลที่ 9 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ทรงพระปรีชาสามารถและปกครองประเทศอยู่ในทศพิธราชธรรมโดยมีสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงเจริญรอยตามพระยุคลบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หนึ่งในพระราชกรณียกิจนี้ คือ ทรงฟื้นฟูและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมทรงก่อตั้งมูลนิธิศิลปาชีพ ขึ้นเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2519 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างอาชีพเสริมแก่ราษฎร เพิ่มรายได้ในเวลาว่างจากการทำนา เพื่ออนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมไทยโบราณ

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นพระราชวงศ์อีกพระองค์หนึ่งที่ทรงมีพระทัยห่วงใยศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะวิชาช่างของไทยและได้มีพระวิริยะอุตสาหะอย่างยิ่งที่จะอนุรักษ์ทำนุบำรุงการช่างที่สำคัญ ในด้านเกี่ยวกับการสืบต่อวิชาช่าง เมื่อปี พ.ศ. 2525 โปรดฯให้ตั้งพระตำหนักสวนกุหลาบขึ้นใหม่ ที่ด้านท้ายพระบรมมหาราชวัง หลังจากนั้นได้มีพระราชดำริเกี่ยวกับงานช่างสตรีอันเป็นงานช่างประณีตศิลป์ ที่มีอยู่ในพระบรมมหาราชวังว่า สมควรที่จะได้มีการถ่ายทอดความรู้เพื่อเป็นการอนุรักษ์ส่งเสริมและเผยแพร่ให้อนุชนรุ่นหลังได้ทราบและสามารถพัฒนาไปประกอบอาชีพได้ในโอกาสต่อไป จึงมีพระราชประสงค์ให้จัดตั้งวิทยาลัยในวังขึ้นในเขตพระราชฐานชั้นใน โดยดัดแปลงห้องเครื่องของสมเด็จพระศรีวรินทิราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า เป็นอาคารเรียน ครั้งที่ พ.ศ. 2527 สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินีในรัชการที่ 7 เสด็จสวรรคตรัฐบาลได้อัญเชิญสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเป็นองค์ที่ปรึกษา ช่างสิบหมู่กรมศิลปากร ร่วมกับพนักงานแผนกรักษาพระราชฐานชั้นในสำนักพระราชวังจัด

เครื่องสดประเภทแทงหยวกและแกะสลักประดับจิตกาธาน การจัดทำเครื่องสดประดับจิตกาธานมีลักษณะเป็นเครื่องสดแบบเรียบๆ รัศมี ส่วนที่เป็นแม่ลายใช้กาบกล้วยฉลุลูกฟักเหลี่ยมสอดกระดาศ ทองย่นเป็นพื้นประดับสับหว่างลายฉลุลูกฟักเหลี่ยมด้วยฟักทองแกะสลักดอกไม้ นานาพันธุ์ เช่น ดอกกุหลาบ ดอกบานชื่น และในปี พ.ศ. 2539 พระองค์เป็นองค์ประธานอำนวยการงานพระบรมศพ สมเด็จพระศรีนครินทร์ทราบรมราชชนนี ฝ่ายบูรณะราชภัฏสำนักพระราชวัง ซึ่งรับผิดชอบงานแกะสลักเครื่องสดและสลักหยวก โดยแผนกรักษาพระราชฐานชั้นในสำนักพระราชวังเป็นผู้รับผิดชอบเครื่องสดประเภทดอกไม้สำนักพระราชวังเป็นผู้ควบคุมจัดเครื่องสดประดับจิตกาธานประกอบด้วย กาบกล้วยฉลุลายประกอบกระจิง ฟันปลาและกระจิงฟันสามเป็นแผง มีแม่ลายตามกฎเกณฑ์ที่ถูกต้องตามแบบแผนโบราณราชประเพณี แม่ลายใช้กาบกล้วยฉลุลูกฟักสอดกระดาศสีทองเป็นพื้นประดับลายกระหนก โดยใช้มะละกอดิบ หัวแครอท และสลักรูปมังกรและดอกไม้ประดับ ในครั้งนี้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จทรงตรวจงานแกะสลักเครื่องสดสลักหยวกงานเครื่องสดประเภทดอกไม้ ทานทรงแกะสลักเครื่องสดสำหรับประดับหยวกที่รัศมีจิตกาธานด้านตะวันตก 1 ชั้น และทรงร้อยตาข่ายดอกกรักทำระบายฉัตรด้วย

สรุปประวัติความเป็นมาของงานแกะสลักผักและผลไม้ เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำชาติแขนงหนึ่งอันสูงส่งและสวยงามมีความละเอียดอ่อนซึ่ง ซึ่งได้มีการแกะสลักผักผลไม้กันมาตั้งแต่กรุงสุโขทัยและสืบทอดกันมาจนปัจจุบัน และในปัจจุบันการแกะสลักผักและผลไม้มีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้การศึกษาและเรียนรู้ในประวัติความเป็นมาจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้เยาวชนรุ่นใหม่ได้ตระหนักถึงการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ต่อไป

2.4.2 ความหมายของงานแกะสลักผักผลไม้

การแกะสลักผักและผลไม้ ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย (2547) กล่าวว่าแกะสลัก หมายถึง การใช้มีดเล็กๆ หรือเครื่องมือขนาดเล็กคล้ายสิ่วที่ทำด้วยเหล็ก เพื่อกรีด จัก ฉือน เซาะ แซะ สกัด สลักเนื้อของวัตถุให้หลุดออกมาจนเป็นลวดลายสวยงาม

จอมขวัญ (2547) กล่าวว่าแกะสลักผักและผลไม้ หมายถึง การประดิษฐ์ผักหรือผลไม้เป็นลวดลายต่างๆ ตามที่ออกแบบไว้ได้อย่างสวยงามประณีต

มณีรัตน์ (2547) กล่าวว่าแกะสลักผักและผลไม้ หมายถึง การตัดแต่งผักและผลไม้ให้มีรูปทรงและประดิษฐ์ลวดลายต่างๆ ด้วยมีด หรืออาจใช้เครื่องมือคล้ายสิ่วช่วยเซาะร่อง

ภูษิษฐ์ (2555) กล่าวว่า การแกะสลักผักและผลไม้ หมายถึง การนำผักและผลไม้มาตัดแต่ง กลายเป็นรูปทรง และกรีด เซาะ จัก ให้เป็นลวดลายต่างๆ ด้วยมีดหรือ อาจใช้เครื่องมือคล้ายสิ่วช่วยเซาะร่อง

สรุปความหมายของงานแกะสลักผักผลไม้ เป็นการการใช้มีดเล็กๆ หรือเครื่องมือขนาดเล็กคล้ายสิ่วที่ทำด้วยเหล็กการประดิษฐ์ผักหรือผลไม้เป็นลวดลายตามต้องการ ด้วยการตัดแต่ง กลายเป็นรูปทรง กรีด เซาะ จัก เนื้อของผักหรือผลไม้ส่วนที่ไม่ต้องการให้หลุดออกมาจนเป็นลวดลายสวยงาม

2.4.3 ประเภทของการแกะสลัก

กรมอาชีวศึกษา (2529) และ ฌรณี (2536) ได้มีการแกะสลักสามารถแบ่งออกตามลักษณะของวัสดุได้หลายประเภท ดังนี้

1. การแกะสลักวัสดุเนื้อแข็ง เช่น การแกะสลักหินอ่อน การแกะสลักปูน การแกะสลักกระจก เป็นต้น
2. การแกะสลักวัสดุเนื้ออ่อน เช่น การแกะสลักผักและผลไม้ การแกะสลักวุ้น การแกะสลักสบู การแกะสลักเทียน เป็นต้น

นอกจากนั้นจอมขวัญ (2547) ได้กล่าวว่า การแกะสลักวัสดุเนื้ออ่อนนั้น แต่เดิมนักจะนำเอาผักหรือผลไม้มาแกะสลักเป็นรูปดอกไม้ ใบไม้ รูปสัตว์ และลวดลายอื่นๆ เพื่อใช้ในการจัดตกแต่งอาหารและสถานที่ในงานมงคลต่างๆ รวมทั้งประดับเมรุหรือเชิงตะกอนเพื่อตั้งศพ ซึ่งเรียกว่า การแหงหยวกบางที่เรียกว่าการทำเครื่องสด ปัจจุบันการใช้เครื่องสดประดับตกแต่งสถานที่น้อยมากด้วยมีวัสดุอื่นมาทดแทนการแกะสลักวัสดุเนื้ออ่อนในปัจจุบันมุ่งเน้นนำไปใช้ในเรื่องของการจัดตกแต่งอาหารมากกว่า เนื่องจากธุรกิจด้านอาหารไทยได้รู้จักแพร่หลายไปทั่วโลกทำให้โรงแรมหรือภัตตาคาร รวมถึงร้านอาหารไทยต้องมีการแข่งขันกันนอกเหนือจากอาหารจะอร่อยเลิศรสแล้วยังต้องมีการจัดตกแต่งจานอาหารหรือโต๊ะอาหารให้สวยงามอีกด้วย ซึ่งผักและผลไม้แกะสลักที่นำมาจัดตกแต่งอาหารมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับอาหารไทย จนเป็นเอกลักษณ์และสัญลักษณ์ว่าในการประกอบอาหารไทย ปัจจุบันยังมีการนำวัสดุอื่นๆ นอกเหนือจากผักและผลไม้มาแกะสลักเพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าของงานแกะสลักและการเพิ่มระยะเวลาการเก็บรักษาที่นานขึ้น เช่นการแกะสลักสบู การแกะสลักเทียน การแกะสลัก การแกะสลักโฟม เป็นต้น

สรุปประเภทของการแกะสลักแบ่งตามลักษณะของวัสดุได้แก่ การแกะสลักวัสดุเนื้อแข็ง เช่น การแกะสลักหินอ่อน การแกะสลักปูน การแกะสลักกระจก และการแกะสลักวัสดุเนื้ออ่อน เช่น การแกะสลักผักและผลไม้ การแกะสลักวุ้น การแกะสลักสบู การแกะสลักเทียน และการแกะสลักผักผลไม้ปัจจุบันมุ่งเน้นนำไปใช้ในเรื่องของการจัดตกแต่งอาหาร เพื่อให้ธุรกิจด้านอาหารไทยได้รู้จักแพร่หลายไปทั่วโลกโรงแรมหรือภัตตาคาร

2.4.4 หลักการแกะสลักผักและผลไม้

การแกะสลักผักและผลไม้เป็นงานที่ต้องใช้ละเอียดอ่อนและความประณีตมีประวัตุดูประสงค์เพื่อการรับประทานและการจัดตกแต่ง ศักรินทร์ (2557) ได้อธิบายหลักการแกะสลักผักและผลไม้ไว้ดังนี้

1. พยายามรักษาคุณค่าของอาหารไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ คือการล้างผักและผลไม้ให้สะอาดก่อนปอกเปลือก เมื่อแกะสลักเรียบร้อยแล้วไม่ควรล้างหรือแช่น้ำนานเกินไป
2. การแกะสลักควรยึดหลักประหยัด งานแกะสลักโดยทั่วไปจะสิ้นเปลืองวัสดุมาก เราควรรู้จักวางแผนก่อนจะลงแกะเพื่อลดความสิ้นเปลืองลง เช่น ชมพู พุทรา ฝรั่ง เป็นผลไม้ที่รับประทานได้ทั้งเปลือกหรืออาจปอกเปลือกก็ได้ นิยมนำมาแกะสลักเป็นชิ้นพอดีคำไม่นิยมแกะสลักลายมียุ่งยาก ผลไม้ที่ต้องปอกเปลือกรับประทาน เช่น สับปะรด แตงโม ส้มโอ จะต้องเปลือกก่อนรับประทานเราอาจจะทำเนื้อข้างในออกแล้วส่วนเปลือกนำมาเป็นภาชนะใส่อีกครั้ง

3. ความสวยงามน่ารับประทาน ผักและผลไม้ที่นำมารับประทานไม่นิยมแกะสลัก ลวดลายวิจิตรมากนัก โดยปกติจะปอกเปลือกและหั่นเป็นชิ้นพอดีคำ หรือถ้ามีงานเลี้ยงหรือเทศกาล สำคัญๆ อาจจะมีการแกะสลักเป็นดอกไม้ ใบไม้เล็กน้ยก่อนรับประทานหรือนำไปประกอบอาหาร เพื่อให้ดูสวยงาม เช่น การหั่นแครอทเป็นผีเสื้อ การแกะสลักผอบฟักทองใส่สังขยา แกะสลักผอบ น้ำเต้าใสน้ำพริก เป็นต้น

4. การเลือกผักและผลไม้เพื่อการแกะสลัก ควรคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย การแกะสลักผักเครื่องเคียงน้ำพริกควรดูก่อนว่าผักชนิดใดรับประทานด้วยกันได้ หรือ ผักบางชนิดจะมี ขนาดและวิธีการรับประทานที่ต่างกัน เช่น แตงร้านควรปอกเปลือกและหั่นเป็นชิ้นเล็กๆ มะเขือบาง ชนิดควรแกะเมล็ดออกก่อนรับประทาน

5. อายุการใช้งานของผักและผลไม้ ลักษณะของผักผลไม้ ความหนาแน่นของผัก ผลไม้มีความแตกต่างกัน คือ ผักและผลไม้ที่มีเนื้อบางและน้ำเยอะ จะมีอายุการเก็บรักษาที่สั้นเช่น พริก แตงกวา มะเขือ ฝรั่ง ชมพู เป็นต้น

นอกจากนั้น (จอมขวัญ, 2547) ได้อธิบายหลักการแกะสลักสลักผักและผลไม้เพิ่มเติมไว้ดังนี้

1. ระยะเวลาในการใช้งานแกะสลักผักและผลไม้ ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับการเลือกซื้อชนิดของผักและผลไม้ เพราะผักและผลไม้แต่ละชนิดมีอายุการเก็บรักษาไม่เท่ากัน ผักที่มีน้ำมากจะมีอายุการเก็บที่สั้นกว่าผักที่มีน้ำน้อย เพราะฉะนั้นช่างแกะสลักจะต้องคำนึงถึงปัจจัยเรื่องเวลาในการ นำงานแกะสลักไปใช้งานด้วยเพื่อจะได้เลือกชนิดของผักและผลไม้ได้อย่างถูกต้อง

2. การเลือกซื้อ ก่อนการเลือกซื้อควรคำนึงถึงปัจจัยที่สำคัญต่างๆ ต่อไปนี้ รูปทรง สี ความคงทน งบประมาณ แรงงาน เวลาในการเตรียมงาน ช่างแกะสลักต้องมีการวางแผนโดยออกแบบ เป็นภาพร่างอย่างคร่าวๆไว้ก่อน และส่วนที่ต้องคำนึงถึงที่จะขาดไม่ได้คือ ส่วนที่จะต้องทิ้ง ควรระวัง มากที่สุดเพราะเป็นจุดที่คนที่ไม่รู้คุณค่าของงานด้านการแกะสลักจะโจมตีมากกว่านอกจากจะเสียเวลา แล้วยังเสียของอีกด้วย ฉะนั้นเมื่อมีการออกแบบและวางแผนที่ดี จะทำให้เราสามารถเลือกซื้อผักหรือ ผลไม้ได้ในขนาดที่ใกล้เคียงกับความต้องการเมื่อนำมาใช้ก็จะมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

สรุปหลักการแกะสลักสลักผักและผลไม้โดยพยายามรักษาคุณค่าของอาหาร ควรยึด หลักประหยัด ความสวยงามน่ารับประทาน การเลือกผักและผลไม้เพื่อการแกะสลัก ควรคำนึงถึง ประโยชน์ใช้สอย คำนึงถึงอายุการใช้งานของผักและผลไม้ ระยะเวลาในการใช้งานแกะสลักผักและ ผลไม้ และการเลือกซื้อผักและผลไม้

2.4.5 คุณค่าของการแกะสลักผักและผลไม้

สารนุกรมไทยสำหรับเยาวชน เล่มที่ 13 (2535) การประดิษฐ์ผักและผลไม้เป็นงานที่ ใช้ฝีมือ เวลา และความมีใจรัก ในสมัยก่อนข้าราชการฝ่ายในเป็นผู้ประดิษฐ์ เพื่อใช้ในงานพระราช พิธีต่างๆ เท่านั้น แต่ในปัจจุบันมีการฟื้นฟูเอกลักษณ์ของไทยขึ้น การประดิษฐ์ผักและผลไม้จึงได้รับ การสนับสนุนเป็นพิเศษจากบุคคลทั่วไป เนื่องจากวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้หาได้ง่าย และเศษวัสดุที่ เหลือจากการประดิษฐ์ก็ยังนำไปประกอบอาหารอื่นๆได้ รวมทั้งผลงานที่ได้ออกมาก็สวยงามคุ้มค่า จึง นิยมทำกันแพร่หลายขึ้น นอกจากนี้ยังได้รับผลตอบแทนทางจิตใจ คือผู้ประดิษฐ์มีอารมณ์เยือกเย็น สุขุม มีสมาธิที่จะทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและยังเป็นทางนำไปสู่ความภาคภูมิใจในการประกอบ

งานศิลปะอื่นๆอีกด้วย งานประดิษฐ์เหล่านี้เมื่อนำไปเป็นของขวัญของฝากให้กับผู้โดยรอบก่อให้เกิดความสุขใจ ทั้งผู้ให้และผู้รับ เพราะเป็นงานประดิษฐ์ที่ทำด้วยความประณีตและที่สำคัญที่สุดคือ นำไปประกอบเป็นอาชีพได้ โดยอาจจะทำเป็นอุตสาหกรรมเล็กๆในครอบครัว หรืออุตสาหกรรมพื้นบ้านเพื่อใช้ในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ ตรุษสารท และเทศกาลต่างๆ เช่น แกะสลักผักผลไม้แล้วนำไปดอกเชื่อม แซ่ฉั่ม บรรจุใส่ภาชนะให้สวยงาม แล้วนำไปจำหน่าย

ชมพูช (2540) ชีวิตแบบไทยๆ ตั้งแต่ดั้งเดิมมีชีวิตเรียบง่าย มีวัฒนธรรมผสมผสาน และสอดคล้องกับธรรมชาติมาก การแกะสลักเป็นมรดกทางวัฒนธรรมจากอดีต ซึ่งถือเป็นศิลปะที่เก่าแก่สวยงามวิจิตรบรรจงจนมาถึงปัจจุบัน ทั้งมีความคิดสร้างสรรค์ประดิษฐ์สิ่งต่างๆ รอบตัวให้มีความประณีตงดงามอ่อนช้อย แม้แต่อาหารที่รับประทานก็ยังนำมาแกะสลักเป็นรูปต่างๆ จนสวยงามประกอบกับรัฐบาลและภาคเอกชนได้ให้การสนับสนุน จึงมีการอนุรักษ์ศิลปะต่างๆของไทยไว้ และมีผู้สนใจจัดประกวดผลงานการแกะสลักต่างๆอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะการแกะสลักผลงานประเภทเครื่องจิ้มจนกระทั่งงานแกะสลักกลายเป็นสิ่งที่ต้องประดิษฐ์ ตกแต่งบนโต๊ะอาหารในการจัดเลี้ยงแขกและเลี้ยงรับรองแขกต่างประเทศ ตามโรงแรมใหญ่ๆก็จะใช้งานแกะสลักเข้าไปผสมผสานเพื่อให้เกิดความสวยงาม หรรษาและประทับใจในงานหรือสถานที่นั้นๆ

ศักรินทร์ (2557) คุณค่าของงานแกะสลักมีมากมาย ทั้งในชีวิตประจำวัน โอกาสพิเศษและเป็นการอนุรักษ์ศิลปะของไทยไว้ การเรียนการสอนแกะสลักนอกจากจะให้ความเพลิดเพลินระหว่างเรียนแล้ว ปัจจุบันถือเป็นอาชีพแขนงหนึ่ง

1. นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน การปอกผักและผลไม้หรือการแกะสลักควรใช้วิธีง่ายๆ ไม่ต้องใช้เวลานานมากนักช่วยให้อาหารน่ารับประทานยิ่งขึ้น สะดวกในการรับประทาน เช่น การควั่นเงาะ กาปอกมังคุด การหั่นผลไม้เป็นชิ้นเล็กๆ

2. นำมาใช้ในโอกาสพิเศษ เช่น ประเพณีต่างๆ งานเลี้ยงรับแขก งานแต่งงาน งานบวช วันปีใหม่ เป็นต้น งานเหล่านี้จะใช้เวลาในการประดิษฐ์มากขึ้นและรูปแบบการประดิษฐ์การจัดก็แตกต่างกันไปตามแต่ประเภทของงาน เช่น การแกะสลักตกแต่งขนมตามแต่เทศกาล หรือแกะสลักผลไม้ใส่ภาชนะใบตองเพื่อมอบให้ผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือหรือ แกะสลักเป็นดอกไม้ใช้ตกแต่งโต๊ะอาหาร

3. การประกอบอาชีพ งานแกะสลักสามารถนำไปสร้างอาชีพได้ดีแก่ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ช่างแกะสลักยังเป็นที่ต้องการของโรงแรม ภัตตาคาร ตลอดจนร้านอาหาร และยังสามารถเปิดรับสอนแกะสลักผักและผลไม้ให้กับบุคคลที่สนใจทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เพราะปัจจุบันนี้มีชาวต่างชาตินิยมงานแกะสลักผักและผลไม้ของไทยมากขึ้น

4. การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย การแกะสลักผักและผลไม้ไม่ใช่เรื่องยากแต่ผู้ฝึกต้องหมั่นเพียรฝึกทำบ่อยๆก็จะเกิดความชำนาญ งานแกะสลักที่ออกมาล้วนงดงามประณีต แสดงถึงความเป็นชนชาติไทยที่มีจิตใจงดงาม ละเอียดย อ่อนโยน อดทนในการสร้างสรรค์ผลงานอันวิจิตรงดงาม ซึ่งสมควรที่เยาวชนรุ่นหลังจะสืบทอดต่อไป

5. ความคิดสร้างสรรค์ จากอดีตจนถึงปัจจุบันการแกะสลักผักและผลไม้ได้มีการพัฒนาตลอดมาวิวัฒนาการแกะสลัก รวมถึงเทคนิคใหม่ๆ ซึ่งดูได้จากการประกวดแข่งขันงานแกะสลักในงานต่างๆ ที่มีขึ้นและเยาวชนรุ่นใหม่ได้สร้างสรรค์ความแปลกใหม่และสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเอง

สรุปคุณค่าของการแกะสลักผักและผลไม้ การแกะสลักเป็นมรดกทางวัฒนธรรมจากอดีต ซึ่งถือเป็นศิลปะที่เก่าแก่สวยงามวิจิตรบรรจงจนมาถึงปัจจุบัน ในสมัยก่อนข้าราชการฝ่ายในเป็นผู้ประดิษฐ์ เพื่อใช้ในงานพระราชพิธีต่างๆ เท่านั้น แต่ในปัจจุบันมีการฟื้นฟูเอกลักษณ์ของไทยขึ้น ประกอบกับรัฐบาลและภาคเอกชนได้ให้การสนับสนุน สามารถนำมาใช้ทั้งในชีวิตประจำวัน โอกาสพิเศษอีกทั้งการนำงานแกะสลักผักและผลไม้ไปประกอบอาชีพได้อีกด้วย

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาบูรณาการเพื่อกำหนดปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ได้แก่

2.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้อาจมีอิทธิพลมาจากปัจจัยส่วน ได้แก่ เพศ การศึกษา อาชีพ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.5.1.1 เพศ เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักผลไม้ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเพศไว้ ดังนี้

เปรมวดี (2552) เพศเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยนักศึกษาจะตระหนักรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความเหมาะสม

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) เพศ หมายถึง รูปแบบที่แสดงให้รู้ว่าเป็นชายหรือหญิง

นภสร (2557) เพศที่แตกต่างกันอาจมีผลทำให้เกิดการรับรู้ ความสนใจ ความคิด เจตคติ และการปฏิบัติที่แตกต่างกัน

สรุป เพศเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงลักษณะทางกายภาพความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบ แสดงถึงลักษณะที่สามารถวัดไม่ได้ขึ้นอยู่กับเวลา เป็นสิ่งที่สำคัญที่ควรคำนึงถึงในการพิจารณาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

2.5.1.2 ระดับชั้นปี เป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถส่งผลต่อการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักผลไม้ เพราะระดับการศึกษาที่สูงขึ้น อาจทำให้มีความรู้และประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป ตามวัยและประสบการณ์ที่ได้รับซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษา ไว้ดังนี้

อัครพล (2556) ระดับชั้นปีเป็นปัจจัยที่อาจมีความสัมพันธ์และไม่มี ความสัมพันธ์ต่อทัศนคติเนื่องจากสามารถให้ผลที่เปลี่ยนแปลงได้เสมอ

นภสร (2557) ระดับชั้นที่สูงขึ้นจะทำให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เพิ่มขึ้น และอาจส่งผลต่อเจตคติ ค่านิยม และการตัดสินใจที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัย และประสบการณ์ที่ได้รับ

สรุประดับชั้นปีที่สูงขึ้นอาจส่งผลต่อความรู้และประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป ตามวัยและประสบการณ์ที่ได้รับซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถส่งผลต่อการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักผลไม้

2.5.1.3 ประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้

คณิงนิจ (2554) การแกะสลักผักผลไม้เป็นงานที่ต้องใช้ความประณีตละเอียดอ่อน ผู้ที่ทำได้ดีต้องมีความอดทน ใจเย็น มานะพยายาม และความตั้งใจการฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะ สำหรับผู้เริ่มหัดใหม่ควรเริ่มฝึกจากการแกะสลักดอกไม้รูปทรงง่ายๆ และการแกะสลักชิ้นสูงต้องใช้ความรู้ ความชำนาญและทักษะขั้นสูงในการแกะสลักรูปทรงลวดลายที่ประณีต ชับซ้อน

อัครพล (2556) ประสบการณ์ที่เกิดจากอาชีพของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการอนุรักษ์งานใบตอง ดอกไม้ เครื่องสด ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เนื่องมาจากอาชีพเป็นสิ่งที่แสดงถึงความพร้อมที่อยากให้บุตรได้ศึกษาในสถานศึกษาที่ตนคิดว่ามีความเหมาะสม และความพร้อมของตัวนักศึกษาควบคู่กัน หรือการประกอบอาชีพที่สามารถได้อยู่ใกล้กับบิดามารดาจึงมีเวลาพูดคุยหรือการพาไปทำกิจกรรมต่างที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อเจตคติของบุตร

ศักรินทร์ (2557) นักศึกษาที่เลือกเรียนด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีความตั้งใจเรียนมี ความสุข ความถนัดในการเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ และสามารถเรียนรู้วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ได้อย่างเนื่องจากนักศึกษามีพื้นฐานการเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ตั้งแต่เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและได้ทักษะจากการเรียนงานอาชีพและเทคโนโลยีในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจึงทำให้ปัญหาการเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครอยู่ในระดับน้อย

สรุปประสบการณ์ในการความอดทน ความตั้งใจการฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะการอยู่ใกล้กับบิดามารดา การพูดคุยหรือการพาไปทำกิจกรรมต่างที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการตั้งใจเรียน มีความสุข ความถนัดในการเรียนวิชาชีพการแกะสลักผักผลไม้ที่แตกต่างกันอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่อาจส่งผลต่อการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักผลไม้

2.5.2 ปัจจัยสนับสนุน

2.5.2.1 ความรู้เกี่ยวกับการแกะสลักผักผลไม้ ความรู้เป็นความสามารถทางสติปัญญาที่จะรับรู้ จำและเข้าใจบางเรื่องหรือบางสิ่ง รวมไปถึงความสามารถในการนำสิ่งนั้นไปใช้หรือฝึกฝนจนเกิดความชำนาญเพื่อเป้าหมายบางประการ อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้ หมายถึงสิ่งที่สะสมจากการศึกษาเล่าเรียนการค้นคว้าหรือประสบการณ์

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสำหรับการวัดความรู้เกี่ยวกับความรู้ด้านการแกะสลักผักผลไม้ จะใช้ทฤษฎี ของ เบนจามิน เอส บลูม (Benjamin S.Bloom) อ้างอิงถึงใน บุญชม (2537) โดยแบ่งการเรียนรู้เป็น 6 ระดับ ดังนี้

1) ความรู้ที่เกิดจากความจำ (knowledge) หมายถึง ความสามารถในการจำหรือรู้สึกได้ แต่ไม่ใช่การใช้ความเข้าใจไปตีความหมายในเรื่อง โดยแบ่งออกเป็นความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องซึ่งเป็นข้อเท็จจริงวิธีดำเนินงานแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างและหลักการ

2) ความเข้าใจ (comprehend) หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่างๆ ได้ทั้งในด้านภาษา รหัส สัญลักษณ์ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม แบ่งเป็นการแปลความ การตีความการขยายความ

3) การประยุกต์ (Application) หมายถึง ความสามารถนำเอาสิ่งที่ได้ประสพมา เช่น แนวคิดทฤษฎีต่างๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์หรือนำไปใช้แก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆ ได้

4) การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวออกเป็นส่วนประกอบย่อย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนย่อยและหลักการหรือทฤษฎี เพื่อให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งสามารถแก้ปัญหาและตรวจสอบได้

5) การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความสามารถในการนำเอาเรื่องราว หรือส่วนประกอบย่อยมาเป็นเรื่องราวเดียวกันโดยมีการดัดแปลงริเริ่มสร้างสรรค์ปรับปรุงของเก่าให้มี คุณค่าขึ้นสามารถนำส่วนต่างๆ มาประกอบเป็นรูปแบบใหม่ได้ ให้แตกต่างจากรูปเดิมเน้นโครงสร้างใหม่

6) การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาตัดสินคุณค่าของความคิดอย่างมีหลักเกณฑ์ เป็นการตัดสินว่าอะไรดีหรือไม่ดีอย่างไร ใช้หลักเกณฑ์เชื่อถือได้โดยอาศัยข้อเท็จจริงภายในและภายนอก วัดได้และตัดสินได้ว่าอะไรถูกหรือผิด ประกอบการตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผลและเกณฑ์ที่แน่ชัด

สรุป ความรู้ในงานแกะสลักผักผลไม้ เป็นความสามารถทางสติปัญญาที่จะรับรู้ จำและเข้าใจบางเรื่องหรือบางสิ่ง รวมไปถึงความสามารถในการนำสิ่งนั้นไปใช้หรือฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ โดยแบ่งการเรียนรู้เป็น 6 ระดับ ดังนี้ ความรู้ที่เกิดจากความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

2.5.2.2 เจตคติในงานแกะสลักผักผลไม้ เจตคติเกิดจากความรู้สึกความคิดภายในจิตใจ ที่สื่อออกมาผ่านทางพฤติกรรมที่ทำให้บุคคลภายนอกได้สัมผัสและรับรู้ การที่จะมีเจตคติที่ดีต่อการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จะต้องอาศัยการเรียนรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เพื่อให้มีเจตคติที่ดีผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติ ไว้ดังนี้

กรประภา (2553) กล่าวว่าเจตคติ หมายถึงความรู้สึกและความคิดเห็นที่มีอยู่ภายในจิตใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแสดงออกมาให้เห็นได้ทั้งคำพูดและการกระทำสามารถเป็นไปได้ทั้งในทางบวกและทางลบ ตามประสบการณ์ที่ได้รับในขณะนั้น

วีรพล (2561) กล่าวว่าเจตคติหรือทัศนคติเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในเชิงบวกหรือลบซึ่งมีแนวโน้มหรือท่าทีที่ก่อให้เกิดพฤติกรรม ลักษณะของเจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเปลี่ยนแปลงได้ เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลกล้าเผชิญหรือหลีกเลี่ยง ทัศนคติเปลี่ยนแปลงตามค่านิยมของชุมชนหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก

1) องค์ประกอบของเจตคตินักจิตวิทยาด้านสังคมชื่อ Freeman กล่าวว่าองค์ประกอบของเจตคติแบ่งออกเป็น 3 ด้านดังนี้ (สุชีรา, 2545)

1.1) ด้านสติปัญญา (Cognitive Component) เป็นเรื่องความรู้ของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นความรู้สึกต่อบุคคล วัตถุ หรือเหตุการณ์ต่างๆในทางดี ไม่ดี บวก ลบ

1.2) ด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งจะถูกรื้อจากด้านสติปัญญา เมื่อคนเรารู้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะนำไปสู่การเกิดความรู้สึกในทางดี – ไม่ดี ถ้าเรารู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดี เราก็คงจะไม่ชอบหรือไม่พอใจในสิ่งนั้น

1.3) ด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในทางใดทางหนึ่ง เมื่อบุคคลมีความรู้ในสิ่งนั้นแล้ว และความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบเกิดตามมา

การวัดเจตคติเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดหรือลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ดังนั้นการวัดเจตคติต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้ (ไพศาล, 2531)

1.1) เจตคติมีลักษณะคงเส้นคงวาอยู่ในช่วงหนึ่งนั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จะมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งสามารถวัดได้

1.2) เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดจะเป็นแบบวัดทางอ้อมโดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

1.3) เจตคตินอกจากจะแสดงออกในรูปแบบของความรู้สึกนึกคิด เช่น สนับสนุนหรือคัดค้าน ยังมีขนาดหรือปริมาณของความรู้สึกด้วย ดังนั้น ในการวัดเจตคตินอกจากจะทำให้ทราบทิศทางแล้วยังสามารถบอกระดับความมากน้อยได้ด้วย

ล้วน และอังคณา (2543) กล่าวว่า เจตคติเป็นมโนภาพที่วัดได้ยาก วิธีการวัดจึงมีหลายรูปแบบแล้วแต่สถานการณ์ที่ต้องการวัด โดยสามารถสรุปวิธีการวัดเจตคติได้ดังนี้

1.1) การสัมภาษณ์ (Interview) หมายถึง การพูดคุยกันอย่างมีจุดมุ่งหมาย ยึดตามแนววัตถุประสงค์ที่จะวัดและบันทึกไว้ได้อย่างถูกต้อง โดยใช้ปากเป็นเครื่องมือสำคัญซึ่งจะต้องสร้างข้อคำถามในการสัมภาษณ์ให้ดีเป็นมาตรฐานก่อน ข้อคำถามแต่ละข้อจะต้องกระตุ้นให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบตามความรู้สึกต่อเป้าเจตคติที่ผู้ทำการสัมภาษณ์ต้องการได้ การเตรียมคนและเตรียมเครื่องมือการวัดจึงเป็นสิ่งสำคัญ การวางแผนสร้างข้อคำถามจะต้องคิดถึงระยะเวลา และลักษณะของผู้ถูกสัมภาษณ์ด้วย ข้อคำถามควรถามคลุมทั้งทางบวกและทางลบ เพื่อจะได้ใช้ประเมินเปรียบเทียบความรู้สึกที่แท้จริง

1.2) การสังเกต (Observation) คือ การเฝ้ามองดูสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างมีจุดมุ่งหมาย เครื่องมือสำคัญของการสังเกตคือ ตา และหู การสังเกตเจตคติของคนจะต้องใช้เวลาเพื่อหาความแน่นอนของการเกิดพฤติกรรมนั้นๆ การเขียนรายการของพฤติกรรมจึงต้องเตรียมไว้ก่อน ถ้าพฤติกรรมนั้นปรากฏจะบันทึกไว้ได้ทันที

1.3) การรายงานตนเอง (Self-report) เครื่องมือแบบนี้ต้องการให้ผู้ถูกสอบถามแสดงความรู้สึกของตนเองตามสิ่งเร้าที่เขาได้สัมผัส นั่นคือ สิ่งเร้าที่เป็นข้อความ ข้อคำถาม หรือเป็นภาพเพื่อให้ผู้สอนแสดงความรู้สึกออกมาอย่างตรงไปตรงมา แบบทดสอบหรือมาตราวัดที่ถือ

เป็นแบบมาตรฐาน เป็นแนวการสร้างของเทอร์สโตน (Thyurstone) กัตแมน (Guttman) ลีเคอร์ท (Likert) และออสกู๊ด (Osgood)

1.4) เทคนิคการจินตนาการ (projective Techniques) อาศัยสถานการณ์หลายอย่างไปเร้าผู้สอบ สถานการณ์ที่กำหนดให้จะไม่มีการสร้างที่แน่นอน ทำให้ผู้สอบต้องจินตนาการออกมาตามประสบการณ์เดิมของตน แต่ละคนจะแสดงออกมาไม่เหมือนกัน การแปลความหมายอาศัยจากการตอบสิ่งที่กล่าวมาแล้ว ทำให้พอจะรู้ว่าผู้นั้นมีเจตคติอย่างไรต่อเป้าเจตคตินั้น

1.5) การวัดทางสรีระภาพ (Physiological Measurement) การวัดด้านนี้อาศัยเครื่องมือไฟฟ้า หรือเครื่องมืออื่นๆ ในการสังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงสภาพของร่างกาย สรุปรูปเจตคติในงานแกะสลักผักผลไม้ ความรู้สึกและความคิดเห็นที่มีอยู่ภายในจิตใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแสดงออกมาให้เห็นได้ทั้งคำพูดและการกระทำสามารถเป็นไปได้ทั้งในทางบวกและทางลบ ลักษณะของเจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเปลี่ยนแปลงได้ องค์ประกอบของเจตคติแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม

2.5.2.3 การเข้าร่วมกิจกรรมการวิชาชีพของนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของนักศึกษาเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัยหรือคณะ ที่ต้องการให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมให้นักศึกษารู้จักมีจิตสาธารณะตลอดจนการพัฒนาทักษะทางวิชาการและทักษะทางวิชาชีพ

ภาระหน้าที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา คือการผลิตบุคลากรหรือการผลิตบัณฑิตให้มีความพร้อม เพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ ทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการอุดมศึกษา

สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา (2551) กล่าวว่า การพัฒนาคนในชาติให้มีคุณภาพ แนวทางประการหนึ่งที่น่าสนใจคือ การกำหนดนโยบายแนวทางการจัดการศึกษา ที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้มีคุณภาพ คุณธรรม และคุณค่า

ศักรินทร์ (2557) กล่าวว่า การพัฒนานักศึกษาคือ การกำหนดนโยบายแนวทางการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีพัฒนาการในด้านต่างๆอย่างสมบูรณ์ ได้แก่ ทางกาย ทางสังคม ทางอารมณ์ และจิตใจตลอดจนทางสติปัญญาให้ความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้มีคุณภาพ คุณธรรม และคุณค่า โดยเกี่ยวข้องกับ ปรัชญา วัตถุประสงค์ ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัย (2546) ปัจจุบันคือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ ได้กล่าวถึงการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนานักศึกษา
2. เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งด้านอาสาพัฒนาหรือบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม กีฬา สัมมนา เพื่อพัฒนากิจการนักศึกษา รวมทั้งกิจกรรมที่เป็นประโยชน์

3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตัวนักศึกษา ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ

4. เพื่อให้ศึกษานำความรู้ทางวิชาการและบริการไปสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมให้เกิดความเจริญก้าวหน้า ทั้งในด้านถาวรวัตถุและการดำเนินชีวิตของประชาชน และเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษา ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ และมีประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริงในสังคม อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม มีจิตสำนึกที่ถูกต้องดีงามและตระหนักถึงความรับผิดชอบที่พึงมีต่อสังคม

5. เพื่อเสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ ความสามัคคี ความรับผิดชอบต่อสังคมและความเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการวางแผน กำหนดวิธีการและขั้นตอนการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ

6. เพื่อเสริมสร้างพลานามัยและพัฒนาบุคลิกภาพ

7. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

ปัจจุบันคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้มีแนวทางในการบริหารการศึกษาไว้ดังนี้

1.1) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

วิสัยทัศน์ (Vision) คณะชั้นนำแห่งคลังความรู้ เป็นเลิศด้านคหกรรมศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีทันสมัยสร้างคุณค่า ภูมิปัญญาไทยสู่สังคมดิจิทัล

พันธกิจ (Mission) มหาวิทยาลัยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มุ่งผลิตบัณฑิตเป็นนักปฏิบัติที่มีคุณภาพ คุณธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ สร้างสรรค์งานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ เพื่อเป็นที่พึ่งของสังคมด้านบริการวิชาการ อนุรักษ์ ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม รักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าหมายสูงสุด (Ultimate Goal) มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีชั้นนำ ด้านการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีคุณภาพระดับสากล.

ค่านิยมหลัก (Core Value) CHOTIVET

Creating Wisdom	สร้างสรรค์องค์ความรู้
Humility	อ่อนน้อมถ่อมตน
Operational Excellence	รับผิดชอบต่อหน้าที่
Teamwork	ทำงานเป็นทีม
Innovation	สร้างสรรค์นวัตกรรม
Valuing Excellence	เน้นความเป็นเลิศ
Entrepreneurship	การเป็นผู้ประกอบการ
Transparency	โปร่งใส ซื่อสัตย์ สุจริต

เอกลักษณ์ (Uniqueness) มหาวิทยาลัยนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อ
แผ่นดิน
วัฒนธรรม
อัตลักษณ์ (Identity) บัณฑิตนักปฏิบัติ ใฝ่รู้ สู้งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มี

1.2) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
วิสัยทัศน์ (Vision) องค์ชั้นนำแห่งคลังความรู้ เป็นเลิศด้านเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ พัฒนานวัตกรรมใหม่อย่างสร้างสรรค์และยั่งยืนสู่ระดับสากล

ค่านิยมขององค์กร

Humility	อ่อนน้อมถ่อมตน
Operational Excellence	รับผิดชอบต่อหน้าที่
Mastery	ความเชี่ยวชาญ
Entrepreneurship	การเป็นผู้ประกอบการ
Teamwork	ทำงานเป็นทีม
Excellence	เน้นความเป็นเลิศ
Creating Wisdom	สร้างสรรค์องค์ความรู้
High Skilled Talents	ความสามารถที่มีทักษะสูง

นโยบายการบริหารงาน

1. ต้นแบบด้านเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
2. สร้างองค์ความรู้จากการวิจัยและนวัตกรรม
3. บูรณาการองค์ความรู้สู่การรับใช้สังคม
4. เดินอย่างมีระบบและการพึ่งพาตนเองได้
5. สร้างพันธมิตรและเครือข่ายให้กว้างขวาง
6. สร้างคุณค่าและเพิ่มมูลค่าเพิ่มจากสิ่งที่มี
7. สร้างบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีทักษะเช่นมืออาชีพ

1.3) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปณิธาน นวัตกรรมคหกรรมศาสตร์ สร้างสรรค์นวัตกรรม

อัตลักษณ์ นักปฏิบัติ นักคิด นักสร้างสรรค์นวัตกรรม

พันธกิจ

1. ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีความสามารถทางด้านวิชาการ วิชาชีพ คิดสร้างสรรค์และเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมสู่การนำไปใช้ประโยชน์ในภาคอุตสาหกรรม สังคม ชุมชน หรือสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์
3. ให้บริการวิชาการแก่ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายหรือภาคประกอบการเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
4. ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

5. บริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้วยนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ปณิธาน มุ่งมั่นจัดการศึกษาเพื่อสร้างนวัตกรรม และนวัตกรรมคหกรรมศาสตร์ ที่มีคุณภาพด้วยการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ค่านิยมองค์กร

Right	ยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
Mastery	รู้ คิด ทำ แบบมืออาชีพ
Universal Standard	มีความเป็นสากล
Teachnology	ต่อยอดเทคโนโลยี
Trust & Team	เชื่อมั่นในทีม

สรุป นโยบายของมหาวิทยาลัยหรือคณะ ส่งผลต่อการสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของนักศึกษา เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมให้นักศึกษารู้จักมีจิตสาธารณะตลอดจนการพัฒนาทักษะทางวิชาการและทักษะทางวิชาชีพ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มารีย์ม (2556) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียนชนมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนธรรมวิทยามูลนิธิ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 400 ตัวอย่าง และทำการวิเคราะห์ผลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test, F-test. Chi-square และ Pearson's Correlation ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อโทรทัศน์ทุกวัน รองลงมาคืออินเทอร์เน็ต และคู่มือ/หนังสือ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก มีทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก มีพฤติกรรมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียนที่มีอายุ ระดับชั้นเรียนที่ต่างกันมีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการได้รับการสนับสนุนกิจกรรมด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากทางโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อัครพล (2556) ศึกษาทัศนคติต่อการอนุรักษ์ใบตอง ดอกไม้เครื่องสดของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการอนุรักษ์งานใบตอง ดอกไม้ เครื่องสด ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กับปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 270 คน ได้จากการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้เป็น

แบบสอบถามและแบบทดสอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ผลการศึกษาพบว่า ทักษะคิดต่อการอนุรักษ์งานใบตอง ดอกไม้ เครื่องสด อยู่ในระดับปานกลาง ภูมิปัญญาการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ความรู้ด้านงานใบตอง ดอกไม้ เครื่องสด ความภาคภูมิใจในงานใบตอง ดอกไม้ เครื่องสด การจัดการเรียนการสอน และการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ต่อการอนุรักษ์งานใบตอง ดอกไม้ เครื่องสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน เพศ และระดับชั้นปีที่ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ต่อการอนุรักษ์งานใบตอง ดอกไม้ เครื่องสด

ชานนท์ (2558) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาชาวบ้านในตำบลคลองแดน อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาชาวบ้านในตำบลคลองแดน อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยการจำแนกหมวดหมู่ตามประเด็น ทัศนคติ และสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย นำเสนอด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างหรือผู้ให้ข้อมูลเป็นชาวบ้านในพื้นที่ ที่มีความรู้ความสามารถในภูมิปัญญาแต่ละด้าน ผลการศึกษาพบว่า การถ่ายทอดภูมิปัญญาชาวบ้านในตำบลคลองแดน อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา มีสืบทอดภูมิปัญญาชาวบ้านผ่านบรรพบุรุษ พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย และญาติพี่น้องและภูมิปัญญาชาวบ้านส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการประกอบอาชีพของครอบครัว ทำให้ภูมิปัญญาชาวบ้านบางส่วนยังคงอยู่มีรุ่นลูกรุ่นหลาน สืบทอดต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ภูมิปัญญาส่วนหนึ่งในปัจจุบันแทบที่จะไม่เห็นและไม่มีผู้สืบทอดต่อแล้ว เพราะอิทธิพลจากเทคโนโลยีสมัยใหม่มาแทรกแซงจนภูมิปัญญาชาวบ้านนั้นคงเหลืออยู่เพียงคำบอกเล่าเท่านั้น ในส่วนของการสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ พบว่า การสร้างกลุ่มอนุรักษ์ของแต่ละภูมิปัญญา การส่งเสริมและการสร้างความร่วมมือจากชุมชน สถานศึกษา หน่วยงานภาครัฐและสถาบันทางศาสนา เป็นสิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะและการแสดงความคิดเห็นว่าสามารถทำให้เกิดการมีส่วนร่วมและการอนุรักษ์ได้

กริชภา (2559) ศึกษาการรับรู้กิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรที่มีต่อทัศนคติของประชาชนในกรุงเทพมหานครด้านภาพลักษณ์ของเครือซีเมนต์ไทย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้กิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ขององค์กรที่มีต่อทัศนคติของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ด้านภาพลักษณ์ของเครือซีเมนต์ไทย โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 440 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 18-30 ปี มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 – 30,000 บาท การรับรู้การดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรเครือซีเมนต์ไทยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์จากโทรทัศน์/วิทยุเป็นส่วนใหญ่ และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อภาพลักษณ์ของเครือซีเมนต์ไทย ในภาพรวมทุกด้านพบว่า ประชาชนมีทัศนคติที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และระดับการรับรู้ข่าวสารการดำเนินกิจการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม ชุมชน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

สุพา (2559) ศึกษาการรับรู้บทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกสหกรณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้บทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกสหกรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้บทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกสหกรณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตใจในการรับรู้กับการรับรู้บทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกสหกรณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากสมาชิกในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้ง 7 ประเภท ได้แก่ สหกรณ์การเกษตร สหกรณ์ประมง สหกรณ์นิคม สหกรณ์ร้านค้า สหกรณ์บริการ สหกรณ์ออมทรัพย์ และสหกรณ์เครดิตยูเนี่ยนจำนวน 432 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความสัมพันธ์ Chi-square ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยจิตใจในการรับรู้ที่มีผลต่อการรับรู้บทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกสหกรณ์การเกษตรจำนวน 4 ด้านโดยรวมพบว่า สมาชิกสหกรณ์มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือด้านผลตอบแทนและสวัสดิการสูงสุด รองลงมาด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และด้านนโยบายการบริหารตามลำดับ จากการศึกษาระดับการรับรู้บทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกสหกรณ์ พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 63.43 และมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.57 ผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกสหกรณ์พบว่า อายุ รายได้ต่อเดือน และประเภทสหกรณ์มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกสหกรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .005 และปัจจัยจิตใจในการรับรู้มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกสหกรณ์ พบว่า ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ และด้านนโยบายการบริหารมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกสหกรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .005

สรุป การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้บทบาท การอนุรักษ์ การแกะสลักผักและผลไม้ จะเห็นได้ว่าทั้งภาครัฐบาลสถาบันการศึกษาล้วนมีบทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักผลไม้โดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือให้เยาวชนมีความรัก และหวงแหนในวัฒนธรรมไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติ รวมถึงความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเพื่อที่จะร่วมกันดำรงและรักษาศิลปวัฒนธรรมของชาติให้ดำรงอยู่ตราบนานเท่านาน จึงเป็นแนวคิด ที่ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการรับรู้บทบาท การอนุรักษ์ การแกะสลักผักและผลไม้ซึ่งเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำชาติแขนงหนึ่งอันสูงส่งและสวยงามมีความละเอียดอ่อนซึ่ง ซึ่งได้มีการแกะสลักผักผลไม้กันมาตั้งแต่กรุงสุโขทัยและสืบทอดกันมาจนปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้การศึกษาและเรียนรู้ในประวัติความเป็นมาจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้เยาวชนรุ่นใหม่ได้ตระหนักถึงการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ต่อไป โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยในบทต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ กับตัวแปรส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี ประสบการณ์ในการแกะสลัก และปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้ และการเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ซึ่งมีวิธีดำเนินการศึกษา ดังต่อไปนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 658 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวนทั้งสิ้น 249 คน ได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Finite Population) ตามวิธีของทาโร ยามาเน (ยูทช, 2545 อ้างจาก Taro Yamane, 1973) โดยยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มร้อยละ 5 แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง ด้วยการสุ่มแบบสัดส่วนตามสูตร (ลิตธี, 2550) ดังสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง (ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้เท่ากับร้อยละ 5 หรือเท่ากับ 0.05 เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นที่ระดับ 95%)

เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{658}{1 + (658 \times 0.05^2)}$$

$$= 249$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ 249 คน จากการคำนวณประชากรทั้งหมด 658 คน จึงขอเก็บข้อมูลจริงจากกลุ่มตัวอย่าง 249 คน จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์โดยมีวิธีการ ดังนี้

3.1.2.1 นักศึกษาปริญญาตรีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์โดยมีจำนวนนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชา แสดงตามตารางที่ 1 สุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างจากทุกสาขาวิชา โดยใช้ระดับชั้นปีเป็นเกณฑ์ ด้วยการสุ่มแบบสัดส่วนตามสูตร (สิทธิ์, 2550)

$$\text{ขนาดตัวอย่างของแต่ละระดับชั้นปี} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างในชั้นปี} \times \text{ขนาดตัวอย่างที่ต้องการ}}{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด}}$$

3.1.2.2 ได้จำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับชั้นปีตามสาขาวิชาที่ศึกษา จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับฉลาก แสดงตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ที่ศึกษาในปีการศึกษา 2562 จำนวนตามชั้นปีที่กำลังศึกษา

สาขาวิชา	ระดับชั้น	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
การบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	ชั้นปีที่ 1	37	14
	ชั้นปีที่ 2	44	17
	ชั้นปีที่ 3	73	28
	ชั้นปีที่ 4	44	17
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	ชั้นปีที่ 1	78	29
	ชั้นปีที่ 2	83	31
	ชั้นปีที่ 3	85	32
	ชั้นปีที่ 4	84	32
สาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	ชั้นปีที่ 1	16	6
	ชั้นปีที่ 2	32	12
	ชั้นปีที่ 3	45	17
	ชั้นปีที่ 4	37	14
รวม		658	249

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบ และแบบสอบถามความคิดเห็น ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลเกี่ยวกับ เพศ ระดับชั้นปี ประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้ โดยข้อความมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ตามข้อความที่กำหนดให้

ตอนที่ 2 สอบถามความรู้ เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ มีลักษณะเป็นคำถามแบบปรนัย มี 4 ตัวเลือก โดยให้ผู้ตอบเลือกเพียงข้อเดียว

ตอนที่ 3 สอบถามเจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้ มีลักษณะเป็นข้อความแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน

1. ด้านความคิด คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ด้านความรู้สึก คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.2.2.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ตามแนวคิดทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบถามความรู้ และแบบสอบถาม

3.2.2.2 กำหนดขอบเขตและโครงสร้างของเนื้อหาแบบถามความรู้ และแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.2.2.3 รวบรวมข้อมูลต่างๆที่ได้จากเอกสาร งานวิจัย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบถามความรู้ แบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย เรื่องการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

3.2.2.4 นำแบบถามความรู้ และแบบสอบถาม เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และข้อเสนอแนะต่างๆที่เป็นประโยชน์กับการวิจัย

3.2.2.5 นำข้อคำถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไปพิจารณาตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนนำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try Out)

3.2.2.7 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบัค (Cronbach Alpha Coefficient)

3.2.2.8 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.2.3 เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.2.3.1 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบปรนัย 4 ตัวเลือกโดยให้ผู้ตอบเลือกตอบคำถามเดียว ถ้าตอบถูกจะได้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบ จะได้ 0 คะแนน

เกณฑ์การแปลคะแนนโดยผู้ศึกษากำหนดเกณฑ์ แบ่งออกเป็น 3 ระดับดังนี้
 คะแนน 0.00 – 6.00 หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้เกี่ยวกับเกี่ยวกับงานแกะสลัก
 ผักและผลไม้อยู่ในระดับต่ำ

คะแนน 7.00 – 13.00 หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้เกี่ยวกับเกี่ยวกับงานแกะสลัก
 ผักและผลไม้ในระดับปานกลาง

คะแนน 14.00 - 20.00 หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้เกี่ยวกับเกี่ยวกับงานแกะสลัก
 ผักและผลไม้ในระดับสูง

3.2.3.2 แบบสอบถามเจตคติที่มีต่องานแกะสลักผักและผลไม้ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน
 คือ

1) ด้านความคิด มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า
 (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ มีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	คะแนนข้อความทางบวก	คะแนนข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบแล้ว จึงกำหนดเกณฑ์เพื่อแปลความหมาย
 เจตคติด้านความคิด โดยมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนเฉลี่ย ของวิเชียร (2538) มาใช้ในการแปลคะแนน
 ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติด้านความคิดอยู่ในระดับไม่ดี
 คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติด้านความคิดอยู่ในระดับปาน
 กลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติด้านความคิดอยู่ในระดับดี

2) ด้านความรู้สึก มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า
 (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมี
 ข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ มีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	คะแนนข้อความทางบวก	คะแนนข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบแล้ว จึงกำหนดเกณฑ์เพื่อแปลความหมาย เจตคติด้านความรู้สึก โดยนำเกณฑ์พิจารณาคะแนนเฉลี่ย ของวิเชียร (2538) มาใช้ในการแปลคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติด้านความรู้สึกอยู่ในระดับไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติด้านความรู้สึกอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติด้านความรู้สึกอยู่ในระดับดี

3) ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งมีข้อคำถาม ทั้งทางบวกและทางลบ มีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	คะแนนข้อความทางบวก	คะแนนข้อความทางลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบแล้ว จึงกำหนดเกณฑ์เพื่อแปลความหมาย เจตคติด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม โดยมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ ของวิเชียร (2538) มาใช้ในการแปลคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก

3.2.3.3 แบบสอบถามการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ มีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	คะแนนข้อความทางบวก	คะแนนข้อความทางลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบแล้ว จึงกำหนดเกณฑ์เพื่อแปลความหมายการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ โดยมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนเฉลี่ย ของ วิเชียร (2538) มาใช้ในการแปลคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง ผู้ตอบมีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง ผู้ตอบมีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ในระดับมาก

3.2.3.4 แบบสอบถามการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ มีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	คะแนนข้อความทางบวก	คะแนนข้อความทางลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบแล้ว จึงกำหนดเกณฑ์เพื่อแปลความหมายการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ โดยมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ ของ วิเชียร (2538) มาใช้ในการแปลคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ในระดับมาก

3.2.4 การหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.2.4.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (ทิววัฒน์, 2549)

คะแนน +1 พิจารณาข้อคำถามได้ตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน 0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน -1 พิจารณาว่าข้อคำถามไม่สามารถวัดตรงตามวัตถุประสงค์

นำผลการพิจารณาข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาคำนวณหาค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนี ความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 ผู้ศึกษาติดต่อขอหนังสือจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เสนอต่อหัวหน้าสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 30 คน

3.3.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้ศึกษาชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาและขอความอนุเคราะห์จากหัวหน้าสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร หัวหน้าสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และหัวหน้าสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการเก็บข้อมูลวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 249 ชุด

3.3.3 ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2563 ถึงวันที่ 6 มีนาคม 2563 ได้แบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 249 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3.3.4 นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 249 ชุด ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นนำแบบสอบถามแต่ละชุดไปจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3.4 การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำมาจัดทำและประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.4.1 ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามและแบบทดสอบทุกข้อโดยใช้เกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

3.4.2 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา ประสบการณ์ในการแกะสลัก โดยแสดงการแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.4.3 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรอิสระ กับปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ โดยหาค่าร้อยละของระดับคะแนน คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.4.4 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.4.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา ประสบการณ์ในการแกะสลัก โดยทดสอบความสัมพันธ์ (The X^2 - test for Independence) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.4.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกับตัวแปรอิสระ กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ และการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (The Pearson Products Moment Correlation coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.5.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้ค่าสถิติพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน และอังคณา, 2543)

3.5.2 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

ก) การหาค่าความเที่ยงโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (ทรงศักดิ์, 2551)

ข) การหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ (ล้วน และอังคณา, 2543)

ค) การหาค่าอำนาจจำแนกแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ หาค่าอำนาจจำแนก โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พอยท์ไบเซรียล (Point Biserial Correlation) (พวงรัตน์, 2540)

ง) การหาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกโดยวิธีหาค่าสหพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected item to Total Correlation) (ทรงศักดิ์, 2551)

จ) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ ของ คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kudre-Richardson) KR.20 (ทรงศักดิ์, 2551)

ฉ) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ และการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ โดยการวิเคราะห์หาค่าความถี่ เชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) (ทรงศักดิ์, 2551)

3.5.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน จะใช้สถิติอ้างอิง ดังนี้

3.5.3.1 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยการทดสอบหาค่าสถิติ Pearson Chi-Square

3.5.3.2 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน (The Pearson Products Moment Correlation coefficient) (ชูศรี, 2541)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การศึกษาเรื่องการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ กับตัวแปรส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี ประสบการณ์ในการแกะสลัก และปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้ และการเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวนทั้งสิ้น 249 คน ซึ่งมีเครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบ ความเรียง แบ่งออกเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบ และแบบสอบถามความคิดเห็น ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลเกี่ยวกับ เพศ ระดับชั้นปี ประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้ โดยข้อความมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ตามข้อความที่กำหนดให้

ตอนที่ 2 สอบถามความรู้ เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ มีลักษณะเป็นคำถามแบบปรนัย มี 4 ตัวเลือก โดยให้ผู้ตอบเลือกเพียงข้อเดียว

ตอนที่ 3 สอบถามเจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้ มีลักษณะเป็นข้อความแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน

1. ด้านความคิด คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. ด้านความรู้สึกรู้สึก คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีลักษณะเป็นข้อความแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4.1 ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามและแบบทดสอบทุกข้อโดยใช้เกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บแบบสอบถามแล้วนำมาตรวจนับคะแนน หลังจากนั้นนำมาวิเคราะห์หาผลการทดสอบตามหลักสถิติที่ตั้งไว้ จากนั้นนำเสนอในรูปแบบรายงานและตารางดังผลในบทที่ 4

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาจำนวน 249 คน จากการคำนวณประชากรทั้งหมด 658 คน ซึ่งเก็บข้อมูลจริงจากกลุ่มตัวอย่าง 249 คน จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา และประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้ ดังตารางที่ 4.1-4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ

			n = 249	
		ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย		79	31.73
	หญิง		170	68.27
	รวม		249	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีเพศชายจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 31.73 และเพศหญิงจำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 68.27 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 249 คน

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านชั้นปีที่ศึกษา

n = 249

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับชั้นปีที่ศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	49	19.70
ชั้นปีที่ 2	60	24.10
ชั้นปีที่ 3	77	30.90
ชั้นปีที่ 4	63	25.30
รวม	249	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่าการจำแนกปัจจัยส่วนบุคคลด้านชั้นปีที่ศึกษา ของกลุ่มตัวอย่าง 249 คน มีนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ทำการประเมินแบบสอบถามมากที่สุดจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 30.90 รองลงมา เป็นชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คิดเป็นร้อยละ 25.30 และชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คิดเป็นร้อยละ 24.10 ต่ำสุดคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 19.70

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้

n = 249

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้		
มี	188	75.5
ไม่มี	61	24.5
รวม	249	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ทำการประเมินแบบสอบถามจำนวน 249 คน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้ มากถึง 188 คน คิดเป็นร้อยละ 75.5 และผู้ไม่มีประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5

4.3 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรอิสระ กับปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้

วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรอิสระ กับปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ โดยให้อ่านคำถามแต่ละข้อแล้วเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมาย × ลงบนข้อ ก ข ค หรือ ง โดยผู้ศึกษาได้ให้เกณฑ์การให้คะแนนแบบเป็นระดับคือ ระดับต่ำผู้ตอบต้องได้คะแนนตั้งแต่ 0 - 6 ระดับกลางต้องมีระดับคะแนนตั้งแต่ 7 - 13 และสูงมีระดับคะแนนตั้งแต่ 14 - 20 นำเสนอเป็นตารางในอัตราร้อยละของผู้ที่ตอบตามระดับ ดังตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 อัตราร้อยละของผู้ที่ตอบตามระดับของความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง

อัตราคะแนนร้อยละของผู้ที่ตอบวัดระดับความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
ระดับต่ำ คะแนน 0 - 6	62	24.8
ระดับกลาง คะแนน 7 - 13	186	74.8
ระดับสูง คะแนน 14 - 20	1	0.4
รวม	249	100.00

จากตารางที่ 4.4 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 249 คน มีระดับความถี่และค่าร้อยละของคะแนนอยู่ในระดับกลางมากที่สุดในการทำการตอบวัดระดับความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้มากถึง 186 คน คิดเป็นร้อยละ 74.8 ความรู้ระดับต่ำที่ 62 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 และความรู้ระดับสูง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

4.3.2 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง

โดยมีทั้งสิ้น 3 ด้าน คือ ก. ด้านความคิด ข. ด้านความรู้สึก และ ค. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมและการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ โดยมีคำถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความคิด กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 249 คน และมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นตัวอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ โดยมีผลค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ดังตารางที่ 4.5 - 4.8 ดังนี้

4.3.2.1 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านความคิด

โดยมีคำถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความคิด กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 249 คน และมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังตารางที่ 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านความคิด

เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านความคิด	\bar{X}	S.D.	n = 249
			ระดับความคิด
1. ความรู้ด้านงานแกะสลักผักผลไม้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม	4.27	0.64	ระดับดี
2. ทักษะความชำนาญมีความจำเป็นกับการสร้างสรรค์ผลงานแกะสลักผักผลไม้	4.39	0.58	ระดับดี
3. นักแกะสลักที่ดีไม่จำเป็นต้องมีความชำนาญด้านการแกะสลักผักผลไม้	3.66	1.12	ระดับปานกลาง
4. นักแกะสลักที่ดีต้องใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.43	0.63	ระดับดี
5. สามารถนำงานแกะสลักผักผลไม้ไปประกอบอาชีพได้	4.50	0.57	ระดับดี
6. งานแกะสลักผักผลไม้มีโอกาสประสบความสำเร็จในอาชีพน้อยกว่าอาชีพอื่น	3.58	1.14	ระดับปานกลาง
7. งานแกะสลักผักผลไม้ส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพ	4.12	0.71	ระดับดี
8. งานแกะสลักผักผลไม้ฝึกความอดทน มีสมาธิในการทำงาน	4.54	0.55	ระดับดี
9. สามารถถ่ายทอดความรู้ แก่บุคคลที่สนใจ	4.40	0.60	ระดับดี
10. ผลงานด้านการแกะสลักผักผลไม้สามารถนำมาพัฒนาวิชาชีพได้	4.37	0.67	ระดับดี
รวม	4.22	0.72	ระดับดี

จากตารางที่ 4.5 พบว่าเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านความคิด มีค่าเฉลี่ยในเกณฑ์ที่ระดับความคิดที่ดี ทั้งสิ้น 8 ข้อ และข้อที่คะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ

($\bar{X} = 4.54$, S.D.= 0.55) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับความคิดที่ดี อยู่ในข้อที่ 8 และระดับคะแนนต่ำสุดคือ ($\bar{X} = 4.12$, S.D.= 0.71) มีจำนวน 2 ข้อ คือข้อที่ 3 และข้อที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.66$, S.D.= 1.12) และค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.58$, S.D.= 1.14) อยู่ในเกณฑ์ที่ระดับความคิดปานกลางตามลำดับ

4.3.2.2 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้สึกรู้สึก

โดยมีคำถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความรู้สึกรู้สึก กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 249 คน และมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ โดยมีผลค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ดังตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้สึกรู้สึก

เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้สึกรู้สึก	\bar{X}	S.D.	ระดับ
			ความรู้สึกรู้สึก
1. วิชาการแกะสลักผักผลไม้มีประโยชน์ต่อสังคม/ประเทศ	4.33	0.62	ระดับดี
2. ภูมิใจที่ได้เรียนการแกะสลักผักผลไม้	4.36	0.62	ระดับดี
3. มีความสุขเมื่อเห็นผลงานที่แปลกใหม่ของเพื่อน	4.36	0.65	ระดับดี
4. เห็นคุณค่า ประโยชน์ของการแกะสลักผักผลไม้	4.37	0.63	ระดับดี
5. งานแกะสลักผักผลไม้ช่วยสร้างจินตนาการ	4.46	0.62	ระดับดี
6. การอนุรักษ์งานแกะสลักผักผลไม้ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุข	4.35	0.66	ระดับดี
7. สนใจศึกษางานแกะสลักผักผลไม้ในระดับที่สูงขึ้น	4.23	0.72	ระดับดี
8. ชื่นชอบเมื่อเห็นคนอื่นแกะสลักผักผลไม้	4.38	0.66	ระดับดี
9. การเรียนงานแกะสลักผักผลไม้ทำให้จิตใจสงบ มีสมาธิ	4.42	0.68	ระดับดี
10. ไม่ชอบงานแกะสลักผักผลไม้ เพราะขั้นตอนที่ยุ่งยาก	3.63	2.9	ระดับปานกลาง
รวม	4.28	0.87	ระดับดี

จากตารางที่ 4.6 พบว่าเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้สึกรู้สึก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเกณฑ์ความรู้สึกที่ดี ตั้งแต่ข้อ1-ข้อ9 อยู่ในระดับความรู้สึกที่ดี สูงสุดเท่ากับ ($\bar{X} = 4.46$, S.D.= 0.62) และต่ำสุดอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 4.23$, S.D.= 0.72) ตามลำดับ และมี 1 ข้อ อยู่ในเกณฑ์ระดับความรู้สึกที่ปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยที่ ($\bar{X} = 3.63$, S.D.= 2.90) ตามลำดับ

4.3.2.3 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

โดยมีคำถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 249 คน และมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ โดยมีผลค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ดังตารางที่ 4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม	ระดับ		
	\bar{X}	S.D.	การแสดงพฤติกรรม
1. รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักผักผลไม้	3.97	0.85	มาก
2. อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักผักผลไม้เป็นประจำ	3.54	1.05	ปานกลาง
3. เข้าร่วมประกวดแข่งขันงานแกะสลักผักผลไม้เป็นประจำ	3.19	1.44	ปานกลาง
4. หมั่นฝึกฝนฝีมือให้เป็นที่ยอมรับ	3.51	1.15	ปานกลาง
5. สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้ที่สนใจงานแกะสลักผักผลไม้ อย่างถูกต้อง	3.64	1.07	ปานกลาง
6. ฝึกปฏิบัติการแกะสลักผักผลไม้เพิ่มเติมเมื่อมีเวลาว่าง	3.56	1.20	ปานกลาง
7. นำความรู้จากงานแกะสลักผักผลไม้ไปหารายได้	3.55	1.19	ปานกลาง
8. ต้องการศึกษางานแกะสลักผักผลไม้ในระดับที่สูงขึ้น	3.81	1.09	มาก
9. เมื่อได้รับมอบหมายให้แกะสลักผักผลไม้จะทำให้เสร็จด้วย ตนเอง	4.01	0.97	มาก
10. นำคำติชมของผู้อื่นมาปรับ	4.26	2.60	มาก
รวม	3.70	1.26	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่าค่าเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับเกณฑ์การแสดงพฤติกรรม ระดับที่มาก จำนวน 4 ข้อ และค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในข้อที่ 10 คำถาม เท่ากับ ($\bar{X} = 4.26$, S.D.= 2.60) และอันดับที่ 2 ในข้อที่ 9 ($\bar{X} = 4.01$, S.D.= 0.97) ต่ำสุด คือข้อที่ 8 เท่ากับ ($\bar{X} = 3.81$, S.D.= 1.09) ตามลำดับ และในระดับเกณฑ์การแสดงพฤติกรรม ระดับปานกลางมีอยู่จำนวน 7 ข้อด้วยกันค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในข้อที่ 5 เท่ากับ ($\bar{X} = 3.64$, S.D.= 1.07) ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับปานกลางคือ ข้อที่ 6. เท่ากับ ($\bar{X} = 3.56$, S.D.= 1.20) และต่ำสุดในข้อที่ 3 เท่ากับ ($\bar{X} = 3.19$, S.D.= 1.14) ตามลำดับ

4.3.2.4 ผลการวิเคราะห์การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

โดยมีคำถามเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 249 คน และมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ โดยมีผลค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ดังตารางที่ 4.8 ดังนี้

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง

การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	\bar{X}	S.D.	ระดับการเข้าร่วมกิจกรรม
1. การเข้าร่วมประชุมสัมมนาเกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้	3.64	1.16	ปานกลาง
2. เผยแพร่ความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้สู่ชุมชน	3.56	1.13	ปานกลาง
3. มีส่วนร่วมในงานแกะสลักผักและผลไม้ของคณะ	3.64	1.12	ปานกลาง
4. ระดมความสามารถ/ความคิดของเพื่อนร่วมวิชาชีพมาสร้างประโยชน์ต่อชุมชน เช่น สัมมนา	3.59	1.13	ปานกลาง
5. มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรด้านแกะสลักผักและผลไม้	3.64	1.13	ปานกลาง
6. มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านแกะสลักผักและผลไม้	3.60	1.12	ปานกลาง
7. มีส่วนร่วมเผยแพร่ผลงานด้านการแกะสลักทางระบบสารสนเทศ	3.81	1.07	มาก
8. มีส่วนร่วมในการจัดชมรม/เป็นสมาชิกเกี่ยวกับแกะสลักผักและผลไม้ของคณะ/มหาวิทยาลัย	3.62	1.10	ปานกลาง
9. เข้าร่วมกิจกรรม/จัดนิทรรศการด้านแกะสลักผักและผลไม้	3.58	1.11	ปานกลาง
10. เข้าร่วมกิจกรรมด้านแกะสลักผักและผลไม้นักศึกษาต่างสถาบัน	3.53	1.16	ปานกลาง
รวม	3.62	1.12	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่ามีเพียงข้อเดียวที่มีระดับคะแนนการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่แปลผลออกมาแล้วอยู่ในระดับที่สูง คือข้อที่ 7 เท่ากับ ($\bar{X} = 3.81, S.D. = 1.07$) นอกนั้นจำนวน 9 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับคะแนนที่เท่ากัน 3 ข้อ คือข้อที่ 1, 3 และ 5 เท่ากับ ($\bar{X} = 3.64, S.D. = 1.07$) และค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางในข้อที่ 9 คำถาม เท่ากับ ($\bar{X} = 3.58, S.D. = 1.11$) และ ต่ำสุดในข้อที่ 10 เท่ากับ ($\bar{X} = 3.53, S.D. = 1.16$) ตามลำดับ

4.4 ผลวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

โดยมีคำถามเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 249 คน และมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ โดยมีผลค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	\bar{X}	S.D.	การรับรู้บทบาท
1. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปส่งเสริมเศรษฐกิจครอบครัว	3.71	1.04	มาก
2. ฝึกกำลังกับเพื่อนสมาชิกโดยนำความรู้ไปพัฒนา เช่น การตั้งชมรมสอนแกะสลักให้กับผู้ที่สนใจฟรี	3.67	1.16	มาก
3. มีบทบาทในการสร้างค่านิยมให้กับสมาชิกในครอบครัวในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	3.62	1.06	ปานกลาง
4. รณรงค์ให้มีการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	3.80	0.99	มาก
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	3.95	0.87	มาก
6. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปเผยแพร่แก่เพื่อนบ้านและคนในชุมชน	3.79	0.99	มาก
7. นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาใช้กับงานแกะสลักผักและผลไม้	3.72	1.03	มาก
8. ค้นคว้าข้อมูลความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้อยู่เสมอ	3.71	1.06	มาก
9. เผยแพร่สถิติงานแกะสลักผักและผลไม้สู่สาธารณชน	3.79	2.15	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	\bar{X}	S.D.	การรับรู้ บทบาท
10. สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้คนเข้าถึงงานแกะสลักผักและผลไม้	3.98	2.40	มาก
11. เผยแพร่ผลงานแกะสลักผักและผลไม้บนโลกออนไลน์	3.83	1.05	มาก
12. มีการจัดการและวางแผนในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง	3.74	1.00	มาก
13. รู้จักตัดแปลงผักผลไม้ด้วยวิธีการแกะสลักให้ดูน่ารับประทาน	3.82	1.01	มาก
14. รู้จักขอข่างานแกะสลักผักและผลไม้	3.80	1.00	มาก
15. แกะสลักผักผลไม้อย่างง่ายให้สมาชิกในครอบครัวได้รับ ประทาน	3.70	1.13	มาก
รวมทั้งสิ้น	3.77	1.26	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่าผลของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำถามเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 ข้อ มีระดับอยู่ในเกณฑ์ที่มากถึง 14 ข้อ โดยคะแนนค่าสูงสุดอยู่ในข้อที่ 10 เท่ากับ ($\bar{X} = 3.98$, S.D.= 2.40) และค่าเฉลี่ยระดับปานกลางอยู่ในข้อที่ 9 เท่ากับ ($\bar{X} = 3.79$, S.D.= 2.15) และค่าเฉลี่ยระดับต่ำคือข้อที่ 2 เท่ากับ ($\bar{X} = 3.67$, S.D.= 1.16) ตามลำดับ และมีเพียง 1 ข้อ ที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คือข้อที่ 3. เท่ากับ ($\bar{X} = 3.62$, S.D.= 1.06)

4.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และประสบการณ์ในการแกะสลักศึกษากำหนดสมมติฐานไว้ 2 ข้อ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์

สมมติฐานข้อที่ 1 การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และประสบการณ์ในการแกะสลัก

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ใช้สถิติในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคือความสัมพันธ์ (The X² - test for Independence) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังตารางที่ 4.10 ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 2 การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ และการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ใช้สถิติในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (The Pearson Products Moment Correlation coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังตารางที่ 4.16 ดังนี้

4.5.1 สมมติฐานข้อที่ 1

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และประสบการณ์ในการแกะสลักที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แสดงดังตารางที่ 4.10-4.15 ดังนี้

1) ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ

สมมติฐานย่อย ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์คือ ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 แสดงดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	χ^2	p - Value
1. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปส่งเสริมเศรษฐกิจครอบครัว	3.804	.669
2. ฝึกกำลังกับเพื่อนสมาชิกโดยนำความรู้ไปพัฒนา เช่น การตั้งชมรมสอนแกะสลักให้กับผู้ที่สนใจฟรี	8.814	.112
3. มีบทบาทในการสร้างค่านิยมให้กับสมาชิกในครอบครัวในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	9.055	.060
4. รณรงค์ให้มีการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	4.971	.290
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	7.838	.098
6. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปเผยแพร่แก่เพื่อนบ้านและคนในชุมชน	4.073	.396

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	χ^2	p – Value
7. นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาใช้กับงานแกะสลักผักและผลไม้	8.021	.091
8. ค้นคว้าข้อมูลความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้อยู่เสมอ	6.832	.145
9. เผยแพร่สาธิตงานแกะสลักผักและผลไม้สู่สาธารณชน	11.487*	.043
10. สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้คนเข้าถึงงานแกะสลักผักและผลไม้	8.579	.127
11. เผยแพร่ผลงานแกะสลักผักและผลไม้บนโลกออนไลน์	4.828	.305
12. มีการจัดการและวางแผนในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง	5.582	.233
13. รู้จักดัดแปลงผักผลไม้ด้วยวิธีการแกะสลักให้ดูน่ารับประทาน	3.819	.431
14. รู้จักขอข่างานแกะสลักผักและผลไม้	3.456	.485
15. แกะสลักผักผลไม้อย่างง่ายให้สมาชิกในครอบครัวได้รับประทาน	6.401	.171

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็นรายชื่อโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) ได้ค่า $p < .05$ จำนวน 1 ข้อคือ ข้อที่ 9 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายชื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.11 ดังนี้

ตารางที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ เป็นรายชื่อ

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายชื่อ	เพศ	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
1. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปส่งเสริมเศรษฐกิจครอบครัว	ชาย	มากที่สุด	26 (10.4)	79 (31.7)	3.804	.669
		มาก	26 (10.4)			
		ปานกลาง	21 (8.4)			
		น้อย	5 (2.0)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	หญิง	มากที่สุด	42 (16.9)	170 (87.3)		
		มาก	51 (20.5)			
		ปานกลาง	53 (21.3)			
		น้อย	19 (7.6)			
		น้อยที่สุด	5 (2.0)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ข้อที่ 1 เพศชาย จำนวน 79 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดมี 2 ระดับคะแนนที่เท่ากัน คือ มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด และมาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ น้อย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คิดเป็นร้อยละ 0.4

เพศหญิง จำนวน 170 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการ อนุรักษ์งานแกะสลักฝักและ ผลไม้จำแนกรายข้อ	เพศ	ระดับ ทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
2. ฝึกกำลังกับเพื่อนสมาชิก โดยนำความรู้ไปพัฒนา เช่น การตั้งชมรมสอนแกะสลัก ให้กับผู้ที่สนใจฟรี	ชาย	มากที่สุด	25 (10.0)	79 (31.7)	8.814	.177
		มาก	26 (10.4)			
		ปานกลาง	20 (8.0)			
		น้อย	7 (2.8)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	หญิง	มากที่สุด	33(12.94)	170 (87.3)		
		มาก	50 (20.1)			
		ปานกลาง	55 (21.1)			
		น้อย	22 (8.8)			
		น้อยที่สุด	10 (4.0)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ข้อที่ 2 เพศชาย จำนวน 79 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 คะแนนระดับปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คิดเป็นร้อยละ 0.4

เพศหญิง จำนวน 170 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 คะแนนระดับปานกลางอยู่ที่ มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุดจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 12.94 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งาน แกะสลักผักและผลไม้จำแนกราย ชื่อ	เพศ	ระดับ ทาง ความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	P- Value
3. มีบทบาทในการสร้างค่านิยม ให้กับสมาชิกในครอบครัวในการ อนุรักษ์งาน แกะสลักผักและผลไม้	ชาย	มากที่สุด	25 (10.0)	79 (31.7)	9.055	.060
		มาก	30 (12.2)			
		ปานกลาง	17 (6.8)			
		น้อย	6 (2.4)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	หญิง	มากที่สุด	30(12.0)	160 (68.3)		
		มาก	62 (24.9)			
		ปานกลาง	48 (19.3)			
		น้อย	21 (8.4)			
		น้อยที่สุด	9 (3.6)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ข้อที่ 3 เพศชาย จำนวน 79 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่
ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 คะแนน
ระดับปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน
17 คนคิดเป็นร้อยละ 6.8 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษา
กระทำมากที่สุด จำนวน 1 คิดเป็นร้อยละ 0.4

เพศหญิง จำนวน 170 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่มากที่สุด หมายถึง ข้อความ
นั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมาคือ มากที่สุดความหมาย
ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุดจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 และต่ำสุด อยู่ที่น้อย
ที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6
ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการ อนุรักษ์งานแกะสลักผักและ ผลไม้จำแนกรายชื่อ	เพศ	ระดับ ทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
4. รมรงศ์ให้มึการอนุรักษ์งาน แกะสลักผักและผลไม้	ชาย	มากที่สุด	24 (9.6)	79 (31.7)	4.971	.290
		มาก	36 (14.4)			
		ปานกลาง	15 (5.2)			
		น้อย	3 (2.0)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	หญิง	มากที่สุด	44 (17.7)	170 (68.3)		
		มาก	61 (24.5)			
		ปานกลาง	43 (17.3)			
		น้อย	19 (7.6)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
	รวม			249 (100)		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ข้อที่ 4 เพศชาย จำนวน 79 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่
ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 คะแนน
ระดับปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง
จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่
นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คิดเป็นร้อยละ 0.4

เพศหญิง จำนวน 170 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่ยุ่มากที่สุด หมายถึง ข้อความ
นั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 คะแนนระดับปานกลางอยู่ที่ ปาน
กลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ
17.3 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 3
คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการ อนุรักษ์งานแกะสลักผักและ ผลไม้จำแนกรายชื่อ	เพศ	ระดับ ทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ งานแกะสลักผักและผลไม้	ชาย	มากที่สุด	25 (10.0)	79 (31.7)	7.838	.098
		มาก	41 (16.5)			
		ปานกลาง	9 (3.6)			
		น้อย	3 (1.2)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	หญิง	มากที่สุด	48 (19.3)	170 (68.3)		
		มาก	68 (27.3)			
		ปานกลาง	44 (17.7)			
		น้อย	9 (3.6)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	รวม			249 (100)		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ข้อที่ 5 เพศชาย จำนวน 79 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่
ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 คะแนน
ระดับปานกลาง คือ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน
9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำ
มากที่สุด จำนวน 1 คิดเป็นร้อยละ 0.4

เพศหญิง จำนวน 170 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่ยุ่ที่สุด หมายถึง ข้อความ
นั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 คะแนนระดับปานกลาง คือ ปาน
กลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่กระทำบ้าง จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ
17.7 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1
คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการ อนุรักษ์งานแกะสลักฝักและ ผลไม้จำแนกรายข้อ	เพศ	ระดับ ทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
6. นำความรู้ด้านงานแกะสลัก ฝักและผลไม้ไปเผยแพร่แก่ เพื่อนบ้านและคน ในชุมชน	ชาย	มากที่สุด	22 (8.8)	79 (31.7)	4.073	.398
		มาก	33 (13.3)			
		ปานกลาง	18 (7.2)			
		น้อย	5 (2.0)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	หญิง	มากที่สุด	49 (19.7)	160 (68.3)		
		มาก	51 (20.5)			
		ปานกลาง	51 (20.5)			
		น้อย	17 (6.8)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	รวม			249 (100)		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ข้อที่ 6 เพศชาย จำนวน 79 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่
ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 คะแนน
ระดับปานกลางอยู่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน
18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษา
กระทำมากที่สุด จำนวน 1 คิดเป็นร้อยละ 0.4

เพศหญิง จำนวน 170 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดจำนวนที่เท่ากัน 2 ระดับคือ อยู่
ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรง
ตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่กระทำบ้าง มากที่สุดจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 รองลงมาคือ มาก
ที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 49 คน หรือคิดเป็นร้อยละ
19.7 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2
คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการ อนุรักษ์งานแกะสลักผักและ ผลไม้จำแนกรายข้อ	เพศ	ระดับ ทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
7. นำความรู้ทางด้าน วิทยาศาสตร์มาใช้กับงาน แกะสลักผักและผลไม้	ชาย	มากที่สุด	22 (8.8)	79 (31.7)	8.021	.091
		มาก	33 (13.3)			
		ปานกลาง	20 (8.0)			
		น้อย	2 (0.8)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	หญิง	มากที่สุด	42 (16.9)	170 (68.3)		
		มาก	58 (23.3)			
		ปานกลาง	42 (16.9)			
		น้อย	24 (9.6)			
		น้อยที่สุด	4 (1.6)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ข้อที่ 7 เพศชาย จำนวน 79 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 คะแนนระดับปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 และต่ำสุดมี 2 ระดับ อยู่ที่น้อย ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก และ น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

เพศหญิง จำนวน 170 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดอยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และมี 2 ระดับที่มีจำนวนผู้ให้คะแนนที่เท่ากันคือ มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่กระทำบ้าง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 ต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการ อนุรักษ์งานแกะสลักผักและ ผลไม้จำแนกรายข้อ	เพศ	ระดับ ทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
8. คำนึงว่าข้อมูลความรู้ด้าน งานแกะสลักผักและผลไม้อยู่ เสมอ	ชาย	มากที่สุด	27 (10.8)	79 (31.7)	6.836	.145
		มาก	29 (11.6)			
		ปานกลาง	16 (6.4)			
		น้อย	5 (2.0)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	หญิง	มากที่สุด	37 (14.9)	160 (68.3)		
		มาก	66 (26.5)			
		ปานกลาง	36 (14.59)			
		น้อย	26 (10.4)			
		น้อยที่สุด	5 (2.0)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ข้อที่ 8 เพศชาย จำนวน 79 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่
ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 คะแนน
ระดับปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน
16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษา
กระทำมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

เพศหญิง จำนวน 170 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่ยุ่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้น
ตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 คะแนนระดับปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง
ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5
และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 5 คนคิด
เป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการ อนุรักษ์งานแกะสลักฝักและ ผลไม้จำแนกรายข้อ	เพศ	ระดับ ทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p- Value
9. เผยแพร่สถิติงานแกะสลัก ฝักและผลไม้สู่สาธารณชน	ชาย	มากที่สุด	27 (10.9)	79 (31.9)	11.487	.043
		มาก	29 (11.6)			
		ปานกลาง	18 (7.2)			
		น้อย	2 (0.8)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
	หญิง	มากที่สุด	40 (16.5)	160 (68.1)		
		มาก	50 (20.2)			
		ปานกลาง	47 (19.0)			
		น้อย	25 (10.1)			
		น้อยที่สุด	7 (2.8)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ข้อที่ 9 เพศชาย จำนวน 79 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่
ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6
คะแนนระดับปานกลาง อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง
จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 และต่ำสุด อยู่ที่น้อย ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษา
กระทำมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

เพศหญิง จำนวน 170 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดอยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้น
ตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 ระดับปานกลาง อยู่ที่มากที่สุด
หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 และต่ำสุด อยู่
ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ
2.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการ อนุรักษ์งานแกะสลักฝักและ ผลไม้จำแนกรายข้อ	เพศ	ระดับ ทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
10. สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้คน เข้าถึงงานแกะสลักฝักและ ผลไม้	ชาย	มากที่สุด	24 (9.6)	79 (31.7)	8.579	.127
		มาก	34 (13.7)			
		ปานกลาง	15 (6.0)			
		น้อย	3 (1.2)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	หญิง	มากที่สุด	45 (18.4)	160 (68.3)		
		มาก	57 (22.9)			
		ปานกลาง	44 (17.7)			
		น้อย	20 (8.0)			
		น้อยที่สุด	4 (1.6)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ข้อที่ 10 เพศชาย จำนวน 79 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่
ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 คะแนน
ระดับปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน
15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษา
กระทำมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

เพศหญิง จำนวน 170 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้น
ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด มากที่สุดจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 คะแนนระดับปานกลาง
อยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 44 คน คิดเป็น
ร้อยละ 17.7 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด
จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการ อนุรักษ์งานแกะสลักฝักและ ผลไม้จำแนกรายชื่อ	เพศ	ระดับ ทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
11. เผยแพร่ผลงานแกะสลัก ฝักและผลไม้บนโลกออนไลน์	ชาย	มากที่สุด	31 (12.4)	79 (31.7)	4.028	.305
		มาก	27 (10.8)			
		ปานกลาง	15 (6.0)			
		น้อย	4 (1.6)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	หญิง	มากที่สุด	49 (1.7)	170 (68.3)		
		มาก	53 (21.3)			
		ปานกลาง	48 (19.3)			
		น้อย	15 (6.0)			
		น้อยที่สุด	5 (2.0)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ข้อที่ 11 เพศชาย จำนวน 79 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่
ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษาระดับมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4
คะแนนระดับปานกลาง อยู่ที่ยุ่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษาระดับบ้างไม่ตรงบ้าง
จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และต่ำสุด คือ อยู่ที่ยุ่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่
นักศึกษาระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

เพศหญิง จำนวน 170 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่ยุ่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้น
ตรงกับนักศึกษาระดับมากที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 คะแนนระดับปานกลาง อยู่ที่ยุ่ที่ยุ่ที่ปาน
กลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษาระดับบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ
19.3 และต่ำสุด อยู่ที่ยุ่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษาระดับมากที่สุด จำนวน 5
คนคิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการ อนุรักษ์งานแกะสลักผักและ ผลไม้จำแนกรายข้อ	เพศ	ระดับ ทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
12. มีการจัดการและวางแผน ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ ลุล่วง	ชาย	มากที่สุด	25 (10.0)	79 (31.7)	5.582	.233
		มาก	30 (12.0)			
		ปานกลาง	19 (7.9)			
		น้อย	3 (1.2)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	หญิง	มากที่สุด	40 (16.1)	170 (68.3)		
		มาก	57 (22.9)			
		ปานกลาง	52 (20.9)			
		น้อย	18 (7.2)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ข้อที่ 12 เพศชาย จำนวน 79 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่
ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 คะแนน
ระดับปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน
19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 และต่ำสุด คือ อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษา
กระทำมากที่สุด จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 0.8

เพศหญิง จำนวน 170 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่ยุ่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้น
ตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 ระดับปานกลาง อยู่ที่ยุ่มากที่สุด หมายถึง
ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 และต่ำสุด อยู่ที่น้อย
ที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 1.2
ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการ อนุรักษ์งานแกะสลักผักและ ผลไม้จำแนกรายข้อ	เพศ	ระดับ ทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
13. รู้จักตัดแปลงผักผลไม้ด้วย วิธีการแกะสลักให้ดูน่า รับประทาน	ชาย	มากที่สุด	28 (11.2)	79 (31.7)	3.819	.431
		มาก	29 (11.6)			
		ปานกลาง	17 (6.8)			
		น้อย	4 (1.6)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	หญิง	มากที่สุด	45 (18.1)	170 (68.3)		
		มาก	62 (24.9)			
		ปานกลาง	41 (16.5)			
		น้อย	18 (7.2)			
		น้อยที่สุด	4 (1.6)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ข้อที่ 13 เพศชาย จำนวน 79 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 29 คน หรือร้อยละ 11.6 คะแนนระดับปานกลาง คือ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 17 คน หรือร้อยละ 6.8 และต่ำสุด คือ อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4

เพศหญิง จำนวน 170 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 62 คน หรือร้อยละ 24.9 คะแนนระดับปานกลาง คือ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 41 คน หรือร้อยละ 16.5 และต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 4 คน หรือร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการ อนุรักษ์งานแกะสลักฝักและ ผลไม้จำแนกรายข้อ	เพศ	ระดับ ทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
14. รู้จักขอบข่ายงานแกะสลัก ฝักและผลไม้	ชาย	มากที่สุด	23 (9.2)	79 (31.7)	3.456	.485
		มาก	34 (13.7)			
		ปานกลาง	17 (6.8)			
		น้อย	4 (1.6)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	หญิง	มากที่สุด	47 (18.9)	170 (68.3)		
		มาก	59 (23.7)			
		ปานกลาง	42 (16.9)			
		น้อย	18 (7.2)			
		น้อยที่สุด	4 (1.6)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ข้อที่ 14 เพศชาย จำนวน 79 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 34 คน หรือร้อยละ 13.7 คะแนนระดับปานกลาง คือ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 17 คน หรือร้อยละ 6.8 และต่ำสุด คือ อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด และมาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4

เพศหญิง จำนวน 170 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดอยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 59 คน หรือร้อยละ 23.7 คะแนนระดับปานกลาง คือ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 42 คน หรือร้อยละ 16.9 และต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 4 คนหรือร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการ อนุรักษ์งานแกะสลักผักและ ผลไม้จำแนกรายข้อ	เพศ	ระดับ ทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
15. แกะสลักผักผลไม้อย่าง ง่ายให้สมาชิกในครอบครัว ได้รับประทาน	ชาย	มากที่สุด	26 (10.4)	79 (31.7)	6.401	.171
		มาก	31 (12.4)			
		ปานกลาง	13 (5.2)			
		น้อย	5 (2.0)			
		น้อยที่สุด	4 (1.6)			
	หญิง	มากที่สุด	46 (18.5)	170 (68.3)		
		มาก	50 (20.1)			
		ปานกลาง	46 (18.5)			
		น้อย	20 (8.0)			
		น้อยที่สุด	8 (3.2)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ข้อที่ 15 เพศชาย จำนวน 79 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 31 คน หรือร้อยละ 12.4 คะแนนระดับปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 13 คน หรือร้อยละ 5.2 และต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด และมาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก จำนวน 4 คนหรือร้อยละ 1.6

เพศหญิง จำนวน 170 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 50 คน หรือร้อยละ 20.1 รองลงมา มี 2 ระดับ คือมากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง และน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 46 คน หรือร้อยละ 18.8 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 8 คนหรือร้อยละ 3.2 ตามลำดับ

2) ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านชั้นปีการศึกษา

สมมติฐานย่อย ปัจจัยส่วนบุคคลด้านชั้นปีศึกษามีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านชั้นปีที่ศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านชั้นปีที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์คือ ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 แสดงดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ชั้นปีที่ศึกษา

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	χ^2	p - Value
1. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปส่งเสริมเศรษฐกิจครอบครัว	5.954	.918
2. ผนึกกำลังกับเพื่อนสมาชิกโดยนำความรู้ไปพัฒนา เช่น การตั้งชมรมสอนแกะสลักให้กับผู้ที่สนใจฟรี	12.212	.429
3. มีบทบาทในการสร้างค่านิยมให้กับสมาชิกในครอบครัวในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	13.058	.365
4. รณรงค์ให้มีการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	4.419	.097
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	8.536	.742
6. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปเผยแพร่แก่เพื่อนบ้านและคนในชุมชน	10.716	.553
7. นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาใช้กับงานแกะสลักผักและผลไม้	8.735	.734
8. ค้นคว้าข้อมูลความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้อยู่เสมอ	5.651	.933
9. เผยแพร่สาธิตงานแกะสลักผักและผลไม้สู่สาธารณชน	9.118	.693
10. สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้คนเข้าถึงงานแกะสลักผักและผลไม้	11.622	.477
11. เผยแพร่ผลงานแกะสลักผักและผลไม้บนโลกออนไลน์	14.385	.277
12. มีการจัดการและวางแผนในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง	11.619	.477
13. รู้จักตัดแปลงผักผลไม้ด้วยวิธีการแกะสลักให้ดูน่ารับประทาน	17.958	.128
14. รู้จักขอขายงานแกะสลักผักและผลไม้	3.314	.977
15. แกะสลักผักผลไม้อย่างง่ายให้สมาชิกในครอบครัวได้รับประทาน	24.491*	.016

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็นรายข้อโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) ได้ค่า $p < .05$ จำนวน 1 ข้อคือ ข้อที่ 15. แกะสลักผักผลไม้อย่างง่ายให้สมาชิกในครอบครัวได้รับประทาน นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านชั้นปีศึกษามีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายข้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ชั้นปีที่ศึกษาเป็นรายข้อ

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ชั้นปีที่ศึกษา	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
1. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปส่งเสริมเศรษฐกิจครอบครัว	ชั้นปีที่ 1	มากที่สุด	16 (6.4)	49 (19.7)	5.954	.918
		มาก	11 (4.4)			
		ปานกลาง	17 (6.8)			
		น้อย	4 (1.6)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 2	มากที่สุด	15 (6.0)	60 (24.1)		
		มาก	19 (7.6)			
		ปานกลาง	17 (6.8)			
		น้อย	7 (2.8)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	ชั้นปีที่ 3	มากที่สุด	23 (9.2)	77 (30.9)		
		มาก	24 (9.6)			
		ปานกลาง	21 (8.4)			
		น้อย	7 (2.8)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	ชั้นปีที่ 4	มากที่สุด	14 (5.6)	63 (25.3)		
		มาก	17 (6.8)			
		ปานกลาง	25 (10.0)			
		น้อย	6 (2.4)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
รวม			249(100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 ข้อที่ 1 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 17 คน หรือร้อยละ 6.8 คะแนนระดับปานกลาง คือ มาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 11 คน

หรือร้อยละ 4.4 และต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้น ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 7.6 คะแนนระดับปานกลางอยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 6.0 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.8

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้น ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 24 คน หรือร้อยละ 9.6 คะแนนระดับปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 21 คน หรือร้อยละ 8.4 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.8

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ทีปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 25 คน หรือร้อยละ 10.0 คะแนนระดับปานกลาง อยู่ทีมากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 17 คน หรือร้อยละ 6.8 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ชั้นปีที่ศึกษา	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
2. ฝึกกำลังกับเพื่อนสมาชิกโดยนำความรู้ไปพัฒนา เช่น การตั้งชมรมสอนแกะสลักให้กับผู้ที่สนใจฟรี	ชั้นปีที่ 1	มากที่สุด	14 (5.6)	49 (19.7)	12.212	.429
		มาก	15 (6.0)			
		ปานกลาง	12 (4.8)			
		น้อย	4 (1.6)			
		น้อยที่สุด	4 (1.6)			
	ชั้นปีที่ 2	มากที่สุด	11 (4.4)	60 (24.1)		
		มาก	19 (7.6)			
		ปานกลาง	19 (7.6)			
		น้อย	10 (4.0)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 3	มากที่สุด	23 (9.2)	77 (30.9)		
		มาก	23 (9.2)			
		ปานกลาง	22 (8.8)			
		น้อย	6 (2.4)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
	ชั้นปีที่ 4	มากที่สุด	9 (3.6)	63 (25.3)		
		มาก	19 (7.6)			
		ปานกลาง	23 (9.2)			
		น้อย	9 (3.6)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
รวม			249(100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 ข้อที่ 2 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 6.0 คะแนนระดับ ปานกลาง คือ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 12 คน หรือร้อยละ 4.8 และต่ำสุดมี 2 ระดับที่เท่ากัน คือ น้อย ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่

นักศึกษากระทำมาก และน้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 4 คนหรือร้อยละ 1.6

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด 2 ระดับที่เท่ากัน คือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง และ จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 7.6 รองลง มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 11 คน หรือร้อยละ 4.4 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดอยู่ มี 2 ระดับที่เท่ากัน คือ มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด และ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 23 คน หรือร้อยละ 9.2 รองลงมาคือ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 22 คน หรือร้อยละ 8.8 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 3 คนหรือร้อยละ 1.2

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 23 คน หรือร้อยละ 9.2 รองลงมา คือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 6.8 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 3 คนหรือร้อยละ 0.12 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ชั้นปีที่ศึกษา	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
3. มีบทบาทในการสร้างค่านิยมให้กับสมาชิกในครอบครัวในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	ชั้นปีที่ 1	มากที่สุด	15 (6.0)	49 (19.7)	13.058	.365
		มาก	17 (6.8)			
		ปานกลาง	9 (3.6)			
		น้อย	5 (2.0)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
	ชั้นปีที่ 2	มากที่สุด	9 (3.6)	60 (24.1)		
		มาก	24 (9.6)			
		ปานกลาง	16 (6.4)			
		น้อย	9 (3.6)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	ชั้นปีที่ 3	มากที่สุด	23 (9.2)	77 (30.9)		
		มาก	24 (9.6)			
		ปานกลาง	21 (8.4)			
		น้อย	7 (2.8)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	ชั้นปีที่ 4	มากที่สุด	8 (3.2)	63 (25.3)		
		มาก	27 (10.8)			
		ปานกลาง	19 (7.6)			
		น้อย	6 (2.4)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
รวม			249(100)			

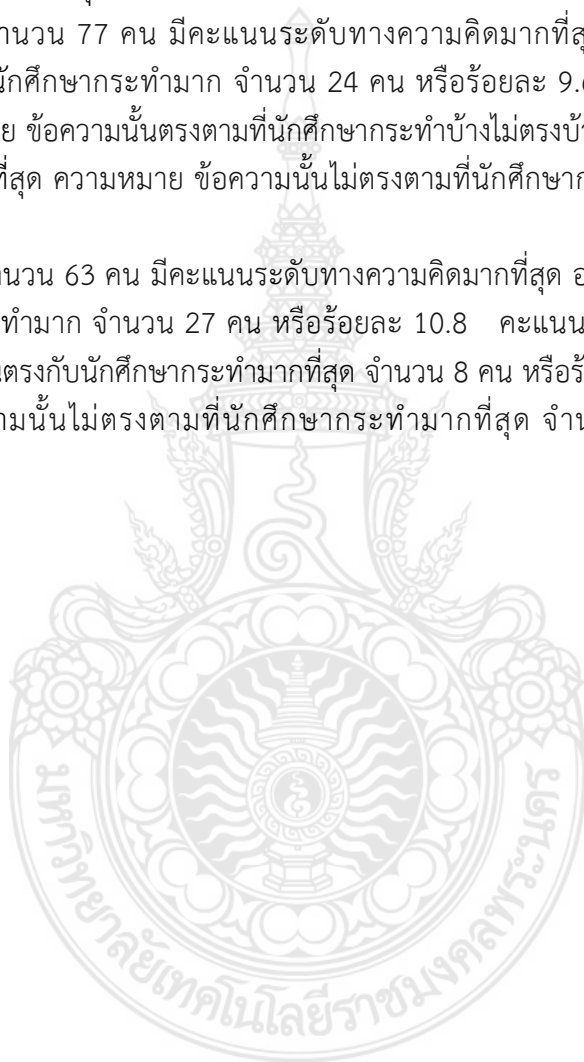
หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 ข้อที่ 3 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 17 คน หรือร้อยละ 6.8 คะแนนระดับปานกลาง คือ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 9 คน หรือร้อยละ 3.6 และต่ำสุด คือ น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด และมาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก จำนวน 3 คนหรือร้อยละ 1.2

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด คือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 24 คน หรือร้อยละ 9.6 มี 2 ระดับที่เท่ากัน คือ มากที่สุด ความหมายข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด และน้อย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 9 คน หรือร้อยละ 3.6 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.8

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดอยู่ระดับคือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 24 คน หรือร้อยละ 9.6 คะแนนระดับปานกลาง คือ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 21 คน หรือร้อยละ 8.4 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2 คน หรือร้อยละ 0.8

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ทีมาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 27 คน หรือร้อยละ 10.8 คะแนนระดับปานกลาง คือ มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 8 คน หรือร้อยละ 3.2 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 3 คนหรือร้อยละ 0.12 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ชั้นปีที่ศึกษา	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
4. รณรงค์ให้มีการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	ชั้นปีที่ 1	มากที่สุด	16 (6.4)	49 (19.7)	4.415	.975
		มาก	17 (6.8)			
		ปานกลาง	9 (3.6)			
		น้อย	6 (2.4)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 2	มากที่สุด	15 (6.0)	60 (24.1)		
		มาก	26 (10.4)			
		ปานกลาง	15 (6.0)			
		น้อย	3 (1.2)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 3	มากที่สุด	22 (8.8)	77 (30.9)		
		มาก	28 (11.2)			
		ปานกลาง	17 (6.8)			
		น้อย	9 (3.6)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 4	มากที่สุด	15 (6.0)	63 (25.3)		
		มาก	26 (10.4)			
		ปานกลาง	15 (6.0)			
		น้อย	6 (2.4)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	รวม			249(100)		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 ข้อที่ 4 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก จำนวน 17 คน หรือร้อยละ 6.8 คะแนนระดับปานกลางอยู่ที่ระดับปานกลาง คือ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำ

บ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 9 คน หรือร้อยละ 3.6 และต่ำสุด คือ น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด และ จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด คือ ที่มาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 26 คน หรือร้อยละ 10.4 มี 2 ระดับ มีคะแนนที่เท่ากันคือมากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 6.0 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดอยู่ระดับคือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 28 คน หรือร้อยละ 11.2 คะแนนระดับปานกลาง คือ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 17 คน หรือร้อยละ 6.8 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่ยาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 26 คน หรือร้อยละ 10.4 มี 2 ระดับคะแนนที่เท่ากัน คือมากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 6.0 ต่ำสุดอยู่ที่ น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ชั้นปีที่ศึกษา	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	ชั้นปีที่ 1	มากที่สุด	20 (8.8)	49 (19.7)	8.536	.742
		มาก	17 (6.8)			
		ปานกลาง	9 (3.6)			
		น้อย	3 (1.2)			
		น้อยที่สุด	0 (0.0)			
	ชั้นปีที่ 2	มากที่สุด	14 (5.6)	60 (24.1)		
		มาก	31 (12.4)			
		ปานกลาง	12 (4.8)			
		น้อย	2 (0.8)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 3	มากที่สุด	24 (9.6)	77 (30.9)		
		มาก	32 (12.9)			
		ปานกลาง	16 (6.4)			
		น้อย	4 (1.6)			
		น้อยที่สุด	1.0 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 4	มากที่สุด	15 (6.0)	63 (25.3)		
		มาก	29(11.6)			
		ปานกลาง	16 (6.4)			
		น้อย	3 (1.2)			
		น้อยที่สุด	0 (0.0)			
รวม			249(100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

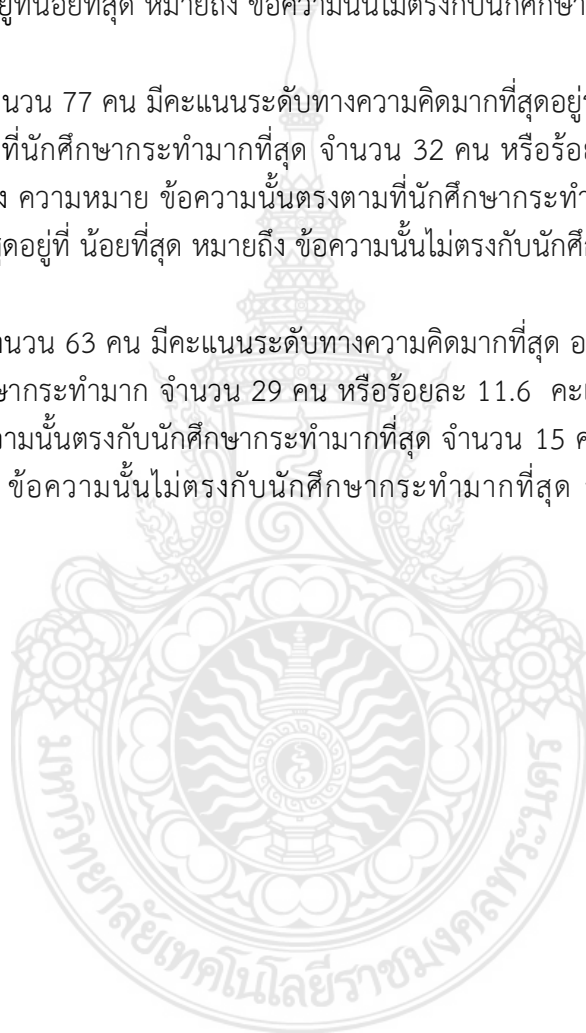
จากตารางที่ 4.13 ข้อที่ 5 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 20 คน หรือร้อยละ 8.8 คะแนนระดับปานกลาง อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง

จำนวน 9 คน หรือร้อยละ 3.6 และไม่มีคะแนน คือ น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 0 คนหรือร้อยละ 0.0

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด คือ มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 31 คน หรือร้อยละ 12.4 คะแนนระดับปานกลาง อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 12 คน หรือร้อยละ 4.8 ต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คน หรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดอยู่ระดับคือ มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 32 คน หรือร้อยละ 11.9 คะแนนระดับปานกลาง อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 1 คน หรือร้อยละ 6.4 ต่ำสุดอยู่ที่ น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่ มาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 29 คน หรือร้อยละ 11.6 คะแนนระดับปานกลาง อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 6.0 ต่ำสุดอยู่ที่ น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 0 คนหรือร้อยละ 0. ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ชั้นปีที่ศึกษา	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
6. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปเผยแพร่แก่เพื่อนบ้านและคนในชุมชน	ชั้นปีที่ 1	มากที่สุด	18 (7.2)	49 (19.7)	10.716	.553
		มาก	12 (4.8)			
		ปานกลาง	12 (4.8)			
		น้อย	7 (2.8)			
		น้อยที่สุด	0. (0.0)			
	ชั้นปีที่ 2	มากที่สุด	13 (5.2)	60 (24.1)		
		มาก	26 (7.4)			
		ปานกลาง	17 (6.8)			
		น้อย	3 (1.2)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 3	มากที่สุด	24 (9.6)	77 (30.9)		
		มาก	25 (10.0)			
		ปานกลาง	19 (7.6)			
		น้อย	8 (3.2)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 4	มากที่สุด	16 (6.4)	63 (25.3)		
		มาก	21 (8.4)			
		ปานกลาง	21 (8.4)			
		น้อย	4 (1.6)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
รวม			249(100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

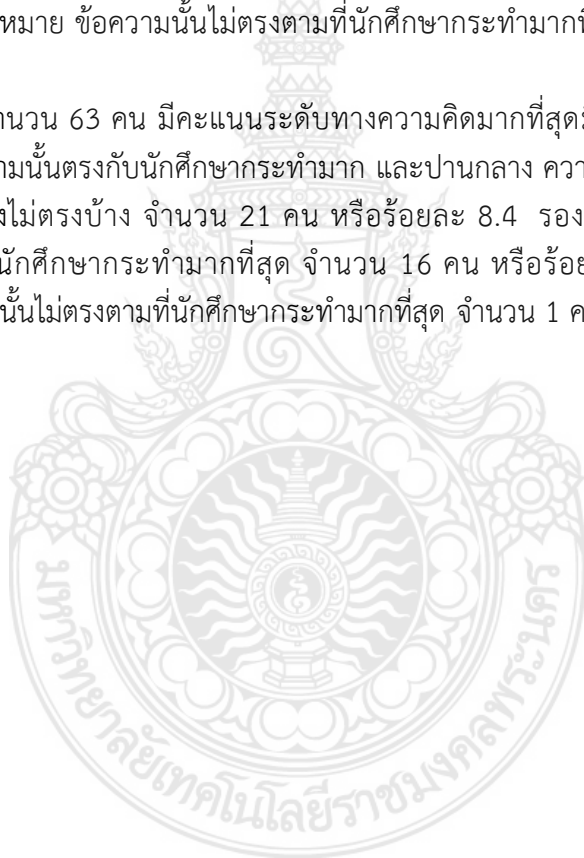
จากตารางที่ 4.13 ข้อที่ 6 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 18 คน หรือร้อยละ 7.2 คะแนนระดับปานกลาง มี 2 ระดับที่เท่ากัน คือ มาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 12 คน

หรือร้อยละ 4.8 และข้อที่ไม่มีคะแนนคือ น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 0 คนหรือร้อยละ 0.0

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด คือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 26 คน หรือร้อยละ 10.4 คะแนนระดับปานกลางอยู่ที่ มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 13 คน หรือร้อยละ 5.2 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดอยู่ระดับคือ มาก ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 25 คน หรือร้อยละ 10.0 คะแนนระดับปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 7.6 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดมี 2 ระดับคะแนนที่เท่ากันคือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 21 คน หรือร้อยละ 8.4 รองลงมา คือ มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 16 คน หรือร้อยละ 6.4 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ชั้นปีที่ศึกษา	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
7. นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาใช้กับงานแกะสลักผักและผลไม้	ชั้นปีที่ 1	มากที่สุด	15 (6.0)	49 (19.7)	8.635	.734
		มาก	15 (6.0)			
		ปานกลาง	14 (5.6)			
		น้อย	5 (2.0)			
		น้อยที่สุด	0 (0.0)			
	ชั้นปีที่ 2	มากที่สุด	15 (6.0)	60 (24.1)		
		มาก	20 (8.0)			
		ปานกลาง	15 (6.0)			
		น้อย	9 (3.6)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 3	มากที่สุด	21(8.4)	77 (30.9)		
		มาก	32(12.9)			
		ปานกลาง	14 (5.6)			
		น้อย	7 (2.8)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
	ชั้นปีที่ 4	มากที่สุด	13 (5.2)	63 (25.3)		
		มาก	24 (9.6)			
		ปานกลาง	19 (7.6)			
		น้อย	5 (2.0)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	รวม			249(100)		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

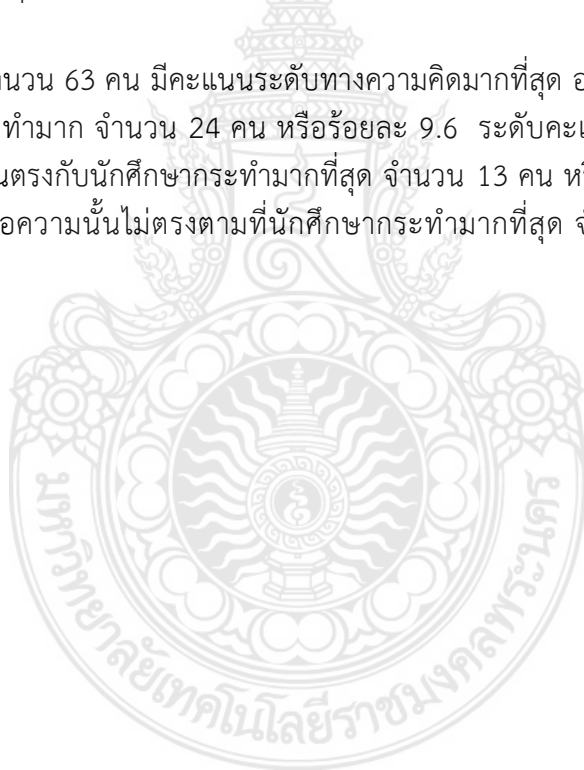
จากตารางที่ 4.13 ข้อที่ 7 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด มี 2 ระดับ มีคะแนนที่เท่ากัน คือ มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด และมาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก จำนวน 15 คนหรือร้อยละ 6.0 รองลงมาคือ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 14 คน หรือร้อยละ

5.6 และต่ำสุด คือ น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษาระทำมากที่สุด ไม่มีคะแนนจำนวนเท่ากับ 0 คนหรือร้อยละ 0.0

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด คือ มาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษาระทำมาก จำนวน 20 คนหรือร้อยละ 8.0 รองลงมา มี 2 ระดับ มีคะแนนที่เท่ากัน คือ มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษาระทำมากที่สุด และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษาระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 6.0 น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษาระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดอยู่ระดับคือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษาระทำมาก จำนวน 32 คน หรือร้อยละ 12.9 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษาระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 14 คน หรือร้อยละ 5.6 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษาระทำมากที่สุด จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 1.2

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่ยาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษาระทำมาก จำนวน 24 คน หรือร้อยละ 9.6 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษาระทำมากที่สุด จำนวน 13 คน หรือร้อยละ 5.2 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษาระทำมากที่สุด จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ชั้นปีที่ศึกษา	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
8. คั่นคว้าข้อมูลความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้อยู่เสมอ	ชั้นปีที่ 1	มากที่สุด	16 (6.4)	49 (19.7)	5.651	.933
		มาก	17 (6.8)			
		ปานกลาง	8 (3.2)			
		น้อย	7 (2.8)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 2	มากที่สุด	13 (5.2)	60 (24.1)		
		มาก	25 (10.0)			
		ปานกลาง	13 (5.2)			
		น้อย	8 (3.2)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 3	มากที่สุด	22 (8.8)	77 (30.9)		
		มาก	30 (12.0)			
		ปานกลาง	14 (5.6)			
		น้อย	8 (3.2)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
	ชั้นปีที่ 4	มากที่สุด	13 (5.2)	63 (25.3)		
		มาก	23 (9.2)			
		ปานกลาง	17 (6.8)			
		น้อย	8 (3.2)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
รวม			249(100)			

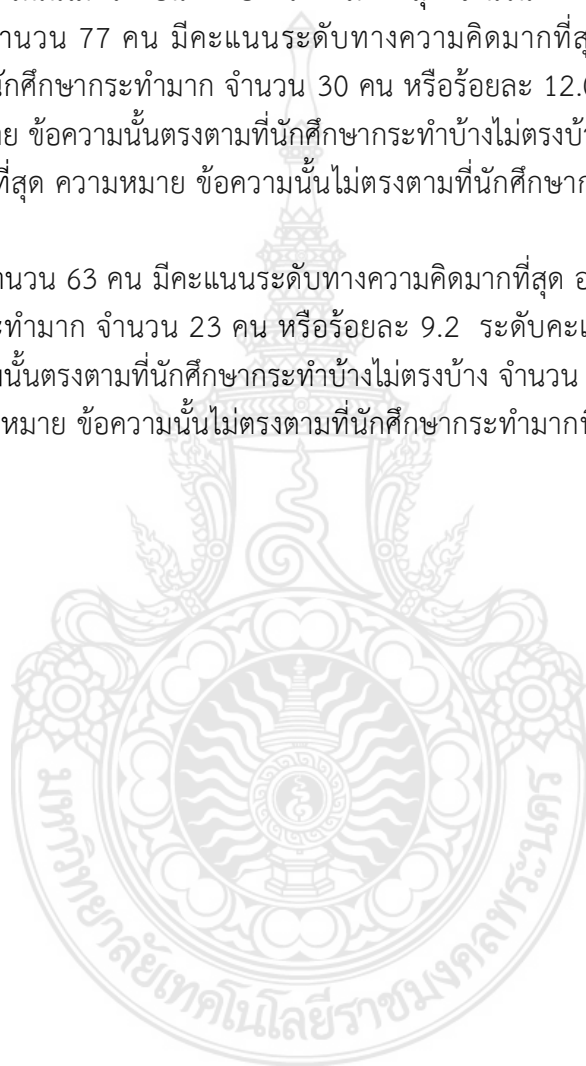
หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 ข้อที่ 8 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 17 คน หรือร้อยละ 6.8 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 8 คน หรือร้อยละ 3.2 และต่ำสุด คือ น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด และมาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด คือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 25 คน หรือร้อยละ 10.0 รองลงมา มีคะแนนที่เท่ากันคือ มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามทีนักศึกษากระทำมากที่สุด และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามทีนักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 13 คน หรือร้อยละ 5.2 ต่ำสุดอยู่ที่ น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดอยู่ระดับคือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 30 คน หรือร้อยละ 12.0 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามทีนักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 14 คน หรือร้อยละ 5.6 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามทีนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 1.2

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 23 คน หรือร้อยละ 9.2 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามทีนักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 17 คน หรือร้อยละ 6.8 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามทีนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ชั้นปีที่ศึกษา	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
9. เผยแพร่สาธิตงานแกะสลักผักและผลไม้สู่สาธารณชน	ชั้นปีที่ 1	มากที่สุด	16 (6.4)	49 (19.7)	9.118	.693
		มาก	14 (5.6)			
		ปานกลาง	12 (4.8)			
		น้อย	4 (1.6)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	ชั้นปีที่ 2	มากที่สุด	14 (3.6)	60 (24.1)		
		มาก	22 (8.9)			
		ปานกลาง	14 (5.6)			
		น้อย	9 (3.6)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 3	มากที่สุด	26 (10.5)	77 (30.9)		
		มาก	22 (8.8)			
		ปานกลาง	19 (7.7)			
		น้อย	7 (2.8)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
	ชั้นปีที่ 4	มากที่สุด	11 (4.4)	63 (25.3)		
		มาก	21 (8.5)			
		ปานกลาง	21 (8.5)			
		น้อย	7 (2.8)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
รวม			249(100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 ข้อที่ 9 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่
 ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 16 คน หรือร้อยละ 6.5 ระดับ
 คะแนนปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง

จำนวน 12 คน หรือร้อยละ 4.8 และต่ำสุด คือ น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.8

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด คือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากกระทำมากที่สุด จำนวน 22 คน หรือร้อยละ 8.9 รองลงมา มี 2 ระดับ มีคะแนนที่เท่ากัน คือ มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากกระทำมากที่สุด และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากกระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 14 คน หรือร้อยละ 5.6 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากกระทำมากที่สุด จำนวน 1 คน หรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดอยู่ระดับคือ มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากกระทำมากที่สุด จำนวน 26 คน หรือร้อยละ 10.5 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากกระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 7.7 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากกระทำมากที่สุด จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 1.2

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด มีคะแนนที่เท่ากัน คือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากกระทำมากที่สุด และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากกระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 21 คน หรือร้อยละ 8.5 รองลงมาอยู่ที่มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากกระทำมากที่สุด จำนวน 11 คนหรือร้อยละ 4.4 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากกระทำมากที่สุด จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ชั้นปีที่ศึกษา	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
10. สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้คนเข้าถึงงานแกะสลักผักและผลไม้	ชั้นปีที่ 1	มากที่สุด	19 (7.6)	49 (19.7)	11.622	.477
		มาก	14 (5.6)			
		ปานกลาง	12 (4.8)			
		น้อย	4 (1.6)			
		น้อยที่สุด	0 (0.0)			
	ชั้นปีที่ 2	มากที่สุด	14 (5.6)	60 (24.1)		
		มาก	26 (10.4)			
		ปานกลาง	15 (6.0)			
		น้อย	4 (1.6)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 3	มากที่สุด	25 (10.0)	77 (30.9)		
		มาก	26 (10.4)			
		ปานกลาง	14 (5.6)			
		น้อย	9 (3.6)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
	ชั้นปีที่ 4	มากที่สุด	12 (4.8)	63 (25.3)		
		มาก	25 (10.0)			
		ปานกลาง	18 (7.2)			
		น้อย	6 (2.4)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
รวม			249(100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

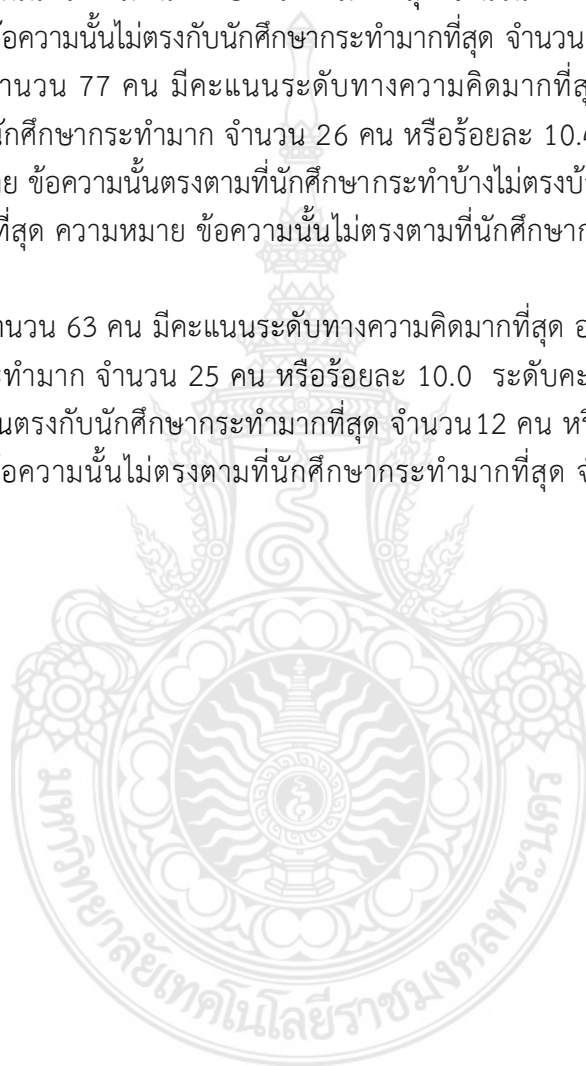
จากตารางที่ 4.13 ข้อที่ 10 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 7.6 ระดับคะแนน ปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 12

คน หรือร้อยละ 4.8 และต่ำสุด คือ ไม่มีคะแนนอยู่ที่ น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่ นักศึกษากระทำมากที่สุด และ จำนวน 0 คนหรือร้อยละ 0.0

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด คือ มาก หมายถึง ข้อความนั้น ตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 26 คน หรือร้อยละ 10.4 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 14 คนหรือร้อยละ 5.6 ต่ำสุดอยู่ที่ น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คน หรือร้อยละ 1.4

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดอยู่ระดับคือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 26 คน หรือร้อยละ 10.4 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 14 คน หรือร้อยละ 1.6 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 1.2

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้น ตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 25 คน หรือร้อยละ 10.0 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 12 คน หรือร้อยละ 4.8 ต่ำสุดอยู่ที่น้อย ที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ชั้นปีที่ศึกษา	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
11. เผยแพร่ผลงานแกะสลักผักและผลไม้บนโลกออนไลน์	ชั้นปีที่ 1	มากที่สุด	20 (8.0)	49 (19.7)	14.385	.277
		มาก	13 (5.2)			
		ปานกลาง	11 (4.4)			
		น้อย	5 (2.0)			
		น้อยที่สุด	0 (0.0)			
	ชั้นปีที่ 2	มากที่สุด	19 (7.6)	60 (24.1)		
		มาก	22 (8.8)			
		ปานกลาง	11 (4.4)			
		น้อย	7 (2.8)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 3	มากที่สุด	26 (10.4)	77 (30.9)		
		มาก	20 (8.8)			
		ปานกลาง	24 (9.6)			
		น้อย	3 (1.2)			
		น้อยที่สุด	4 (1.6)			
	ชั้นปีที่ 4	มากที่สุด	15 (6.0)	63 (25.3)		
		มาก	25 (10.0)			
		ปานกลาง	17 (6.8)			
		น้อย	4 (1.6)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	รวม			249(100)		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

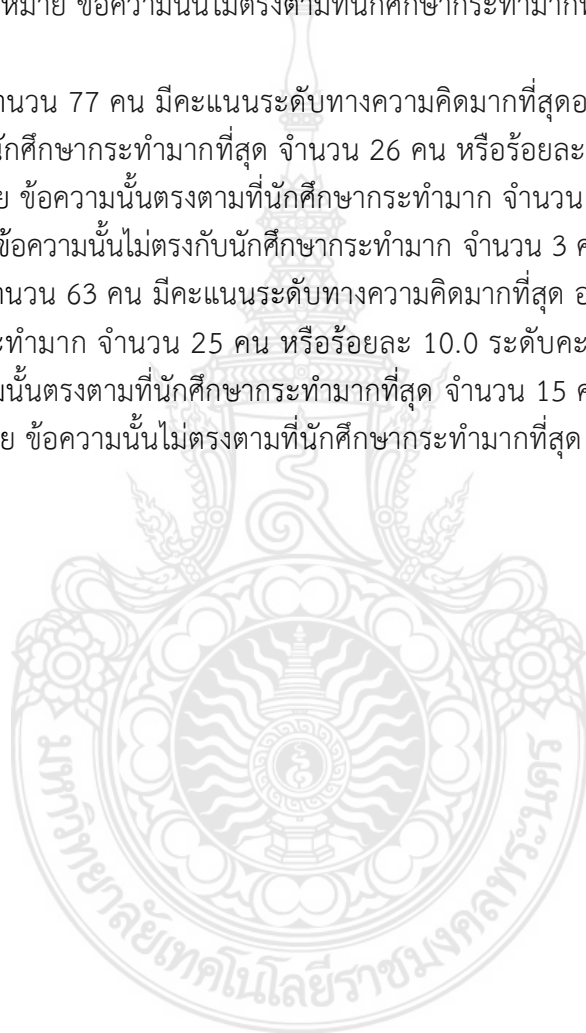
จากตารางที่ 4.13 ข้อที่ 11 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 20 คน หรือร้อยละ 8.0 ระดับคะแนนปานกลาง ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 11 คน หรือร้อยละ 4.4 และต่ำสุดไม่มีคะแนนอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่

นักศึกษากระทำมากที่สุด และมาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก จำนวน 0 คน หรือร้อยละ 0.0

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด คือ มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 22 คน หรือร้อยละ 8.8 ระดับคะแนนปานกลาง ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 11 คน หรือร้อยละ 44 ต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดอยู่ระดับคือ มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 26 คน หรือร้อยละ 10.4 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ทีมาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก จำนวน 20 คนหรือร้อยละ 0.8 ต่ำสุด อยู่ที่ น้อย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 3 คนหรือร้อยละ 1.2

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ทีมาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 25 คน หรือร้อยละ 10.0 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ทีมากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 6.6 ต่ำสุดอยู่ที่ น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ชั้นปีที่ศึกษา	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
12. มีการจัดการและวางแผนในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง	ชั้นปีที่ 1	มากที่สุด	17 (6.8)	49 (19.7)	11.619	.477
		มาก	15 (6.0)			
		ปานกลาง	12 (4.8)			
		น้อย	4 (1.6)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 2	มากที่สุด	15 (10.0)	60 (24.1)		
		มาก	21 (8.4)			
		ปานกลาง	19 (7.6)			
		น้อย	4 (1.6)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 3	มากที่สุด	25 (10.0)	77 (30.9)		
		มาก	23 (9.2)			
		ปานกลาง	19 (7.6)			
		น้อย	8 (3.2)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	ชั้นปีที่ 4	มากที่สุด	8 (3.2)	63 (25.3)		
		มาก	28 (11.2)			
		ปานกลาง	21 (8.4)			
		น้อย	5 (2.0)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
รวม			249(100)			

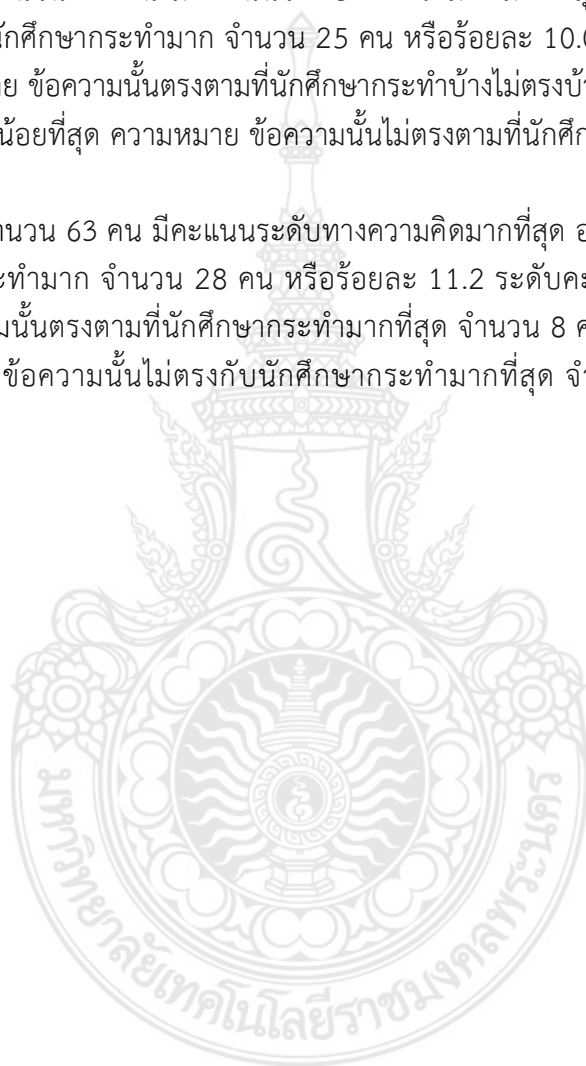
หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 ข้อที่ 12 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 17 คน หรือร้อยละ 6.8 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 12 คน หรือร้อยละ 4.8 และต่ำสุด คือ น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด คือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 21 คน หรือร้อยละ 8.4 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 15 คนหรือร้อยละ 0.6 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คน หรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดอยู่ระดับคือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 25 คน หรือร้อยละ 10.0 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 9.2 และต่ำสุด คือ น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2 คนหรือร้อยละ 0.8

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 28 คน หรือร้อยละ 11.2 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 8 คนหรือร้อยละ 3.2 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คน หรือร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ชั้นปีที่ศึกษา	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
13. รู้จักดัดแปลงผักผลไม้ด้วยวิธีการแกะสลักให้ดูน่ารับประทาน	ชั้นปีที่ 1	มากที่สุด	21 (8.4)	49 (19.7)	17.598	.128
		มาก	12 (4.8)			
		ปานกลาง	12 (4.8)			
		น้อย	3 (1.2)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 2	มากที่สุด	18 (7.2)	60 (24.1)		
		มาก	25 (10.0)			
		ปานกลาง	10 (4.0)			
		น้อย	6 (2.4)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 3	มากที่สุด	24 (9.6)	77 (30.9)		
		มาก	29 (11.6)			
		ปานกลาง	19 (7.6)			
		น้อย	3 (1.2)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	ชั้นปีที่ 4	มากที่สุด	10 (4.0)	63 (25.3)		
		มาก	25 (10.0)			
		ปานกลาง	17 (6.8)			
		น้อย	10 (4.0)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
รวม			249(100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 ข้อที่ 13 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 21 คนหรือร้อยละ 8.4 รองลงมา มี 2 ระดับ มีคะแนนที่เท่ากัน คือ มาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้างจำนวน 12 คนหรือร้อยละ

ละ 4.8 และต่ำสุด คือ อยู่ที่น้อย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 1 คน หรือ ร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด คือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 25 คน หรือร้อยละ 10.8 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้างจำนวน จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 4.0 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือ ร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดอยู่ระดับคือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 29 คน หรือร้อยละ 11.6 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 7.6 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2 คน หรือร้อยละ 0.8

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 25 คน หรือร้อยละ 10.0 มี 2 ระดับ มีคะแนนที่เท่ากัน คือ มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด และน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด 10 คนหรือร้อยละ 4.0 และต่ำสุด คือ อยู่ที่น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คน หรือร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ชั้นปีที่ศึกษา	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
14. รู้จักขอบข่ายงานแกะสลักผักและผลไม้	ชั้นปีที่ 1	มากที่สุด	16 (6.4)	49 (19.7)	4.314	.977
		มาก	16 (6.4)			
		ปานกลาง	12 (4.8)			
		น้อย	4 (1.6)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 2	มากที่สุด	18 (7.2)	60 (24.1)		
		มาก	23 (9.2)			
		ปานกลาง	13 (5.2)			
		น้อย	5 (2.0)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ชั้นปีที่ 3	มากที่สุด	23 (9.2)	77 (30.9)		
		มาก	28 (11.2)			
		ปานกลาง	19 (7.6)			
		น้อย	5 (2.0)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	ชั้นปีที่ 4	มากที่สุด	13 (5.2)	63 (25.3)		
		มาก	26 (10.4)			
		ปานกลาง	15 (6.0)			
		น้อย	8 (3.2)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
รวม			249(100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

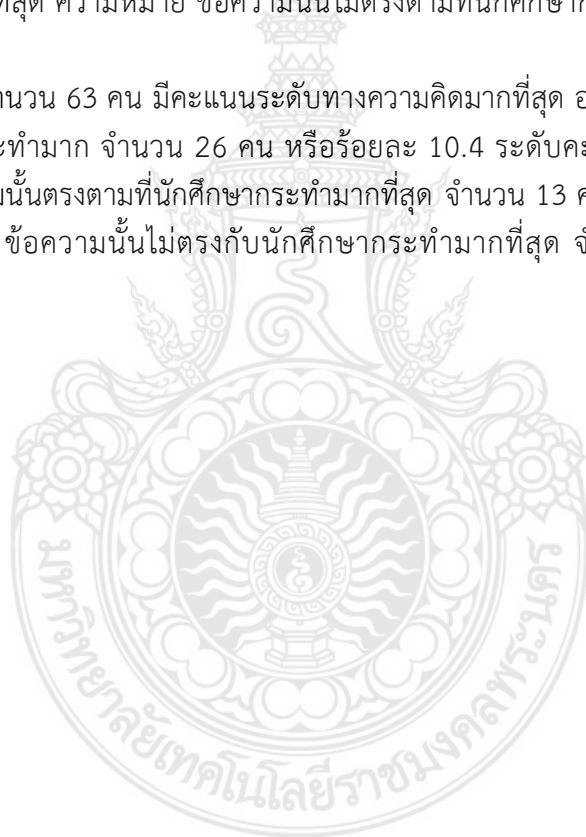
จากตารางที่ 4.13 ข้อที่ 14 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดมี 2 ระดับที่เท่ากัน คือ มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด และมาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก จำนวน 16 คน หรือร้อยละ 6.4 รองลงมาคือ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 12 คน หรือร้อยละ

4.8 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยมากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คน หรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด คือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 23 คน หรือร้อยละ 9.2 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 13 คน หรือร้อยละ 5.2 ต่ำสุด คือ น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุดอยู่ระดับคือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 28 คน หรือร้อยละ 11.2 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 7.6 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2 คน หรือร้อยละ 0.8

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 26 คน หรือร้อยละ 10.4 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 13 คน หรือร้อยละ 5.2 ต่ำสุดอยู่ที่ น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ชั้นปีที่ศึกษา	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
15. แกะสลักผักผลไม้ อย่างง่ายให้สมาชิกใน ครอบครัวได้รับประทาน	ชั้นปีที่ 1	มากที่สุด	24 (9.6)	49 (19.7)	24.791	.016
		มาก	7 (2.8)			
		ปานกลาง	9 (3.6)			
		น้อย	6 (2.4)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
	ชั้นปีที่ 2	มากที่สุด	15 (6.0)	60 (24.1)		
		มาก	24 (9.6)			
		ปานกลาง	15 (6.0)			
		น้อย	4 (1.6)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	ชั้นปีที่ 3	มากที่สุด	24 (9.6)	77 (30.9)		
		มาก	24 (9.6)			
		ปานกลาง	20 (8.0)			
		น้อย	5 (2.0)			
		น้อยที่สุด	4 (1.6)			
	ชั้นปีที่ 4	มากที่สุด	9 (3.6)	77 (30.9)		
		มาก	26 (10.4)			
		ปานกลาง	15 (6.0)			
		น้อย	10 (4.0)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
รวม			249(100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 ข้อที่ 15 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 24 คน หรือร้อยละ 9.6 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 9 คน หรือร้อยละ 3.6 และต่ำสุด คือ น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 3 คนหรือร้อยละ 1.2

ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด คือ มาก หมายถึง ข้อความนั้น ตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 24 คน หรือร้อยละ 9.6 รองลงมา มีคะแนนที่เท่ากัน คือ มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามทีนักศึกษากระทำมากที่สุด และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามทีนักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 15 คนหรือร้อยละ 6.0 ต่ำสุดอยู่ที่ น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2 คน หรือร้อยละ 0.8

ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด มี 2 ระดับ มีคะแนนที่เท่ากัน คือ มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามทีนักศึกษากระทำมากที่สุด และคือ มาก หมายถึง ข้อความนั้น ตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 24 คนหรือร้อยละ 9.6 รองลงมาอยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามทีนักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 20 คน หรือร้อยละ 8.0 ต่ำสุดอยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามทีนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 คนหรือร้อยละ 1.

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน มีคะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้น ตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 26 คน หรือร้อยละ 10.4 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ น้อย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 10 คน หรือร้อยละ 4.0 ต่ำสุดอยู่ที่ น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามทีนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 3 คนหรือร้อยละ 0.12 ตามลำดับ

3) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์ในการแกะสลัก

สมมติฐานย่อย ปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์ในการแกะสลักมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักฝักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์ในการแกะสลัก ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักฝักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์ในการแกะสลัก มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักฝักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์คือ ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่ามากกว่า .05 แสดงดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ประสบการณ์ในการแกะสลัก

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	χ^2	p - Value
1. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปส่งเสริมเศรษฐกิจครอบครัว	2.759	.559
2. ฝึกกำลังกับเพื่อนสมาชิกโดยนำความรู้ไปพัฒนา เช่น การตั้งชมรมสอนแกะสลักให้กับผู้ที่สนใจฟรี	4.827	.306
3. มีบทบาทในการสร้างค่านิยมให้กับสมาชิกในครอบครัวในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	1.780	.776
4. รณรงค์ให้มีการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	8.382	.079
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	10.105	.039
6. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปเผยแพร่แก่เพื่อนบ้านและคนในชุมชน	6.759	.149
7. นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาใช้กับงานแกะสลักผักและผลไม้	2.904	.574
8. ค้นคว้าข้อมูลความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้อยู่เสมอ	9.018	.061
9. เผยแพร่สาธิตงานแกะสลักผักและผลไม้สู่สาธารณชน	3.428	.489
10. สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้คนเข้าถึงงานแกะสลักผักและผลไม้	9.473	.050
11. เผยแพร่ผลงานแกะสลักผักและผลไม้บนโลกออนไลน์	6.081	.193
12. มีการจัดการและวางแผนในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง	8.135	.087
13. รู้จักตัดแปลงผักผลไม้ด้วยวิธีการแกะสลักให้ดูน่ารับประทาน	8.632	.071
14. รู้จักขอข่างานแกะสลักผักและผลไม้	12.645*	.013
15. แกะสลักผักผลไม้อย่างง่ายให้สมาชิกในครอบครัวได้รับประทาน	1.942	.746

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ประสบการณ์ในการแกะสลักของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็นรายชื่อโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) ได้ค่า $p < .05$ จำนวน 1 ข้อคือ ข้อที่ 14. รู้จักขอข่างานแกะสลักผักและผลไม้ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์ในการแกะสลักของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกรายข้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.15 ดังนี้

ตารางที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ประสบการณ์ในการแกะสลักเป็นรายข้อ

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จำแนกรายข้อ	ประสบการณ์การแกะสลัก	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
1. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปส่งเสริมเศรษฐกิจครอบครัว	เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	50 (20.1)	118 (75.5)	2.759	.599
		มาก	58 (23.3)			
		ปานกลาง	58 (23.3)			
		น้อย	19 (7.6)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
	ไม่เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	18 (7.2)	61 (24.5)		
		มาก	19 (7.6)			
		ปานกลาง	16 (6.4)			
		น้อย	5 (2.0)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ข้อที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์จำนวน 118 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด มี 2 ระดับที่มีคะแนนที่เท่ากัน คือ มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 58 คน หรือร้อยละ 23.3 รองลงมาอยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 50 คน หรือร้อยละ 20.1 ต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 3 หรือร้อยละ 1.2

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์จำนวน 61 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำ จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 7.6 ระดับคะแนนปาน

กลางอยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 16 คน หรือร้อยละ 6.6 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำน้อยที่สุด จำนวน คน หรือร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จำแนกรายข้อ	ประสบการณ์การแกะสลัก	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
2 ฝึกกำลังกับเพื่อนสมาชิกโดยนำความรู้ไปพัฒนา เช่น การตั้งชมรมสอนแกะสลักให้กับผู้ที่สนใจฟรี	เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	40 (16.1)	118 (75.5)	4.827	.306
		มาก	58 (23.3)			
		ปานกลาง	60 (24.1)			
		น้อย	24 (9.6)			
		น้อยที่สุด	6 (2.4)			
	ไม่เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	17 (6.8)	61 (24.5)		
		มาก	18 (7.2)			
		ปานกลาง	16 (6.4)			
		น้อย	5 (2.0)			
		น้อยที่สุด	5 (2.0)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ข้อที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์จำนวน 118 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 58 คน หรือร้อยละ 23.3 ระดับคะแนนที่ปานกลาง อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 40 คน หรือร้อยละ 16.1 และต่ำสุด คือ น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 6 หรือร้อยละ 2.4 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์จำนวน 61 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 18 คน หรือร้อยละ 7.2 ระดับคะแนนที่ปานกลาง อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 16 คน หรือร้อยละ 6.4 และต่ำสุด มี 2 ระดับที่คะแนนเท่ากันคือ น้อย ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่

นักศึกษากระทำมาก และน้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 5 หรือร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จำแนกรายข้อ	ประสบการณ์การแกะสลัก	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
3. มีบทบาทในการสร้างค่านิยมให้กับสมาชิกในครอบครัวในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	41 (16.5)	118 (75.5)	1.780	.776
		มาก	72 (28.9)			
		ปานกลาง	50 (20.1)			
		น้อย	18 (7.2)			
		น้อยที่สุด	7 (2.8)			
	ไม่เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	14 (5.6)	61 (24.5)		
		มาก	20 (8.0)			
		ปานกลาง	15 (6.0)			
		น้อย	9 (3.6)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ข้อที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์จำนวน 118 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ทีมากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 72 คน หรือร้อยละ 28.9 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ทีมากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 41 คน หรือร้อยละ 16.5 และต่ำสุด อยู่ทีน้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 7 หรือร้อยละ 2.8

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์จำนวน 61 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ทีมากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 20 คน หรือร้อยละ 8.0 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ทีมากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 14 คน หรือร้อยละ 5.6 และต่ำสุด อยู่ทีน้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากทำน้อยที่สุด จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จำแนกรายชื่อ	ประสบการณ์การแกะสลัก	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
4. รณรงค์ให้มีการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	54 (21.7)	118 (75.5)	8.382	.079
		มาก	77 (30.9)			
		ปานกลาง	40 (16.1)			
		น้อย	16 (6.4)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ไม่เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	14 (5.6)	61 (24.5)		
		มาก	20 (8.0)			
		ปานกลาง	16 (6.4)			
		น้อย	8 (3.2)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ข้อที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์จำนวน 118 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 77 คน หรือร้อยละ 30.9 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 40 คน หรือร้อยละ 16.1 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 หรือร้อยละ 0.4

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์จำนวน 61 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 20 คน หรือร้อยละ 8.0 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ที่มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 14 คน หรือร้อยละ 5.6 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่ศึกษากระทำน้อยที่สุด จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จำแนกรายข้อ	ประสบการณ์การแกะสลัก	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	55 (22.1)	118 (75.5)	10.105	.669
		มาก	88 (35.3)			
		ปานกลาง	38 (15.3)			
		น้อย	7 (2.8)			
		น้อยที่สุด	0 (0.0)			
	ไม่เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	18 (7.2)	61 (24.5)		
		มาก	21 (8.4)			
		ปานกลาง	15 (6.0)			
		น้อย	5 (2.0)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ข้อที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์จำนวน 118 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 88 คน หรือร้อยละ 35.3 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 38 คน หรือร้อยละ 15.3 และต่ำสุด ไม่มีคะแนน อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 0 หรือร้อยละ 0.0

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์จำนวน 61 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 21 คน หรือร้อยละ 8.4 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 6.0 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำน้อยที่สุด จำนวน 2 คน หรือร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จำแนกรายข้อ	ประสบการณ์การแกะสลัก	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
6. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปเผยแพร่แก่เพื่อนบ้านและคนในชุมชน	เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	52 (20.9)	118 (75.5)	6.759	.149
		มาก	69 (27.7)			
		ปานกลาง	52 (20.9)			
		น้อย	14 (5.6)			
		น้อยที่สุด	1 (0.4)			
	ไม่เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	19 (7.6)	61 (24.5)		
		มาก	15 (6.0)			
		ปานกลาง	17 (6.8)			
		น้อย	8 (3.2)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ข้อที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์จำนวน 118 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 69 คน หรือร้อยละ 27.7 รองลงมา มีระดับคะแนนที่เท่ากัน 2 ระดับคือ ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 52 คน หรือร้อยละ 20.9 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 1 หรือร้อยละ 0.4

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์จำนวน 61 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 7.6 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 6.0 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำน้อยที่สุด จำนวน 2 คน หรือร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จำแนกรายชื่อ	ประสบการณ์การแกะสลัก	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
7. นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาใช้กับงานแกะสลักผักและผลไม้	เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	47 (18.9)	118 (75.5)	2.904	.574
		มาก	74 (29.7)			
		ปานกลาง	45 (18.1)			
		น้อย	18 (7.2)			
		น้อยที่สุด	4 (1.6)			
	ไม่เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	17 (6.8)	61 (24.5)		
		มาก	17 (6.8)			
		ปานกลาง	17 (6.8)			
		น้อย	8 (3.2)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ข้อที่ 7 กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์จำนวน 118 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 74 คน หรือร้อยละ 29.7 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 45 คน หรือร้อยละ 18.1 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 4 หรือร้อยละ 1.6

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์จำนวน 61 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด มีจำนวน 3 ระดับที่เท่ากัน คือ มากที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด มาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 17 คน หรือร้อยละ 6.8 รองลงมาคือ น้อย ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก จำนวน 8 คน หรือร้อยละ 3.2 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำน้อยที่สุด จำนวน 2 คน หรือร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จำแนกรายชื่อ	ประสบการณ์การแกะสลัก	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
8. คำนึงว่าข้อมูลความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ อยู่เสมอ	เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	45 (18.1)	118 (75.5)	9.018	.061
		มาก	81 (32.5)			
		ปานกลาง	35 (14.1)			
		น้อย	23 (9.2)			
		น้อยที่สุด	4 (1.6)			
	ไม่เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	19 (7.6)	61 (24.5)		
		มาก	14 (5.6)			
		ปานกลาง	17 (6.8)			
		น้อย	8 (3.2)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ข้อที่ 8 กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์จำนวน 118 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 81 คน หรือร้อยละ 32.5 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 35 คน หรือร้อยละ 14.1 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 4 หรือร้อยละ 1.6

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์จำนวน 61 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 7.6 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ มาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก จำนวน 14 คน หรือร้อยละ 5.6 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากกระทำน้อยที่สุด จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จำแนกรายข้อ	ประสบการณ์การแกะสลัก	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
9. เผยแพร่สาธิตงานแกะสลักผักและผลไม้สู่สาธารณชน	เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	47 (19.0)	118 (75.5)	3.428	.489
		มาก	65 (26.2)			
		ปานกลาง	50 (20.2)			
		น้อย	20 (8.1)			
		น้อยที่สุด	6 (2.4)			
	ไม่เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	20 (8.1)	61 (24.5)		
		มาก	14 (5.6)			
		ปานกลาง	16 (6.5)			
		น้อย	7 (2.8)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ข้อที่ 9 กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์จำนวน 118 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 65 คน หรือร้อยละ 26.2 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 47 คน หรือร้อยละ 19.0 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 6 หรือร้อยละ 2.4

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์จำนวน 61 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 20 คน หรือร้อยละ 8.1 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ที่มาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก จำนวน 14 คน หรือร้อยละ 5.6 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำน้อยที่สุด จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ประสบการณ์การแกะสลัก	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
10. สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้คนเข้าถึงงานแกะสลักผักและผลไม้	เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	51 (20.5)	118 (75.5)	9.473	.050
		มาก	73 (29.3)			
		ปานกลาง	48 (19.3)			
		น้อย	12 (4.8)			
		น้อยที่สุด	4 (1.6)			
	ไม่เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	19 (7.6)	61 (24.5)		
		มาก	18 (7.2)			
		ปานกลาง	11 (4.4)			
		น้อย	11 (4.4)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ข้อที่ 10 กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์จำนวน 118 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 73 คน หรือร้อยละ 29.3 ระดับคะแนนปานกลาง คือปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 48 คน หรือร้อยละ 19.3 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 4 หรือร้อยละ 1.6

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์จำนวน 61 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 19 คน หรือร้อยละ 7.6 รองลงมาคือ มาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก จำนวน 18 คน หรือร้อยละ 7.2 มีระดับคะแนนที่เท่ากัน 2 ระดับคือปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง และน้อย ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำน้อย จำนวน 11 คน หรือร้อยละ 4.4 ต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำน้อยที่สุด จำนวน 2 คน หรือร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกรายข้อ	ประสบการณ์การแกะสลัก	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
11. เผยแพร่ผลงานแกะสลักผักและผลไม้บนโลกออนไลน์	เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	62 (24.9)	118 (75.5)	6.081	.193
		มาก	63 (25.3)			
		ปานกลาง	48 (19.3)			
		น้อย	10 (4.0)			
		น้อยที่สุด	5 (2.0)			
	ไม่เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	18 (7.2)	61 (24.5)		
		มาก	17 (6.8)			
		ปานกลาง	15 (6.0)			
		น้อย	9 (3.6)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ข้อที่ 11 กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์จำนวน 118 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 63 คน หรือร้อยละ 25.3 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 48 คน หรือร้อยละ 19.3 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 5 หรือร้อยละ 2.0

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์จำนวน 61 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 18 คน หรือร้อยละ 7.2 รองลงมาคือ มาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก จำนวน 17 คน หรือร้อยละ 6.8 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำน้อยที่สุด จำนวน 2 คน หรือร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จำแนกรายข้อ	ประสบการณ์การแกะสลัก	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
12. มีการจัดการและวางแผนในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง	เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	50 (20.1)	118 (75.5)	8.135	.087
		มาก	69 (27.7)			
		ปานกลาง	55 (22.1)			
		น้อย	12 (4.8)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	ไม่เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	15 (6.0)	61 (24.5)		
		มาก	18 (7.2)			
		ปานกลาง	16 (6.4)			
		น้อย	9 (3.6)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ข้อที่ 12 กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์จำนวน 118 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 69 คน หรือร้อยละ 27.7 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 50 คน หรือร้อยละ 20.1 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2 หรือร้อยละ 0.8

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์จำนวน 61 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 18 คน หรือร้อยละ 7.2 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 6.0 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำน้อยที่สุด จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จำแนกรายข้อ	ประสบการณ์การแกะสลัก	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
13. รู้จักตัดแปลงผักผลไม้ด้วยวิธีการแกะสลักให้ดูน่ารับประทาน	เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	53 (21.3)	118 (75.5)	8.632	.071
		มาก	76 (30.5)			
		ปานกลาง	43 (17.3)			
		น้อย	14 (5.6)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	ไม่เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	20 (8.0)	61 (24.5)		
		มาก	15 (6.0)			
		ปานกลาง	15 (6.0)			
		น้อย	8 (3.2)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ข้อที่ 13 กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์จำนวน 118 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 76 คน หรือร้อยละ 30.5 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 43 คน หรือร้อยละ 17.3 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2 หรือร้อยละ 0.8

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์จำนวน 61 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำที่มากที่สุด จำนวน 20 คน หรือร้อยละ 8.0 รองลงมา มี 2 ระดับคะแนนที่เท่ากัน คือ มาก ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก และปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 6.2 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำน้อยที่สุด จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักฝักและผลไม้จำแนกรายชื่อ	ประสบการณ์การแกะสลัก	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
14. รู้จักชอบช่างงานแกะสลักฝักและผลไม้	เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	56 (22.5)	118 (75.5)	12.645*	.013
		มาก	72 (28.9)			
		ปานกลาง	47 (18.9)			
		น้อย	11 (4.4)			
		น้อยที่สุด	2 (0.8)			
	ไม่เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	14 (5.6)	61 (24.5)		
		มาก	21 (8.4)			
		ปานกลาง	12 (4.8)			
		น้อย	11 (4.4)			
		น้อยที่สุด	3 (1.2)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ข้อที่ 14 กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์จำนวน 118 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 72 คน หรือร้อยละ 28.9 ระดับคะแนนปานกลางอยู่ที่ ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 47 คน หรือร้อยละ 18.9 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 2 หรือร้อยละ 0.8

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์จำนวน 61 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 21 คน หรือร้อยละ 8.4 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 12 คน หรือร้อยละ 4.8 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำน้อยที่สุด จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จำแนกรายข้อ	ประสบการณ์การแกะสลัก	ระดับทางความคิด	จำนวน (ร้อยละ)	รวม	χ^2	p-Value
15. แกะสลักผักผลไม้ อย่างง่ายให้สมาชิกในครอบครัวได้รับประทาน	เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	52 (20.9)	118 (75.5)	1.942	.746
		มาก	65 (26.1)			
		ปานกลาง	44 (17.7)			
		น้อย	19 (7.6)			
		น้อยที่สุด	8 (3.2)			
	ไม่เคยมีประสบการณ์	มากที่สุด	20 (8.0)	61 (24.5)		
		มาก	16 (6.4)			
		ปานกลาง	15 (6.0)			
		น้อย	6 (2.4)			
		น้อยที่สุด	4 (1.6)			
รวม			249 (100)			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ข้อที่ 15 กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์จำนวน 118 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมาก จำนวน 65 คน หรือร้อยละ 26.1 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 44 คน หรือร้อยละ 17.7 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 8 หรือร้อยละ 3.2

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์จำนวน 61 คน ให้คะแนนระดับทางความคิดมากที่สุด อยู่ที่มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับนักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 20 คน หรือร้อยละ 8.0 ระดับคะแนนปานกลาง อยู่ที่ปานกลาง ความหมาย ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 6.0 และต่ำสุด อยู่ที่น้อยที่สุด ความหมาย ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด จำนวน 4 หรือร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

4.5.2 สมมติฐานข้อที่ 2

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ และการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

1) ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้

สมมติฐานย่อย ปัจจัยส่วนความรู้มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

H_0 : ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

H_1 : ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ใช้สถิติในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (The Pearson Products Moment Correlation coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ดังตารางที่ 4.16 ดังนี้

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้กับความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้			
	Pearson	Sig	ทิศทาง	ระดับความสัมพันธ์
1. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปส่งเสริมเศรษฐกิจครอบครัว	.066	.303	ลบ	ต่ำ
2. ผนึกกำลังกับเพื่อนสมาชิกโดยนำความรู้ไปพัฒนา เช่น การตั้งชมรมสอนแกะสลักให้กับผู้ที่สนใจฟรี	-.010	.872	ลบ	ต่ำ
3. มีบทบาทในการสร้างค่านิยมให้กับสมาชิกในครอบครัวในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	.064	.314	ลบ	ต่ำ
4. รณรงค์ให้มีการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	.071	.261	ลบ	ต่ำ
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	.068	.285	ลบ	ต่ำ

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งาน แกะสลักผักและผลไม้	ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้			
	Pearson	Sig	ทิศทาง	ระดับ ความสัมพันธ์
6 นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปเผยแพร่แก่เพื่อนบ้านและคนในชุมชน	.076	.232	ลบ	ต่ำ
7 นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาใช้กับงานแกะสลักผักและผลไม้	.078	.222	ลบ	ต่ำ
8 ค้นคว้าข้อมูลความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้อยู่เสมอ	.072	.257	ลบ	ต่ำ
9 เผยแพร่สาธิตงานแกะสลักผักและผลไม้สู่สาธารณชน	.054	.393	ลบ	ต่ำ
10 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้คนเข้าถึงงานแกะสลักผักและผลไม้	.078	.222	ลบ	ต่ำ
11 เผยแพร่ผลงานแกะสลักผักและผลไม้บนโลกออนไลน์	.043	.496	ลบ	ต่ำ
12 มีการจัดการและวางแผนในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง	.083	.193	ลบ	ต่ำ
13 รู้จักดัดแปลงผักผลไม้ด้วยวิธีการแกะสลักให้ดูน่ารับประทาน	.065	.305	ลบ	ต่ำ
14 รู้จักขอข่างานแกะสลักผักและผลไม้	.074	.242	ลบ	ต่ำ
15 แกะสลักผักผลไม้อย่างง่ายให้สมาชิกในครอบครัวได้รับประทาน	.055	.391	ลบ	ต่ำ
รวมทั้งสิ้น	.062	.332	ลบ	ต่ำ

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้กับความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ โดยใช้ การวิเคราะห์สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.332 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ในระดับ ต่ำ

กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ไม่ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้เพิ่มขึ้นในภาพรวม เป็นต้น

2) ปัจจัยด้านเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

สมมติฐานย่อย ปัจจัยด้านเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

H_0 : ปัจจัยด้านเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

H_1 : ปัจจัยด้านเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ใช้สถิติในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (The Pearson Products Moment Correlation coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังตารางที่ 4.17 ดังนี้

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความคิด

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความคิด			
	Pearson	Sig	ทิศทาง	ระดับความสัมพันธ์
1. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปส่งเสริมเศรษฐกิจครอบครัว	.333	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
2. ฝึกกำลังกับเพื่อนสมาชิกโดยนำความรู้ไปพัฒนา เช่น การตั้งชมรมสอนแกะสลักให้กับผู้ที่สนใจฟรี	.314	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
3. มีบทบาทในการสร้างค่านิยมให้กับสมาชิกในครอบครัวในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	.288	.000	ลบ	ต่ำ
4. รณรงค์ให้มีการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	.324	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	.349	.000	เดียวกัน	ปานกลาง

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความคิด			
	Pearson	Sig	ทิศทาง	ระดับความสัมพันธ์
6 นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปเผยแพร่แก่เพื่อนบ้านและคนในชุมชน	.381	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
7 นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาใช้กับงานแกะสลักผักและผลไม้	.341	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
8 ค้นคว้าข้อมูลความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้อยู่เสมอ	.337	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
9 เผยแพร่สาธิตงานแกะสลักผักและผลไม้สู่สาธารณชน	.368	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
10 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้คนเข้าถึงงานแกะสลักผักและผลไม้	.384	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
11 เผยแพร่ผลงานแกะสลักผักและผลไม้บนโลกออนไลน์	.352	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
12 มีการจัดการและวางแผนในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง	.331	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
13 รู้จักตัดแปลงผักผลไม้ด้วยวิธีการแกะสลักให้ดูน่ารับประทาน	.334	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
14 รู้จักขอข่ายงานแกะสลักผักและผลไม้	.350	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
15 แกะสลักผักผลไม้อย่างง่ายให้สมาชิกในครอบครัวได้รับประทาน	.272	.000	ลบ	ต่ำ
รวม	.337	.000	เดียวกัน	ปานกลาง

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความคิด โดยใช้ การวิเคราะห์สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความคิด มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการ

อนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความคิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับ ปานกลาง กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติด้านความคิดในทางเดียวกันต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้เพิ่มขึ้นในภาพรวม เป็นต้น

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความรู้สึกรัก

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความรู้สึกรัก			
	Pearson	Sig	ทิศทาง	ระดับความสัมพันธ์
1. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปส่งเสริมเศรษฐกิจครอบครัว	.330	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
2. ฝึกกำลังกับเพื่อนสมาชิกโดยนำความรู้ไปพัฒนา เช่น การตั้งชมรมสอนแกะสลักให้กับผู้ที่สนใจฟรี	.314	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
3. มีบทบาทในการสร้างค่านิยมให้กับสมาชิกในครอบครัวในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	.288	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
4. รณรงค์ให้มีการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	.324	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	.349	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
6 นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปเผยแพร่แก่เพื่อนบ้านและคนในชุมชน	.381	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
7 นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาใช้กับงานแกะสลักผักและผลไม้	.341	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
8 ค้นคว้าข้อมูลความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้อยู่เสมอ	.337	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
9 เผยแพร่สาธิตงานแกะสลักผักและผลไม้สู่สาธารณชน	.368	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
10 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้คนเข้าถึงงานแกะสลักผักและผลไม้	.384	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
11 เผยแพร่ผลงานแกะสลักผักและผลไม้บนโลกออนไลน์	.352	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
รวม	.342	.000	เดียวกัน	ปานกลาง

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความรู้สึกล			
	Pearson	Sig	ทิศทาง	ระดับความสัมพันธ์
12 มีการจัดการและวางแผนในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง	.331	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
13 รู้จักตัดแปลงผักผลไม้ด้วยวิธีการแกะสลักให้ดูน่ารับประทาน	.334	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
14 รู้จักขอข่วยงานแกะสลักผักและผลไม้	.350	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
15 แกะสลักผักผลไม้อย่างง่ายให้สมาชิกในครอบครัวได้รับประทาน	.272	.000	ลบ	ต่ำ
รวมทั้งสิ้น	.337	.000	เดียวกัน	ปานกลาง

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความรู้สึกล โดยใช้ การวิเคราะห์สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความคิด มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความรู้สึกล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับ ปานกลาง กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติด้านความรู้สึกล ในทางเดียวกันต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้เพิ่มขึ้นในภาพรวม เป็นต้น

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านพฤติกรรม

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านพฤติกรรม			
	Pearson	Sig	ทิศทาง	ระดับความสัมพันธ์
1. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปส่งเสริมเศรษฐกิจครอบครัว	.724	.000	บวก	สูง
2. ฝึกกำลังกับเพื่อนสมาชิกโดยนำความรู้ไปพัฒนา เช่น การตั้งชมรมสอนแกะสลักให้กับผู้ที่สนใจฟรี	.691	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
3. มีบทบาทในการสร้างค่านิยมให้กับสมาชิกในครอบครัวในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	.673	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
4. รณรงค์ให้มีการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	.628	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	.555	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
6 นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปเผยแพร่แก่เพื่อนบ้านและคนในชุมชน	.667	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
7 นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาใช้กับงานแกะสลักผักและผลไม้	.627	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
8 ค้นคว้าข้อมูลความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้อยู่เสมอ	.696	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
9 เผยแพร่สาธิตงานแกะสลักผักและผลไม้สู่สาธารณชน	.705	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
10 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้คนเข้าถึงงานแกะสลักผักและผลไม้	.648	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
11 เผยแพร่ผลงานแกะสลักผักและผลไม้บนโลกออนไลน์	.570	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
รวม	.653	.000	เดียวกัน	ปานกลาง

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านพฤติกรรม			
	Pearson	Sig	ทิศทาง	ระดับความสัมพันธ์
12 มีการจัดการและวางแผนในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง	.597	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
13 รู้จักตัดแปลงผักผลไม้ด้วยวิธีการแกะสลักให้ดูน่ารับประทาน	.632	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
14 รู้จักขอช่วยงานแกะสลักผักและผลไม้	.622	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
15 แกะสลักผักผลไม้อย่างง่ายให้สมาชิกในครอบครัวได้รับประทาน	.575	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
รวมทั้งสิ้น	.640	.000	เดียวกัน	ปานกลาง

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านพฤติกรรม โดยใช้ การวิเคราะห์สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านพฤติกรรม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับ ปานกลาง กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติด้านพฤติกรรมในทางเดียวกันต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้เพิ่มขึ้นในภาพรวม เป็นต้น

3) ปัจจัยด้านการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

สมมติฐานย่อย ปัจจัยด้านการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

H_0 : ปัจจัยด้านการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

H_1 : ปัจจัยด้านการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ใช้สถิติในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (The Pearson Products Moment Correlation coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐาน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ดังตารางที่ 4.20 ดังนี้

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้กับปัจจัยด้านการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้			
	Pearson	Sig	ทิศทาง	ระดับความสัมพันธ์
1. นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปส่งเสริมเศรษฐกิจครอบครัว	.761	.000	บวก	สูง
2. ฝึกกำลังกับเพื่อนสมาชิกโดยนำความรู้ไปพัฒนา เช่น การตั้งชมรมสอนแกะสลักให้กับผู้ที่สนใจฟรี	.720	.000	บวก	สูง
3. มีบทบาทในการสร้างค่านิยมให้กับสมาชิกในครอบครัวในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	.745	.000	บวก	สูง
4. รณรงค์ให้มีการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	.661	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	.624	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
6 นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปเผยแพร่แก่เพื่อนบ้านและคนในชุมชน	.733	.000	บวก	สูง
7 นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาใช้กับงานแกะสลักผักและผลไม้	.694	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
8 ค้นคว้าข้อมูลความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้อยู่เสมอ	.700	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
9 เผยแพร่สาธิตงานแกะสลักผักและผลไม้สู่สาธารณชน	.762	.000	บวก	สูง

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

n = 249

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งาน แกะสลักผักและผลไม้	การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งาน แกะสลักผักและผลไม้			
	Pearson	Sig	ทิศทาง	ระดับ ความ สัมพันธ์
10 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้คนเข้าถึงงานแกะสลักผักและ ผลไม้	.707	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
11 เผยแพร่ผลงานแกะสลักผักและผลไม้บนโลกออนไลน์	.662	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
12 มีการจัดการและวางแผนในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ ลุล่วง	.658	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
13 รู้จักตัดแปลงผักผลไม้ด้วยวิธีการแกะสลักให้ดูน่า รับประทาน	.714	.000	บวก	สูง
14 รู้จักขอข่ายงานแกะสลักผักและผลไม้	.700	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
15 แกะสลักผักผลไม้อย่างง่ายให้สมาชิกในครอบครัว ได้รับประทาน	.635	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
รวมทั้งสิ้น	.698	.000	เดียวกัน	ปานกลาง

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้กับการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ โดยใช้การวิเคราะห์สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับ ปานกลาง กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้เพิ่มขึ้นในภาพรวม เป็นต้น

4.6 อภิปรายผล

การศึกษาเรื่องการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

4.6.1 การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

นักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ มีการรับรู้บทบาทอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษามีการแกะสลักผักและผลไม้ อยู่เป็นประจำไม่ว่าจะเป็นการแกะสลักในการเรียนหรือการแกะสลักเพื่ออาชีพเสริม หรือการแกะสลักในงานอดิเรกด้วยใจรัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กริชภา (2559) ศึกษาการรับรู้กิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรที่มีต่อทัศนคติของประชาชนในกรุงเทพมหานครด้านภาพลักษณ์ของเครือข่ายซีเมนต์ไทยมีการรับรู้การดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรเครือข่ายซีเมนต์ไทยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพา (2559) ศึกษาการรับรู้บทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกสหกรณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของปราณี (2553) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วกระบวนการรับรู้เริ่มจากการที่บุคคลได้รับตัวกระตุ้น ซึ่งก็คือ สิ่งที่เราเห็น ได้ยิน หรือรู้สึกผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า แล้วส่งข้อมูลนั้นๆผ่านกระบวนการของการรับรู้จนถึงขั้นตอนการตัดสินใจ การตัดสินใจจะเหมือนกับตัวกระตุ้นหรือสิ่งที่เราเห็นหรือได้ยินก็ต่อเมื่อการรับรู้ที่เที่ยงตรง การตัดสินใจและพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพมักจะขึ้นอยู่กับความเที่ยงตรงของการรับรู้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของสุมานีการ์ (2551) ได้กล่าวถึง การอนุรักษ์และส่งเสริมอารยธรรมไทย ว่ามีความจำเป็นต่อชาติไทยอย่างยิ่ง หากไม่มีการอนุรักษ์และส่งเสริมอารยธรรมไทยไว้ คนไทยในปัจจุบันคงไม่สามารถรับทราบวาทะชาติไทยเป็นชาติเก่าแก่ชาติหนึ่ง

4.6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ กับตัวแปรส่วนบุคคลได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี ประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้

4.6.2.1 เพศ สำหรับคำถามเผยแพร่สาธิตงานแกะสลักผักและผลไม้สู่สาธารณชน มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่นๆไม่มีความสัมพันธ์ ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษายกเห็นว่าสถาบันการศึกษาจะนิยมนำนักศึกษาผู้หญิงแต่งชุดไทยสาธิตการแกะสลักในงานแสดงวัฒนธรรมต่างๆ สารนุกรมไทยสำหรับเยาวชน เล่มที่ 13 (2535) การประดิษฐ์ผักและผลไม้เป็นงานที่ใช้ฝีมือ เวลา และความมีใจรัก ในสมัยก่อนข้าราชการฝ่ายในเป็นผู้ประดิษฐ์ เพื่อใช้ในงานพระราชพิธีต่างๆ เท่านั้น แต่ในปัจจุบันมีการฟื้นฟูเอกลักษณ์ของไทยขึ้น การประดิษฐ์ผักและผลไม้จึงได้รับการสนับสนุนเป็นพิเศษจากบุคคลทั่วไป

4.6.2.2 ระดับชั้นปี สำหรับคำถามแกะสลักผักผลไม้อย่างง่ายให้สมาชิกในครอบครัว

ได้รับประทานสารอาหารชน มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่นๆไม่มีความสัมพันธ์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการผักผลไม้ ง่ายให้สมาชิกในครอบครัวได้รับประทาน เป็นพื้นฐานของการแกะสลัก เช่น การปกอกเปลือก การคว้านเมล็ด การหั่นผลไม้เป็นชิ้น นักศึกษาทุกคนเคยปฏิบัติ ศักรินทร์ (2557) ได้กล่าวว่า การแกะสลักผักผลไม้ นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การปกผักและผลไม้หรือการแกะสลักควรใช้วิธีง่ายๆ ไม่ต้องใช้เวลานานมากนักช่วยให้อาหารน่ารับประทานยิ่งขึ้น สะดวกในการรับประทาน เช่น การคว้านเงาะ การปกมังคุด การหั่นผลไม้เป็นชิ้นเล็กๆ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภสร (2557) ได้ศึกษาการรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ระดับชั้นที่สูงขึ้นจะทำให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เพิ่มขึ้น และอาจส่งผลต่อเจตคติ ค่านิยม และการตัดสินใจที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัยและประสบการณ์ที่ได้รับ

4.6.2.3 ประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้สำหรับคำารู้จักขอบข่ายงาน

แกะสลักผักและผลไม้ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่นๆไม่มีความสัมพันธ์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการรู้จักขอบข่ายงานแกะสลักผักและผลไม้ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาซึ่งความรู้และประสบการณ์ด้านการแกะสลักผักและผลไม้ยังไม่เพียงพอจำเป็นต้องหาประสบการณ์นอกห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครพล (2556) ที่กล่าวว่า ประสบการณ์ที่เกิดจากอาชีพของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการอนุรักษ์งานใบตอง ดอกไม้ เครื่องสด ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เนื่องจากอาชีพเป็นสิ่งที่แสดงถึงความพร้อมที่อยากให้บุตรได้ศึกษาในสถานศึกษาที่ตนคิดว่ามีความเหมาะสม และความพร้อมของตัวนักศึกษาคบคู่กัน หรือการประกอบอาชีพที่สามารถได้อยู่ใกล้กับบิดามารดาจึงมีเวลาพูดคุยหรือการพาไปทำกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อเจตคติของบุตร และยังสอดคล้องกับราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้ หมายถึงสิ่งที่สะสมจากการศึกษาเล่าเรียนการค้นคว้าหรือประสบการณ์

4.6.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ กับปัจจัยสนับสนุนได้แก่เพศ ระดับชั้นปี ประสบการณ์กาแกะสลักผักและผลไม้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้ และการเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

4.6.3.1 ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 โดยอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนวิชาแกะสลักผักและผลไม้ต้องใช้ทักษะและประสบการณ์จึงทำให้ความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนภสร (2557) ได้ศึกษาการรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ปัจจัยด้านความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาท

วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เปรมวดี (2552) ได้ศึกษาเจตคติต่อการประกอบอาชีพอิสระทางด้านคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ความรู้เกี่ยวกับอาชีพอิสระไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการประกอบอาชีพอิสระทางด้านคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา

4.6.3.2 เจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 โดยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นทักษะการปฏิบัติ จึงทำให้ขาดการสอนด้านทฤษฎี ขาดการพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ รวมถึงขาดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยในการส่งเสริมพัฒนาให้นักศึกษามีเจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะนันท์ (2556) ศึกษาการรับรู้และทัศนคติของผู้บริโภคต่อสื่อกิจกรรมการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย (มหาชน) พบว่า การรับรู้ต่อสื่อกิจกรรมการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย (มหาชน) ในด้านทัศนคติต่อองค์กรเอสซีจี และทัศนคติต่อกิจกรรมการพัฒนาอย่างยั่งยืน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ญัฐพัทธ์ (2551) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ของบุคคลด้านค่านิยมและทัศนคติ (Values and Attitudes) มีผลต่อการรับรู้ การสร้างภาพ และการแปลความหมายต่อสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัว รวมทั้งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ค่านิยมและทัศนคติ ทำให้แต่ละบุคคลมีการรับรู้ที่ต่างกัน ในปรากฏการณ์เดียวกัน อัครพล (2556) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย เป็นสิ่งที่ทุกคนในประเทศต้องตระหนักถึงความสำคัญร่วมกัน เพราะบรรพบุรุษของเราทรงเพียรพยายามสร้างสรรค์และสั่งสมศิลปวัฒนธรรมไว้ให้เป็นเอกลักษณ์ทุกยุคทุกสมัย การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย การทำความเข้าใจกับประชาชนในเหตุผลของการอนุรักษ์ การมองเห็นอุปสรรคและอันตรายต่อมรดกทางวัฒนธรรม การสืบทอดวัฒนธรรมจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเจริญเติบโตจะให้คงที่ไม่ได้ถึงแม้เราไม่สามารถอนุรักษ์ไว้ได้ทั้งหมด ในบางกรณีการอนุรักษ์อาจกระทำได้แต่เพียงการอนุรักษ์สิ่งที่เป็นสัญลักษณ์การบันทึกเป็นหลักฐาน เพื่อสำหรับความรู้ของคนรุ่นหลัง แต่การเปลี่ยนแปลงนั้นต้องเป็นไปในทางบวกหรือเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นให้คงดีและงดงามเหมือนที่เคยเป็นมา คณิงิจ (2554) ได้กล่าวถึงการศึกษเกี่ยวกับงานแกะสลักผักผลไม้ พบว่า วิชาการแกะสลักผักและผลไม้มีการวางระบบการศึกษาไว้ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ศักรินทร์ (2557) ได้กล่าวถึงคุณค่าของงานแกะสลักมีมากมาย ทั้งในชีวิตประจำวัน โอกาสพิเศษและเป็นการอนุรักษ์ศิลปะของไทยไว้ การเรียนการสอนแกะสลักนอกจากจะให้ความเพลิดเพลินระหว่างเรียนแล้ว ปัจจุบันถือเป็นอาชีพแขนงหนึ่ง

4.6.3.3 การเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 โดยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอน

แกะสลักฝักผลไม้มุ่งเน้นให้นักศึกษาในการปฏิบัติจริง และมีกิจกรรมให้นักศึกษาเข้าร่วมอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานภายนอกจัดยังอาจไม่ครอบคลุมให้นักศึกษาทุกคนได้มีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนภสร (2557) ได้ศึกษาการรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า การรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีความสัมพันธ์กับปัจจัยการเข้าร่วมกิจกรรมวิชาชีพของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิรดี (2555) ได้ศึกษาการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร และต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมทุกด้านและแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก

สอดคล้องกับคำกล่าวของสำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา (2551) กล่าวว่า การพัฒนาคนในชาติให้มีคุณภาพ แนวทางประการหนึ่ง que เห็นว่าสำคัญคือ การกำหนดนโยบายแนวทางการจัดการศึกษา ที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้มีคุณภาพ คุณธรรม และคุณค่า และยังสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กล่าวว่า บัณฑิตนักปฏิบัติ ใฝ่รู้ สู้งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีคุณธรรม นอกจากนี้วิสัยทัศน์ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่กล่าวว่าองค์ชั้นนำแห่งคลังความรู้ เป็นเลิศด้านเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พัฒนานวัตกรรมใหม่อย่างสร้างสรรค์และยั่งยืนสู่ระดับสากล นอกจากนี้อัตลักษณ์ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่กล่าวว่า นักปฏิบัติ นักคิด นักสร้างสรรค์นวัตกรรม

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ กับตัวแปรส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี ประสบการณ์ในการแกะสลัก และปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้ และการเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ กับตัวแปรส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี ประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้ และปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้ และการเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 658 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวนทั้งสิ้น 249 คน โดย 1 สุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างจากทุกสาขาวิชา โดยใช้ระดับชั้นปีเป็นเกณฑ์ ด้วยการสุ่มแบบสัดส่วน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบ และแบบสอบถามความคิดเห็น ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลเกี่ยวกับ เพศ ระดับชั้นปี ประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้ โดยข้อความมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ตามข้อความที่กำหนดให้

ตอนที่ 2 สอบถามความรู้ เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ มีลักษณะเป็นคำถามแบบปรนัย มี 4 ตัวเลือก โดยให้ผู้ตอบเลือกเพียงข้อเดียว

ตอนที่ 3 สอบถามเจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้ มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน

1. ด้านความคิด คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. ด้านความรู้สึก คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (ทีวีธณ์, 2549)

คะแนน +1 พิจารณาข้อคำถามได้ตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน 0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน -1 พิจารณาว่าข้อคำถามไม่สามารถวัดตรงตามวัตถุประสงค์

นำผลการพิจารณาข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาติดต่อขอหนังสือจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เสนอต่อหัวหน้าสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 30 คน จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้ศึกษาชี้แจงวัตถุประสงค์ของ

การศึกษาและขอความอนุเคราะห์จากหัวหน้าสาขาวิชาการบริหารธุรกิจบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร หัวหน้าสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และหัวหน้าสาขาวิชาเทคโนโลยีงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการเก็บข้อมูลวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 249 ชุด นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 249 ชุด ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นนำแบบสอบถามแต่ละชุดไปจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (The Pearson Products Moment Correlation coefficient)

5.1 สรุปผล

5.1.1 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า ด้านเพศกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 249 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยเป็นชายจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 31.70 เป็นหญิงจำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30 มีชั้นปีที่ศึกษา ดังนี้ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 19.70 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 24.10 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 30.70 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 25.30 การมีประสบการณ์ในการแกะสลักของกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 75.5 ไม่มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรอิสระ กับปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

5.1.2.1 ผลความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ อัตราร้อยละของผู้ที่ตอบตามระดับของความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างระดับต่ำ คะแนน 0 – 6 จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 ระดับกลาง คะแนน 7 – 13 จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 74.8 และ ระดับสูง คะแนน 14 -20 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

5.1.2.2 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านความคิด นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.72) ด้านความรู้สึกต่อเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.87) ด้านการแสดงพฤติกรรมต่อเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 1.26) ตามลำดับ

5.1.2.2 ผลการวิเคราะห์การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้อยู่ในภาพรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 1.12)

5.1.2.3 ผลการวิเคราะห์การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้อยู่ในภาพรวมอยู่ในระดับที่มาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 1.12)

5.1.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกเป็นรายชื่อ ของกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และประสบการณ์ในการแกะสลัก

1) เพศ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายชื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน ข้อที่ 9. เผยแพร่สาริตงานแกะสลักผักและผลไม้สู่สาธารณชน ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2) ชั้นปีที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายชื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 15. แกะสลักผักผลไม้ อย่างง่ายให้สมาชิกในครอบครัวได้รับประทาน ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

3) ประสบการณ์ในการแกะสลัก มีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายชื่อ ในข้อที่ 14. รู้จักขอบข่ายงานแกะสลักผักและผลไม้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กันไม่มีความสัมพันธ์กัน

5.1.4 ผลการศึกษาการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ และการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

1) การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ไม่ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้เพิ่มขึ้นในภาพรวม เป็นต้น

2) เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้และด้านพฤติกรรม

2.1) การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความคิดของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับ ปานกลาง กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติด้านความคิดในทางเดียวกันต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้เพิ่มขึ้นในภาพรวม เป็นต้น

2.2) การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความรู้ของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับ ปานกลาง กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติด้านความรู้ในทางเดียวกันต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้เพิ่มขึ้นในภาพรวม เป็นต้น

2.3) การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับ ปานกลาง กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติด้านพฤติกรรมในทางเดียวกันต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้เพิ่มขึ้นในภาพรวม เป็นต้น

3) การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับ ปานกลาง กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ จะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้เพิ่มขึ้นในภาพรวม เป็นต้น

5.1.5 สรุปผลการศึกษาความสัมพันธ์

5.1.5.1 สรุปผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้จำแนกเป็นรายชื่อ ของกลุ่มตัวอย่าง กับตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และประสบการณ์ในการแกะสลักในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

1) เพศของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายชื่อ ใน ข้อที่ 9. เผยแพร่สาธิตงานแกะสลักผักและผลไม้สู่สาธารณชน ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2) ชั้นปีของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายชื่อ ในข้อที่ 15. แกะสลักผักผลไม้อย่างง่ายให้สมาชิกในครอบครัวได้รับประทาน ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

3) ประสบการณ์ในการแกะสลักของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายชื่อ ในข้อที่ 14 รู้จักขอบข่ายงานแกะสลักผักและผลไม้ ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กันไม่มีความสัมพันธ์กัน

5.1.5.2 สรุปผลการศึกษาการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ และการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

1) การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้อีกเกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มในภาพรวม

2) เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้และด้านพฤติกรรม

2.1) การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความคิดของกลุ่มในภาพรวม

2.2) การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านความรู้ของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม

2.3) การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ด้านพฤติกรรมของกลุ่มในภาพรวม

3) การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มในภาพรวม เป็นต้น

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้นำเสนอข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ได้แก่ ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ และข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งนี้

การศึกษานี้พบว่านักศึกษามีผลความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้ ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับกลาง เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านความคิดอยู่ในระดับดี เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านความรู้สึกละอยู่ในระดับดี เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ของกลุ่มตัวอย่างด้านแนวโน้มการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อยู่ในภาพรวมในระดับปานกลาง การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในภาพรวมอยู่ในระดับที่มาก ดังนั้น หน้าที่สำคัญของอาจารย์ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนหน่วยงานที่รับผิดชอบจึงควรส่งเสริมการให้ความรู้ความเข้าใจ และการเข้าร่วมกิจกรรมด้านต่างๆ เช่นการเข้าร่วมประชุมสัมมนา การจัดตั้งชมรม การจัดนิทรรศการ การส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการแกะสลัก

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ศึกษาการเปรียบเทียบการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักผลไม้ของนักศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัย

2. ศึกษาการเปรียบเทียบการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักผลไม้ของผู้ประกอบอาชีพด้านการแกะสลัก

เอกสารอ้างอิง

- กรประภา อุบลจันทร์. 2553. เจตคติต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์). บัณฑิตศึกษา. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม. 2559. ร่างกรอบทิศทางยุทธศาสตร์ 20 ปี ด้านวัฒนธรรมตามกรอบทิศทางยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี. กรุงเทพฯ : กระทรวงวัฒนธรรม.
- กรมอาชีวศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. 2529. คู่มือการเรียนการสอน สคท 1310 ศิลปะการแกะสลักของกรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ: ชุมชนร้านสหกรณ์อาชีวศึกษา.
- กริชภาภา นภาพงศ์. 2559. การรับรู้กิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรที่มีต่อทัศนคติของประชาชนในกรุงเทพมหานครด้านภาพลักษณ์ของเครื่องซีเมนต์ไทย. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารการตลาด คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- กันยา สุวรรณแสง. 2542. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: รวมสาสน์.
- กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. 2553. จิตวิทยาทั่วไป. ปทุมธานี, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- คณิงนิจ กัณหะกาญจนะ. 2554. ศิลปะการแกะสลักผักและผลไม้. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชมรณี เทศเจริญ. 2536. การจัดและแกะสลักผัก ผลไม้ ใบตอง รหัสวิชา ขคอ. 3025. กรุงเทพฯ : มณฑลการพิมพ์.
- จอมขวัญ สุวรรณรักษ์. 2547. การแกะสลักผัก ผลไม้ และงานใบตอง. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ. 2552. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชมพูนุช คงสืบสาน. 2540. พิมพ์ครั้งที่ 5. งานแกะสลัก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชานนท์ วิสุทธิชานนท์. 2558. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาชาวบ้านในตำบลคลองแดน อำเภอรโนด จังหวัดสงขลา. สารนิพนธ์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. เทพเนรมิตการพิมพ์, กรุงเทพฯ.
- ณัฐพันธ์ เบญจนันท์. 2551. พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: บริษัทวี. พรินท์ (1991) จำกัด.
- ดำรงศักดิ์ นิรันต์. 2545. ศิลปะการแกะสลักวัสดุเนื้ออ่อน (แม่แบบโบราณ). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ถวัลย์ มาศจรัส. 2546. ภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. 2546. สรุปรโครงการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา. กองบริการการศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ทรงศักดิ์ ภู่อ่อน. 2551. การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลวิจัย. ประสานการพิมพ์, กรุงเทพฯ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ทวีศักดิ์ จริงกิจ. 2548. การอนุรักษ์และสืบทอดงานช่างศิลปกรรมไทยโบราณ: กรณีศึกษาโรงเรียน
ผู้ใหญ่พระตำหนักสวนกุหลาบ (วิทยาลัยในวังชาย). วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (ภาษาไทย
ศึกษา). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทวีศักดิ์ ปิงวงศานุรักษ์. 2551. บทบาทหน้าที่ของสถานประกอบการและความพึงพอใจของ
ประชาชนต่อการให้บริการของสถานตรวจรถเอกชน จังหวัดอุดรดิษฐ์. วิทยานิพนธ์ สาขา
การบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิษฐ์.
- ทิววัฒน์ มณีโชติ. 2549. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, นนทบุรี.
- ทิตินา แคมมณี. 2552. ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
พิมพ์ครั้งที่ 10. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ
- นภสร จันทน์โอ. 2557. การรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยี
คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. วิทยานิพนธ์ หลักสูตร
คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2537. การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- ประนอม ต้นสุขานันท์. 2559. การอนุรักษ์ชุมชนเฟื่อง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
วิทยาลัย.
- ปราณี เกื้อธนาภิรักษ์ .2553. การรับรู้และคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่
ผู้ใหญ่บ้าน กรณีศึกษาอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต การจัดการทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2546. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี จำกัด.
- ปัญญา เทพสิงห์. 2548. ศิลปะเอเชีย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เปรมวดี เจตนานุสาสน์. 2552. เจตคติต่อการประกอบอาชีพอิสระทางด้านคหกรรมศาสตร์
ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์). บัณฑิตศึกษา. คณะเทคโนโลยีคหกรรม
ศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ปิยะนันท์ บุญญะดัยไทย. 2556. การรับรู้และทัศนคติของผู้บริโภคต่อสื่อกิจกรรมการพัฒนาอย่าง
ยั่งยืนของบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย (มหาชน). วิทยานิพนธ์ หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศศาสตร์สื่อสารการตลาด คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540. วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. สำนัก
ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ไพศาล หวังพานิช. 2531. วิจัย. กรุงเทพฯ: งานส่งเสริมวิจัยและตำรา กองบริการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ภัทรารุช ทองแย้ม. มปป. การปกค้วาน และการแกะสลัก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม่บ้าน.
- ภูษิษย์ สว่างสุข. 2549. การศึกษางานช่างแกะสลักผักและผลไม้ในสมัยรัตนโกสินทร์. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ภูษิษย์ สว่างสุข. 2555. การแกะสลักผักและผลไม้. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา. 2535. สารนุกรมไทยสำหรับเยาวชน เล่มที่13. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- มณีนรัตน์ จันทนะผะลิน. 2547. สลักชิงพลั่วเพรา. กรุงเทพฯ: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- มาริย์ม เจ๊ะเต๊ะ. 2556. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนธรรมวิทยามูลนิธิ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ยุทธ ไกยวรรณ. 2545. พื้นฐานการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. สุวีริยาสาสน์, กรุงเทพฯ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2556. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพฯ: ศรีวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์ จำกัด.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชันส์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543. การวัดความรู้ด้านจิตพิสัย. สุวีริยาสาสน์, กรุงเทพฯ.
- วรวิฑู สุวรรณฤทธิ์ และคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ. 2549. วิถีไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. 2538. “ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้.” ข่าวสารวิจัยการศึกษา, (กุมภาพันธ์ – มีนาคม) : 9 – 10.
- วินิจ เกตุขำ และคมเพชร ฉัตรศุภกุล. 2542. กระบวนการกลุ่ม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วีรพล แสงปัญญา. 2561. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ. 2557. พื้นฐานการแกะสลักผักและผลไม้. กรุงเทพฯ : วาดศิลป์.
- ศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ. 2557. ปัญหาการเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. 2547. ศัพท์ศิลป์ประดิษฐ์. กรุงเทพฯ: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สายบั้งอร ปานพรหม. 2556. งานแกะสลักผักและผลไม้ การพัฒนาลวดลายเพื่อประกอบการจัด
เลี้ยงระดับชาติ. วิทยานิพนธ์ ปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- สำนักส่งเสริมและพัฒนาศัภษาณักศึกษา. 2551. กิจกรรมนักศึกษากับการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต.
สำนักส่งเสริมและพัฒนาศัภษาณักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา,
กรุงเทพฯ.
- สิทธิ์ อีรสรณ์. 2550. แนวคิดพื้นฐานทางการวิจัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สิริอร วิชชาวุธ. 2544. จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กรเบื้องต้น. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
กรุงเทพฯ.
- สุชีรา ภัทรายุทธวรรณ์. 2545. คู่มือการวัดทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: เมติคัล มีเดีย.
- สุพัตรา สุภาพ. 2540. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพา ปิยะเขตร. 2559. การรับรู้บทบาทหน้าที่ในฐานะสมาชิกสหกรณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี.
การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- สุมานิการ์ จันท์บรรเจิด. 2551. พื้นฐานอารยธรรมไทย. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- สุวิไล เรียงวัฒนสุข. 2553. จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เสรี ลาขโรจน์. 2535. “หลักเกณฑ์และวิธีการวัดและการประเมินผลการศึกษาในโรงเรียน.”
ในเอกสารการสอนชุดวิชา การวัดและประเมินผลการศึกษา หน่วยที่ 8-15.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- แสงอรุณ เชื้อวงษ์บุญ. 2541. พัฒนาการของหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาการ แกะสลักใน
หลักสูตรคหกรรมศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ สาขาอุดมศึกษา ภาควิชา
อุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัครพล ไวเชียงคำ. 2556. ทศนคติต่อการอนุรักษ์งานใบตอง ดอกไม้เครื่องสด ของ นั ก คี ก ษ า
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์
หลักสูตรคหกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยี
คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- อภิรดี เสนาะสัพพ์. 2555. การรับรู้ และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต
ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปริญญาานิพนธ์ สาขาอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรุณ รักธรรม. 2543. การพัฒนาองค์กรเพื่อการเปลี่ยนแปลง. ป.สัมพันธพานิช, กรุงเทพฯ.
- อาภา จงจิตต์. 2550. พิมพ์ครั้งที่ 5. การแกะสลักผักสดและผลไม้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ์.

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ
- ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ภาคผนวก ง ประวัติผู้วิจัย

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ อนันต์วราพงษ์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. ดร. ศศิรดา แพงไทย
ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ
- 3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงศิริ วิชิรานนท์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ข
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ... สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์... คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์... โทร. ๕๖๕๑
 ที่... นค. ๐๕๖/๒๕๖๓... วันที่... ๒๘ มกราคม ๒๕๖๓...
 เรื่อง... ลงนามหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย...

ฝ่ายวิชาการและวิจัย
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
รับที่.....
วันที่.....

เรียน คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ด้วย ข้าพเจ้า นายศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ และคณะผู้วิจัย อาจารย์ในสังกัดสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กำลังดำเนินงานวิจัย เรื่อง การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ มีความประสงค์ขอหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ อนันต์วราพงษ์
 หัวหน้าสาขาวิชาการพัฒนามลฑลภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย คณะศิลปศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
- ดร.ศศิรดา แงงไทย
 ข้าราชการบำนาญ
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงศิริ วิชิรานนท์
 รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน คณะศิลปศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ในการนี้ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ จึงขอความกรุณา คณบดีลงนามในหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย ดังเอกสารแนบท้ายนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

เรียน คณบดี

๒๘ ม.ค. ๖๓

Handwritten signature
 ๒๘ ม.ค. ๖๓

Handwritten signature

(นายศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ)

หัวหน้าสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์

ลงนามแล้ว

Handwritten signature

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒนกุล)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

๒๘ ม.ค. ๖๓

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/ ๕๐๕

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย ข้าพเจ้านายศักรินทร์ หงส์รัตนารกิจและคณะผู้วิจัย อาจารย์ในสังกัดคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กำลังดำเนินงานวิจัยเรื่อง การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

เพื่อให้เครื่องมือวิจัยที่คณะผู้วิจัยจัดทำขึ้นมีคุณภาพ สอดคล้องกับหลักการและกระบวนการวิจัย ทางคณะพิจารณาพบว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ อนันต์วราพงษ์ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่พิจารณาและให้คำแนะนำในงานวิจัยครั้งนี้ได้ จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในหน่วยงานของท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือในงานวิจัยเรื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์

โทร ๐๒ ๖๖๕ ๓๘๘๘ ต่อ ๕๖๕๑

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๘๘ ต่อ ๕๖๕๑

ที่...อว ๐๖๕๒.๐๓/ ๕๐๔ วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง...ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์

ด้วย ข้าพเจ้านายศักรินทร์ หงส์รัตนารกิจและคณะผู้วิจัย อาจารย์ในสังกัดคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กำลังดำเนินงานวิจัยเรื่อง การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

เพื่อให้เครื่องมือวิจัยที่คณะผู้วิจัยจัดทำขึ้นมีคุณภาพ สอดคล้องกับหลักการและกระบวนการวิจัย ทางคณะพิจารณาพบว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงศิริ วิชิรานนท์ เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถที่พิจารณาและให้คำแนะนำในงานวิจัยครั้งนี้ได้ จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในหน่วยงานของท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือในงานวิจัยเรื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/ ๕๐๖

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ศศิรดา แพงไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย ข้าพเจ้านายศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจและคณะผู้วิจัย อาจารย์ในสังกัดคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กำลังดำเนินงานวิจัยเรื่อง การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

เพื่อให้เครื่องมือวิจัยที่คณะผู้วิจัยจัดทำขึ้นมีคุณภาพ สอดคล้องกับหลักการและกระบวนการวิจัย ทางคณะพิจารณาพบว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถที่พิจารณาและให้คำแนะนำในงานวิจัยครั้งนี้ได้ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือในงานวิจัยเรื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะธิดา สีหะวัฒน์กุล)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์

โทร ๐๒ ๒๖๕ ๓๘๘๘ ต่อ ๕๖๕๑

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้เป็นการศึกษาวิจัยเรื่องการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้ โดยมีรายละเอียดในการตอบแบบสอบถาม ดังนี้

1. แบบสอบถามชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาเท่านั้น ผู้วิจัยขอความร่วมมือผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงหรือตรงกับความคิดเห็น และกรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ อย่างพิถีพิถัน

2. ข้อมูลต่างๆ ที่ตอบจะถูกเก็บเป็นความลับ โดยไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบคำถาม ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

3. โปรดอ่านคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามแต่ละตอนให้เข้าใจก่อนตอบ โดยแบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเพศ ระดับชั้นปี ประสบการณ์การแกะสลักผักและผลไม้

ตอนที่ 2 ความรู้ เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้

ตอนที่ 3 เจตคติต่อการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

ตอนที่ 4 การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

ตอนที่ 5 การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ศักรินทร์

หงส์รัตนาวรกิจ

สมปรารถนา

สุชสละ

สุกัญญา

จันทกุล

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

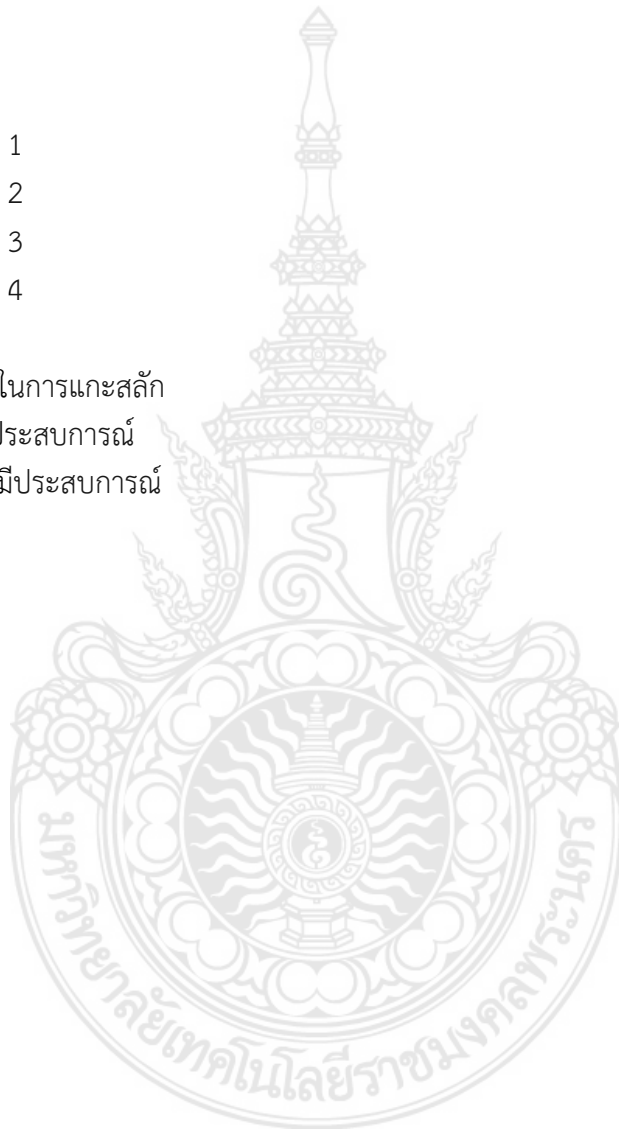
1. ชาย
 2. หญิง

2. ระดับชั้นปี

1. ชั้นปีที่ 1
 2. ชั้นปีที่ 2
 3. ชั้นปีที่ 3
 4. ชั้นปีที่ 4

3. ประสบการณ์ในการแกะสลัก

1. เคยมีประสบการณ์
 2. ไม่เคยมีประสบการณ์

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้

คำชี้แจง โปรดอ่านคำถามแต่ละข้อแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมาย
ทำเครื่องหมาย × ลงบนข้อ ก ข ค หรือ ง

- ข้อใดคือความหมายของการแกะสลักผักและผลไม้
 - การประดิษฐ์ผักและผลไม้ให้มีลวดลายตามต้องการ
 - การตัดแต่งเพื่อให้ผักผลไม้เกิดรูปทรงตามต้องการ
 - การใช้อุปกรณ์ที่มีคมมาหั่น เกลา ปาด ปอก สลักให้เกิดลวดลาย
 - การนำผักผลไม้มาประดิษฐ์โดยใช้อุปกรณ์หรือมีดที่มีความคม ทำให้เกิดลวดลายต่างๆ
- ข้อใดไม่ใช่วัตถุประสงค์ของการแกะสลักผักและผลไม้
 - เพื่อสร้างรายได้จากผลงาน
 - เพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย
 - เพื่อให้เก็บรักษาผักผลไม้ไว้ได้นานขึ้น
 - เพื่อให้เกิดความสวยงามน่ารับประทาน
- การเลือกผักผลไม้มาแกะสลัก ควรคำนึงถึงข้อใดเป็นอันดับแรก
 - ฤดูกาล
 - ความสด
 - การนำไปใช้
 - ราคาของวัสดุ
- อุปกรณ์ข้อใดเป็นอุปกรณ์ที่จำเป็นรองจากมีดแกะสลัก
 - ช้อน
 - เขียง
 - อ่างน้ำ
 - มีดบาง
- ใบมีดแกะสลักที่ดี ควรทำจากวัสดุในข้อใด
 - เงิน
 - เหล็ก
 - ทองเหลือง
 - สแตนเลส
- การจับมีดแกะสลักมีกี่วิธี
 - 2 วิธี
 - 3 วิธี
 - 4 วิธี
 - 5 วิธี
- ผักชนิดใดควรล้างน้ำบ่อยๆ ขณะทำการแกะสลัก
 - ฟักทอง
 - มะเขือ
 - มะละกอ
 - น้ำเต้า
- ผู้ที่เริ่มเรียนแกะสลักผักผลไม้ควรเริ่มต้นจากแกะสลักอะไร
 - ดอกข่า
 - ดอกกุหลาบ
 - ดอกรักเร่
 - ดอกคาร์เนชั่น
- การแกะสลักดอกกุหลาบ ควรเกลาฟักทองรูปทรงใด
 - ทรงกลม
 - ครึ่งวงกลม
 - ทรงกระบอก
 - สี่เหลี่ยมจัตุรัส
- “การคล่องกลีบ” ใช้สำหรับงานแกะสลักในข้อใด
 - ดอกบัว
 - ดอกกุหลาบ
 - ดอกรักเร่
 - ดอกบานชื่น
- ในการจัดชุดผักสลัด ผักชนิดใดควรแกะสลักเป็นลำดับสุดท้าย
 - แครอท
 - กะหล่ำปลี
 - มะเขือเทศ
 - หอมหัวใหญ่
- ผลไม้ชนิดใดก่อนแกะสลักควรใช้ปลายมีดจิ้มเพื่อไล่ยางออกก่อน
 - ละมุด
 - แตงโม
 - กระเทียม
 - มะละกอ
- ผักชนิดใดควรแช่น้ำก่อนแกะสลัก
 - น้ำเต้า
 - ฟักทอง
 - มะเขือเทศ
 - หอมหัวใหญ่

14. ภาพขณะบรรจุอาหารชนิดใด ขณะแกะสลักไม่ควรล้างน้ำ
ก. ผีอก ข. น้ำเต้า ค. ฟักทอง ง. มะละกอ
15. ผลไม้ชนิดใดไม่เหมาะสำหรับการแกะสลักเป็นใบไม้สำหรับจัดเลี้ยงแบบจำนวนมาก
ก. ฝรั่ง ข. มะม่วงดิบ ค. แคนตาลูป ง. มะละกอสุก
16. ผักที่มีสารแทนนิน เมื่อแกะสลักเสร็จควรแช่น้ำอะไร
ก. น้ำผสมเกลือ ข. น้ำปูนใส ค. น้ำเย็นจัด ง. น้ำผสมน้ำมะนาว
17. หลักการเลือกใช้ผัก และผลไม้สำหรับจัดตกแต่งโต๊ะสถานที่ ควรพิจารณาจากข้อใดเป็นอันดับแรก
ก. สีสีน ข. ราคา ค. ขนาด ง. อายุการใช้งาน
18. ข้อใดไม่ใช่ หลักการจัดผักหรือผลไม้แกะสลัก
ก. อย่่าจัดให้ล้นออกนอกจาน ข. เลือกผักหรือผลไม้สีส่นที่ตัดกัน
ค. เลือกผักหรือผลไม้ให้สีส่นกลมกลืน ง. จัดผักหรือผลไม้ชนิดเดียวกันให้เป็นหมวดหมู่
19. สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการแกะสลักผักผลไม้มากที่สุดคือข้อใด
ก. ความสะอาด ข. ความสวยงาม ค. ความประณีต ง. ความประหยัด
20. ข้อใดเป็นการอนุรักษ์การแกะสลักมากที่สุด
ก. เป็นครูสอนแกะสลัก ข. กระตุ้นให้คนรุ่นใหม่เห็นความสำคัญ
ค. นำงานแกะสลักไปใช้ในชีวิตประจำวัน ง. ไปสมัครงานที่มีอาชีพเกี่ยวกับการแกะสลัก

ตอนที่ 3 เจตคติต่องานแกะสลักผักและผลไม้

ก. ด้านความคิด

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็น โดยมีความหมายดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงตามความคิดมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงตามความคิดมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงตามความคิดบ้างไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงตามความคิด
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงตามความคิดมากที่สุด

ข้อ	เจตคติด้านความคิด	ระดับความคิด				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	ความรู้ด้านงานแกะสลักผักผลไม้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม					
2	ทักษะความชำนาญมีความจำเป็นกับการสร้างสรรค์ผลงานแกะสลักผักผลไม้					
3	นักแกะสลักที่ดีไม่จำเป็นต้องมีความชำนาญด้านการแกะสลักผักผลไม้					
4	นักแกะสลักที่ดีต้องใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
5	สามารถนำงานแกะสลักผักผลไม้ไปประกอบอาชีพได้					
6	งานแกะสลักผักผลไม้มีโอกาสประสบความสำเร็จในอาชีพน้อยกว่าอาชีพอื่น					
7	งานแกะสลักผักผลไม้ส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพ					
8	งานแกะสลักผักผลไม้ฝึกความอดทน มีสมาธิในการทำงาน					
9	สามารถถ่ายทอดความรู้ แก่บุคคลที่สนใจ					
10	ผลงานด้านการแกะสลักผักผลไม้สามารถนำมาพัฒนาวิชาชีพได้					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็น โดยมีความหมายดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงตามความรู้สึกบ้างไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงตามความรู้สึก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงตามความรู้สึกมากที่สุด

ข้อ	เจตคติด้านความรู้สึก	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	วิชาการแกะสลักผักผลไม้มีประโยชน์ต่อสังคม/ประเทศ					
2	ภูมิใจที่ได้เรียนการแกะสลักผักผลไม้					
3	มีความสุขเมื่อเห็นผลงานที่แปลกใหม่ของเพื่อน					
4	เห็นคุณค่า ประโยชน์ของการแกะสลักผักผลไม้					
5	งานแกะสลักผักผลไม้ช่วยสร้างจินตนาการ					
6	การอนุรักษ์งานแกะสลักผักผลไม้ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุข					
7	สนใจศึกษางานแกะสลักผักผลไม้ในระดับที่สูงขึ้น					
8	ชื่นชอบเมื่อเห็นคนอื่นแกะสลักผักผลไม้					
9	การเรียนงานแกะสลักผักผลไม้ทำให้จิตใจสงบ มีสมาธิ					
10	ไม่ชอบงานแกะสลักผักผลไม้ เพราะขั้นตอนที่ยุ่งยาก					

ค. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็น โดยมีความหมายดังนี้

- มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามแนวโน้มที่จะกระทำมากที่สุด
 มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามแนวโน้มที่จะกระทำมาก
 ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามแนวโน้มที่จะกระทำบ้างไม่กระทำบ้าง
 น้อย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงตามแนวโน้มที่จะกระทำ
 น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงตามแนวโน้มที่จะกระทำมากที่สุด

ข้อ	เจตคติด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักผักผลไม้					
2	อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับงานแกะสลักผักผลไม้เป็นประจำ					
3	เข้าร่วมประกวดแข่งขันงานแกะสลักผักผลไม้เป็นประจำ					
4	หมั่นฝึกฝนฝีมือให้เป็นที่ยอมรับ					
5	สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้ที่สนใจงานแกะสลักผักผลไม้ได้อย่างถูกต้อง					
6	ฝึกปฏิบัติการแกะสลักผักผลไม้เพิ่มเติมเมื่อมีเวลาว่าง					
7	นำความรู้จากงานแกะสลักผักผลไม้ไปหารายได้					
8	ต้องการศึกษางานแกะสลักผักผลไม้ในระดับที่สูงขึ้น					
9	เมื่อได้รับมอบหมายให้แกะสลักผักผลไม้จะทำให้เสร็จด้วยตนเอง					
10	นำคำติชมของผู้อื่นมาปรับปรุงผลงาน					

ตอนที่ 4 การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็น โดยมีความหมายดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษาปฏิบัติมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษาปฏิบัติบ้างไม่ปฏิบัติบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษาปฏิบัติ
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด

ข้อ	การเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	ระดับความคิด				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	การเข้าร่วมประชุมสัมมนาเกี่ยวกับงานแกะสลักผักและผลไม้					
2	เผยแพร่ความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้สู่ชุมชน					
3	มีส่วนร่วมในงานแกะสลักผักและผลไม้ของคุณะ					
4	ระดมความสามารถ/ความคิดของเพื่อนร่วมวิชาชีพมาสร้างประโยชน์ต่อชุมชน เช่น สัมมนา					
5	มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรด้านแกะสลักผักและผลไม้					
6	มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านแกะสลักผักและผลไม้					
7	มีส่วนร่วมเผยแพร่ผลงานด้านการแกะสลักทางระบบสารสนเทศ เช่น facebook line Instagram					
8	มีส่วนร่วมในการจัดชมรม/เป็นสมาชิกเกี่ยวกับแกะสลักผักและผลไม้ของคุณะ/มหาวิทยาลัย					
9	เข้าร่วมกิจกรรม/จัดนิทรรศการด้านแกะสลักผักและผลไม้					
10	เข้าร่วมกิจกรรมด้านแกะสลักผักและผลไม้นักศึกษาต่างสถาบัน					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็น โดยมีความหมายดังนี้

- มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด
- มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำมาก
- ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามที่นักศึกษากระทำบ้างไม่ตรงบ้าง
- น้อย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำ
- น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงตามที่นักศึกษากระทำมากที่สุด

ข้อ	การรับรู้บทบาทในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้	ระดับความคิด				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปส่งเสริมเศรษฐกิจครอบครัว					
2	ฝึกกำลังกับเพื่อนสมาชิกโดยนำความรู้ไปพัฒนา เช่น การตั้งชมรมสอนแกะสลักให้กับผู้ที่สนใจฟรี					
3	มีบทบาทในการสร้างค่านิยมให้กับสมาชิกในครอบครัวในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้					
4	รณรงค์ให้มีการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้					
5	มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์งานแกะสลักผักและผลไม้					
6	นำความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้ไปเผยแพร่แก่เพื่อนบ้านและคนในชุมชน					
7	นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มาใช้กับงานแกะสลักผักและผลไม้					
8	ค้นคว้าข้อมูลความรู้ด้านงานแกะสลักผักและผลไม้อยู่เสมอ					
9	เผยแพร่สถิติงานแกะสลักผักและผลไม้สู่สาธารณชน					
10	สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้คนเข้าถึงงานแกะสลักผักและผลไม้					
11	เผยแพร่ผลงานแกะสลักผักและผลไม้บนโลกออนไลน์					
12	มีการจัดการและวางแผนในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง					
13	รู้จักตัดแปลงผักผลไม้ด้วยวิธีการแกะสลักให้ดูน่ารับประทาน					
14	รู้จักขอขายงานแกะสลักผักและผลไม้					
15	แกะสลักผักผลไม้อย่างง่ายให้สมาชิกในครอบครัวได้รับประทาน					

ภาคผนวก ง
ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นายศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr.Sakarin Honglattanaworakit

หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) Sakkarin.ho @rmutp.ac.th.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ศูนย์เขตติเวช

168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิระพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ. 10300

โทรศัพท์ 0-2282-8531-2 ,0-2281-0545 ต่อ 6502 0272

โทรสาร 0-2282-4490

ประวัติการศึกษา

กศ.บ. (คหกรรมศาสตร์) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเขตติเวช

ปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวสมปรารถนา สุขสละ

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss.Somprastana Suksala

หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) Somprastana.s @rmutp.ac.th.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ศูนย์เขตติเวช

168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิระพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ. 10300

โทรศัพท์ 0-2282-8531-2 ,0-2281-0545 ต่อ 6502 0272

โทรสาร 0 -2282-4490

ประวัติการศึกษา

คศ.บ. (คหกรรมศาสตร์บัณฑิต) สาขา คหกรรมศาสตร์ทั่วไป-ธุรกิจงานประดิษฐ์มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คศ.ม.(คหกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต) : สาขาบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร

ประวัติผู้วิจัย (ต่อ)

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวสุกัญญา จันทกุล

ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss Sukunya Chantakul

หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสารและไปรษณีย์

อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) Sukunya .cha@rmutp.ac.th.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ศูนย์เขตติเวช

168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิระพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ. 10300

โทรศัพท์ 0-2282-8531-2 ,0-2281-0545 ต่อ 6503

โทรสาร 0-2282-4490

ประวัติการศึกษา

ศศ.บ. (คหกรรมศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ศศ.ม. (สาขาการพัฒนาคออบครัวและสังคม) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

